

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 4 maart 2021

1. 19.10 uur Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Ik hoor een echo van mezelf. Goedenavond, welkom bij de vergadering van de commissie samenleving op 4 maart 2021. Het is weer een digitale vergadering, en dat blijven we voorlopig misschien nog twee keer doen. En dan hopen we dat de avondklok eraf gaat en we weer lekker fysiek bij elkaar hier kunnen gaan vergaderen. Maar voorlopig moeten we het dan eventjes digitaal op deze manier doen. U heeft allen weer het verzoek gekregen de woordvoerders aan te geven voor de woordvoerderslijst die u toegezonden heeft gekregen. En aan de hand van deze lijst zal ik dan ook het woord geven in dezelfde volgorde. Indien u toch in reactie op andermans inbreng of tweede termijn het woord wenst, dan graag even hiervoor de chat gebruiken. Niet de handjes. Gewoon even in de chat aangeven, heel kort, interruptie of punt van de orde of anderszins. U kunt de spreektijdenklok weer vastpinnen aan uw beeld. U weet het, gewoon even op de poppetjes klikken bovenin, zodat u alle deelnemers ziet. Daar staat ook de spreektijden klok bij. En dan kunt u even op de puntjes klikken en dan kunt u hem vastmaken, zodat u hem altijd in het scherm zult zien. Dat was even dat. Gaarne ook weer de microfoon dempen als u niet het woord heeft, want dat scheelt weer een hoop achtergrondgeluiden. Berichten van verhindering. Ik heb geen berichten van verhindering gekregen, behalve dat de VVD niet digitaal zal deelnemen aan deze vergadering. Maar we weten hun inbreng inmiddels. En voor de rest ... Ja, dit was even de opening.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar het vaststellen van de agenda. En zoals u weet is de agenda aangepast in verband met digitaal vergaderen, dat is maximaal vier uur. En er is een extra vergadering van de commissie op donderdag 18 maart, dus dat is de vrije week, van 18:15 tot 19:30 uur gepland. Want we krijgen de punten niet af in deze vergadering, dus we moesten al wat doorschuiven. En waarschijnlijk komt er misschien nog wat meer bij zelfs. De agendapunten opinienota hoe gaat Haarlem om met het vrijlaten van giften binnen de participatiewet en de voortgang pilot trajectbegeleiding economisch daklozen, zijn doorgeschoven naar deze extra vergadering. Deze extra vergadering is kortom een vervolg op deze reguliere vergadering en daarom enkel nog een bespreking zijn van de daarop geplande stukken. Kunt u verder akkoord gaan met deze agenda? Oké, dank u wel.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Dan gaan we even naar de mededelingen. Graag willen wij u polsen of u interesse heeft voor een regionale raadsessie waarin het actieprogramma aanpak huiselijk geweld wordt toegelicht. En de regiovisie verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld is vorig jaar vastgesteld door de gemeenteraad. En in deze regionale raadsessie wordt het actieprogramma aanpak huiselijk geweld toegelicht. Een belangrijk onderdeel van het actieprogramma is samenwerken voor veiligheid volgens de visie gefaseerd samenwerken voor veiligheid. En in de raadsmarkt wil het college u verder informeren over deze visie op de gefaseerde ketenzorg en de daarbij behorende top drie methodiek. We horen graag of er belangstelling is voor het organiseren van deze raadsmarkt. En ja, dan zal u via de Raadzaam weer verder worden geïnformeerd. Maar ik zie al een hoop meldingen via de chat dat wel goed gaat komen. Dan hebben we nog mededelingen van de wethouders. Ik heb een mededeling, hoorde ik, van wethouder Rog over de kunstgrasvelden. Ga uw gang, wethouder Rog.

Wethouder Rog: Ja. Dank u wel, voorzitter. Uw raad heeft een krediet vrijgegeven voor het vervangen van een aantal toplagen van kunstgrasvelden. Dat gaan wij doen. En vlak voor die vervanging wordt er altijd de grond bemonsterd, zoals dat zo mooi heet. En daarin, bij die bemonstering, is bij het kunstgrasveld bij Olympia een verhoogde waarde van zink aangetroffen. En dit hebben wij conform de wet ook gemeld bij het bevoegd gezag. Zijn we over in gesprek dus met onze specialisten rond bodemverontreiniging. En met hen bespreken we nu ook het vervolg. Dat zal in ieder geval zijn aanvullend onderzoek, en daarna de afweging of er verder gemonitord moet worden of dat er gesaneerd moet worden. Ik dacht er goed aan te doen u dit vast mede te delen.

De voorzitter: Dank u wel. En dan hebben we nog een mededeling van wethouder Botter over de ISH-ISK. Ga uw gang, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja. Dank u wel, mijnheer de voorzitter. We hebben daar natuurlijk uitgebreid met elkaar over gesproken en van gedachten gewisseld. Er is eigenlijk geen ideale oplossing te bereiken, dat betreurt ik. Ik heb ook verschillende keren gekeken naar andere mogelijkheden om tot een oplossing te komen. Dat is niet gelukt. En wat mij betreft zullen we er als college voor zorgen dat er geen kinderen op straat komen te staan, en dat het noodzakelijk is om de verantwoordelijkheid op ons te nemen om te zorgen dat ieder kind straks op een normale manier naar school kan. Dat betekent dat wij na ampel beraad hebben besloten dat de ISK uiteindelijk naar de Schoterstraat gaat. Dat we daar met hen in gesprek gaan om te kijken of er nog aanvullende aanpassingen mogelijk zijn. Ik begrijp dat men ook later op de avond nog verder wil gaan inspreken, en dat is natuurlijk ieders goed recht. Ik denk alleen dat we ons nu zo langzamerhand moeten gaan richten op de toekomst, en gaan kijken van hoe we met elkaar van deze situatie het beste kunnen maken. We hebben inmiddels vergaande gesprekken gevoerd, ook met het ISH. Die is inmiddels bereid ook om naar de Paulus Mavo te gaan. En ik zit gewoon met handen en voeten gebonden als het gaat over de mogelijkheden die we hebben om partijen te huisvesten. Het is nogmaals niet een ideale situatie, maar het is wel op dit moment de enige situatie die we kunnen realiseren. En we gaan in de toekomst kijken hoe we de zaak verder kunnen vormgeven. Maar de tijdsdruk is dermate hoog dat we nu tot actie moeten overgaan. Ik hoop dat u begrip heeft voor de situatie. Ik vind het erg vervelend, en ik begrijp ook dat het niet is conform de wensen die u eerder heeft geuit. Maar het college heeft besloten dat we op dit moment prioriteit moeten geven aan het verhuizen in plaats van dat we het nog langer verder uitstellen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ja, ik zie dat de heer Oomkes een reactie wil geven. De heer Oomkes, we gaan hier geen debat voeren verder. Dus ik wil u verzoeken om een hele korte reactie te geven. Want nou ja, er is al genoeg over gesproken, en de wethouder is volgens mij duidelijk. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Even over het laatste wat u zegt, voorzitter. Ik vind het alles behalve dat er voldoende over gesproken is. Ik vind het een ernstige vorm van mismanagement op een cruciaal thema. Ik vind het ook ten aanzien van de betrokken schoolbevolkingen echt van een gedrag die verdere bespreking nodig maakt. De wethouder kan doen en laten wat hij wil, die scholen zonder enige tegemoetkoming in die gebouwen stoppen. Maar ik wil deze gang van zaken bespreken en ik wil het graag agenderen voor de volgende vergadering.

De voorzitter: Dank u wel.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: We gaan verder met de agenda komende vergaderingen. In de agenda trof u weer een actuele actielijst en een jaarplanning aan. En zoals u weet, heeft kunnen zien, staan er veel stukken gepland voor deze

agenda, zoals de toekomst zwembaden, krediet nieuwbouw turnhal, aanpassing van de GR participatiebedrijven, et cetera. Er wordt dan ook nog goed gekeken naar welke zaken er urgent zijn en prioriteit behoeven, en welke eventueel op een later moment aan de orde kunnen komen. En heeft u hier nog vragen over? Zo ja, even via de chat aangeven. Nee? Dan gaan we verder met de vraag of de commissie nog ter kennisname stukken die ze wil agenderen voor een volgende vergadering.

De heer Oomkes: Voorzitter, mag ik ... U bent even te snel, voorzitter.

De voorzitter: U wilde wat zeggen, ga uw gang. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ja, ik wilde graag ... Dank u wel, voorzitter. Ik wilde graag voor de volgende vergadering agenderen de gang van zaken rond de kunstijsbaan Haarlem. We hebben met een meerderheid in de raad afspraken gemaakt ten aanzien van de openstelling, zondag openstelling. En daar is gewoon geen duidelijk antwoord op gekomen. En deze zaak wil ik besproken zien in de commissie.

De voorzitter: Ik snap dat u dit wilt agenderen. Alleen de vraag was natuurlijk in welke commissie we dit gaan behandelen. Het is een stuk dat gaat met name over duurzaamheid en het gaat over vergunningen. En we moeten nog even gaan kijken welke commissie daarvoor het beste dat gepland kan worden. En ik weet niet of misschien de wethouder nog iets wil toelichten. En anders kijken we er even verder naar. Wethouder Rog.

De heer ...: Nee ...

De voorzitter: Wethouder Rog, heeft u nog iets toe te voegen?

Wethouder Rog: Nou ja, kijk, als uw commissie of een commissie daarover wil spreken, dan kan dat natuurlijk. Alleen de situatie is dus zo dat wij als college in ieder geval het gesprek zijn aangegaan met de ijsbaan en geen wettelijk instrumentarium hebben om verder in te grijpen, ondanks het feit dat wij dat nadrukkelijk wel onderzocht hebben. Dus ja, dat is de situatie. En als daar de behoefte aan is om verder het gesprek over aan te gaan dan kan dat natuurlijk. Maar ik vrees dat dat niet tot, ja, dat die mogelijkheden er niet na dat gesprek wel zullen zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Maar goed, het is geen ... Ja, het gaat wel over sport. Maar de kwestie is een vergunning die verleend is. Dus ...

De heer Oomkes: Voorzitter? Voorzitter?

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Het maakt mij niet uit waar het geagendeerd wordt.

De voorzitter: Oké, we gaan het dan even uitzoeken en daarna komt het in een commissie komt het wel weer terug. Dank u wel. Ik zie al in de chat ook dat de ChristenUnie punt 1.2 wil agenderen. En dat verzoek heb ik ook al van GroenLinks gezien. Ik neem aan dat daar meerdere ... Nou, ik vraag gewoon even aan u of u dit ook wilt agenderen? Het is HVO-Querido, uitkomsten vervolgonderzoek. Ja. Oké, dan komt er een agenderingsformulier uw kant op om in te vullen. Mevrouw Booms dan in dit geval. En dan kunt u die weer terugsturen met de rede van agenderen. Zijn er nog meer stukken die u wilt gaan agenderen voor een komende vergadering? Nee.

5. Transcript commissie d.d. 4 en 10 februari 2021 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Dan gaan wij naar het volgende punt. En ik mis wel ... Wacht even hoor. Ik mis het ... Ja, nee, het transcript. Vijf, het transcript van de vorige commissie. En ik geloof dat mevrouw Stroo daar iets over wilde zeggen? Ja? Mevrouw Stroo, ga uw gang.

Mevrouw Stroo: Ja, dat klopt. Bij het transcript van 4 februari staat op bladzijde 26 in de zesde regel van mijn bijdrage over de verhuizing van de ISH en ISK, dat de criminaliteit bestreden wordt met behulp van het kledingproject. Dat moet natuurlijk zijn, Lely-project.

De voorzitter: Ja, klopt. Ja.

Mevrouw Stroo: Dat wilde ik toch even rechtzetten.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dus het Lely-project in plaats van kledingproject. Goed, is er nog iemand anders die iets over het transcript van één van deze twee vergaderingen wil zeggen? Nee.

6. Niet tijdig beantwoorde raadvragen (procesmatig, niet inhoudelijk)

6.1 Schriftelijke vragen ex art. 38 CU m.b.t. Coronasteun vanuit de TONK regeling

De voorzitter: Dan gaan we naar, even kijken, punt 6. Dat is even een melding procesmatig. Even kijken hoor. Dit betreft de artikel 38 vraag van de ChristenUnie met betrekking tot coronasteun vanuit de TONK-regeling. En de commissie is via het bij de agenda gevoegde tussenbericht geïnformeerd over het verlate moment van de beantwoording van deze artikel 38 vraag van de ChristenUnie. En de beantwoording zult u weer aantreffen bij de volgende agenda.

Overige punten ter bespreking

7. 19.20 uur Verwervingsstrategie jeugdhulp vanaf 2022 (JB)

De voorzitter: Gaan we naar punt 7, dat is een bespreekpunt. Dat is de verwervingsstrategie jeugdhulp vanaf 2022. Het college vraagt de commissie of zij zich kan vinden in de kaders en de uitgangspunten van de regionale verwervingsstrategie en de lokale ontwikkelingen die worden geschetst in de opinienota verwervingsstrategie jeugd. De regionale verwervingsstrategie gaat uit van een integrale opdracht ten behoeve van een select aantal strategische partners om de verbinding tussen jeugdhulp, sociale basis en het CJG te realiseren. Het college stuurt de opinienota ter bespreking naar de commissie samenleving, zodat de commissie input kan leveren op de regionale verwervingsstrategie jeugdhulp. En ook is nog door de participatieraad een advies op dit stuk gegeven, welke nog aan de agenda is toegevoegd. En voordat we naar de commissie gaan, wil ik eerst het woord geven aan twee sprekers die zich hebben gemeld. Dat is mevrouw Dors van de vaktherapeuten. Mevrouw Dors, u krijgt 3 minuten de tijd. En dan ... Doe uw verhaal. En tegen het einde zal ik u ongeveer even een seintje geven dat de 3 minuten om zijn. Mevrouw Dors, ga uw gang.

Mevrouw Dors: Ik zal even ... Ik hoor op de achtergrond de andere vergadering nog aanstaan, die zal ik even gauw uitzetten. Excuus. In 2015 werd de vrijgevestigde vaktherapie door een aangenomen motie toegelaten tot de jeugdhulp in Haarlem, en kan het worden ingezet via een Jeugdwet PGB. Het werken op Jeugdwet PGB leidt al 6 jaar tot problemen voor jeugdigen, hun ouders, verwijzende jeugdprofessionals van de jeugd gezinsbescherming, de CJG, scholen en voor ons als vaktherapeuten. Te lage tarieven, bijbetalingen door

ouders, lang wachten op een start van behandeling en te beperkte uren om goed met ouders, scholen en andere hulpverleners integraal te kunnen samenwerken. We wilden daarom graag meewerken in een traject samen op weg naar de beste jeugdhulp, maar werden, ondanks veel verzoeken hiertoe, niet uitgenodigd. Er werd ons gemeld dat dit gericht was op ingekochte zorg en dat vaktherapie daar niet hoort en ook niet in de toekomst. De vrijgevestigde vaktherapeuten en hun cliënten zijn duidelijk niet betrokken geweest bij dit project. En dat wordt ook duidelijk in de plannen zoals ze vandaag voorliggen. De wethouder deed de vorige vergadering de toezegging opnieuw te kijken naar de positie van vaktherapie, omdat deze niet duidelijk zou zijn. Uit de bijlagen, die we ook naar de wethouder gestuurd hebben, blijkt dat deze positie wel duidelijk is. Het is de gemeente zelf die de positie van vaktherapie niet erkent en drempels opwerpt. En het is gemakkelijk toezeggen hier nog eens naar te kijken als er plannen liggen waarin alle vrijgevestigden eigenlijk niet voorkomen. In het document regionale verwervingsstrategie worden er in paragraaf 8.3 slechts vier zinnen aan vrijgevestigden besteed. De inzet van vrijgevestigden, dus ook vaktherapeuten, past binnen de doelen van de Jeugdwet en ook in de uitgangspunten van de gemeente Haarlem. Normaliseren, laagdrempelig, in de wijk, betaalbaar. De inzet van vrijgevestigde vaktherapeuten draagt bij aan het verminderen van wachtlijsten van de jeugd GGZ en soepele samenwerking met scholen. Vaktherapeuten richten zich ook op ouders en het gezin. En vaktherapie is door het non-verbale karakter bijzonder geschikt voor jeugdigen die nog onvoldoende taal hebben om over hun problemen te praten of niet over hun problemen willen praten. Het is daardoor ook geschikt voor jeugdigen met een migratieachtergrond die nu nog ondervertegenwoordigd zijn binnen de jeugdhulp. Moet een gemeente niet juist een gevarieerd aanbod van verbale en non-verbale therapieën hebben, zodat er voor alle jeugdigen een passende behandeling geboden kan worden? Vaktherapeuten kunnen in het speelveld jeugdhulp inzetbaar zijn in meerdere lagen van de sociale basis tot aan de gespecialiseerde jeugdhulp. De gemeente wil nu de kosten voor de jeugdhulp onder controle krijgen en legt deze opdracht bij jeugdhulpaanbieders neer. Uit het onderzoek van Berenschot blijkt echter dat 25 tot 29 procent van de kosten naar het organiseren en coördineren van zorg gaat. Wat gaat de gemeente doen om deze overheadkosten te verminderen, zodat het geld ook echt aan zorg besteed kan worden?

De voorzitter: Mevrouw Dors, kunt u gaan afronden?

Mevrouw Dors: Ja, ik heb nog twee zinnen ongeveer. Het juist de gevrijgevestigden die werkend op eigen contracten weinig overheadkosten hebben en daarbij bijdragen aan betaalbare jeugdhulp. Bovendien leidt het verplicht moeten aanhaken bij een strategisch partner juist tot meer overhead, minder snelle start van hulp, minder keuzevrijheid voor laagdrempelige hulp voor jeugdigen en ouders. Vandaar ons dringende verzoek aan de commissie om erop aan te dringen bij de wethouder om behoud van zelfstandige inzet van alle vrijgevestigden in het speelveld jeugdhulp.

De voorzitter: Dank u wel. Dan verzoeken we even de microfoon ook uit te zetten. En dan gaan we door naar de volgende spreekster, dat is mevrouw Damen. Mevrouw Damen krijgt ook 3 minuten de tijd. Ga uw gang. En daarna kunnen we even de commissie eventueel wat vragen laten stellen aan beiden. Ga uw gang. Mevrouw Damen, u mag gaan spreken.

Mevrouw Damen: Dank u wel. Geachte commissieleden, wij spreken hier namens onze vereniging 0 tot 23. Een vereniging waarbij 45 vrijgevestigde BIG-geregistreerde psychologen, orthopedagogen en psychiaters zijn aangesloten. Bij toeval zijn wij in de afgelopen week gestuit op de stukken met betrekking tot de verwervingsstrategie jeugdhulp. Het verbaast ons dat wij als samenwerkingspartner van de gemeente niet worden geattendeerd op de publicatie van stukken in dit kader. Temeer omdat we in de afgelopen periode regelmatig met elkaar om tafel hebben gezeten. Wij verbazen ons ook over hoe een plan met betrekking tot

grote reorganisatie van de jeugdzorg tot stand kan komen, terwijl onderzoek naar knelpunten ten aanzien van de huidige manier van werken niet is gedaan of nog niet is afgerond. Wij snappen de wens de jeugdzorg overzichtelijker te maken en delen jullie visie over normaliseren, zorg op maat en meer continuïteit van zorg. Wij begrijpen ook de noodzaak tot het besparen van de kosten. Wij maken ons echter zorgen over wat de gevolgen voor de zorg zullen zijn wanneer de beschreven plannen worden uitgevoerd. De organisatiestructuur die wordt beschreven, zou onder andere moeten zorgen voor verlichting van administratieve lasten bij de gemeente en besparing van de kosten, maar zouden juist kunnen zorgen voor toenemende bureaucratie, bijkomende administratieve lasten en oplopende kosten. Maar nog meer hebben we zorgen over de gevolgen voor onze cliënten die risico's lopen op langere wachtlijsten, verminderde zorgcontinuïteit en verminderde keuzevrijheid. Als vrijevestigden bieden we vaste gezichten, zorg op maat, dicht bij huis en werken we nauw samen met onder andere scholen, verwijzers, ketenpartners. En wij zijn allen specialistisch geschoold en bieden een specialistisch en gevarieerd behandelaanbod, terwijl de kosten veel lager zijn dan bij de grote instellingen. Dit blijkt ook uit een pilot geleid door de gemeente in 2017, waarin naar voren kwam dat alle jeugdhulp in onze regio slechts 2,5% van de totale kosten naar de vrijevestigde jeugd GGZ gaat, terwijl we zorg bieden aan ongeveer 25% van alle cliënten die jeugdhulp ontvangen. Deze cijfers zijn door u als gemeente aan ons gegeven. In meerdere gesprekken met de gemeente hebben wij gevraagd om actuele cijfers met betrekking tot wat de kosten zijn van ons als laagdrempelige aanbieders. We willen u vragen deze informatie alsnog te verstrekken. Wij vragen ons af, rechtvaardigen de recente cijfers een compleet nieuwe organisatiestructuur van ons als vrijevestigden met alle kosten die dat met zich meebrengt. Zowel van onze cliënten als van huisartsen, POH-GGZ, kinderarts van JGZ, horen wij terug dat de korte lijnen met onze praktijken, een goede samenwerking en de toegankelijkheid een groot goed is. In de stukken met betrekking tot de verwervingsstrategie staat beschreven dat de gemeente het aanbod van de vrijevestigden wil behouden, echter wel in een organisatiestructuur die we niet vinden passen bij het vrijevestigd werken.

De voorzitter: Mevrouw Damen, wilt u ook gaan afronden?

Mevrouw Damen: Ja, ik ga afronden. We zien daarom een groot risico voor het verliezen van onze kracht en kwaliteit als vrijevestigden, en maken ons zorgen over wat dit doet met onze cliënten. We willen een appel doen op de commissieleden om zorgvuldig om te gaan met de zorg, de cliënten en degenen die zorg verlenen. We zijn bereid om in nader gesprek een uitgebreidere toelichting te geven of mee te denken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ja. Ik hoor ... Volgens mij luistert u ook mee, mevrouw Damen, via Notubiz. Dus het beste is om die even te dempen, het geluid, en alleen via Teams te luisteren. Ik zie een vraag, twee vragen eigenlijk, van mevrouw Stroo. Mevrouw Stroo, ga uw gang. Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, ik heb een vraag aan mevrouw Dors over de vaktherapie. Hoe kan de vaktherapie vorm krijgen in de sociale basis? Hoe kan ik dat voor me zien?

Mevrouw Dors: Nou, vaktherapeuten zijn heel breed inzetbaar. Wij zijn natuurlijk een groep die niet per se met diagnose te maken hoeft te hebben om hulp te kunnen bieden. Dus ik weet ... Wij hebben bijvoorbeeld Yvonne, beeldend therapeute, en die heeft bijvoorbeeld ook een groep als knappe koppies. Dus meer in de preventieve hoek voor hele slimme kinderen. Ik weet, we hebben speltherapeute Hedwig, en die hebben ook heel lang geleden gewerkt aan een project voor hele jongen kinderen, samen met ouders, om aan hechting bijvoorbeeld te werken. Dus ook daarin zou je, los van alleen maar kinderen individueel in therapie, kunnen we ook op dat soort plekken van alles bieden. Juist omdat wij van lichte problematiek tot zeer complex, en van alles eigenlijk kunnen doen. Dus op die manier zijn we eigenlijk heel breed inzetbaar.

De voorzitter: En u had nog een vraag voor mevrouw Damen zag ik, mevrouw Stroo. Ga uw gang.

Mevrouw Stroo: Even kijken hoor. Ik begrijp dat u nu samenwerkingspartner bent, maar dat u ... Hoort u me?

Mevrouw Damen: Ja.

Mevrouw Stroo: Ja. Maar dat u in de nieuwe verwervingsstrategie niet mee bent genomen, klopt dat?

Mevrouw Damen: Nou, dat moet natuurlijk nog blijken of wij daarin mee worden genomen. Er wordt wel iets gezegd over dat de vrijevestigden, dus dat we ... Dus dat het werken met een vrijevestigde, dat ze dat willen behouden. Echter wordt een organisatiestructuur beschreven waarin een verplichte samenwerking moet worden aangegaan met een aantal strategische partners, waarvan wij nog niet weten welke dat zijn en wat hun rol precies gaat zijn. Maar dat we niet meer op de manier waarop we nu werken, kunnen werken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Een vraag die ik stel, een eenmalige vraag, maar die stel ik aan beide dames. Ik wil graag van allebei een antwoord hebben. Ik heb het gevoel dat in de verwervingsstrategie, zoals die nu staat, u een soort rol van onderaanneming moet gaan inkleuren. Waarbij u vanuit de hoofdaannemer, de organisatie die een geïntegreerd aanbod levert, kan worden uitgenodigd om in dat geïntegreerde aanbod een bijdrage te leveren. Wat ziet u daar eigenlijk van als voor- of nadeel? Dank u, voorzitter. Mag mevrouw Dors beginnen?

Mevrouw Dors: Is goed. Ik zat al naar Esther te wijzen. Ja, het voordeel of nadeel. Ja, ik zie vooral nadelen. Omdat in de praktijk blijkt eigenlijk nu dat eigenlijk weinig grote instellingen echt actief naar ons op zoek gaan en verwijzen als er iets nodig is wat zij niet kunnen bieden. Andersom ben ik een vrijevestigde waar mensen gewoon nu zelf kunnen zoeken wat willen ze? Er is echt keuzevrijheid. Je kunt geadviseerd worden door allerlei mensen en instanties, door je scholen, over wat is een prettige plek, waar hebben we goede ervaringen. En dan kan iemand gewoon zelf hulp zoeken. En op het moment dat ik dan zeg, ik moet dat eerst via een hoofdaannemer vragen, betekent dat er tijd overheen gaat voordat die hoofdaannemer daar wat van vindt. Dan kan het natuurlijk ook nog gebeuren dat die zeggen, ja, het is heel leuk dat iemand zich bij jou in de praktijk aanmeldt, maar wij bekijken het hier in het team en wij vinden eigenlijk dat er iets heel anders moet gebeuren met die ouders. Dus die ouders die eigenlijk bewust voor je kiezen, worden in een organisatie een hele andere kant op gestuurd. Dat is wat we nu al vaak zien gebeuren als we mensen naar het CJG sturen om een PGB aan te vragen. Dan worden ze ook alle andere kanten opgestuurd. Dus ja, wij zien vooral de keuzevrijheid voor ouders verminderen, de laagdrempeligheid voor ouders verminderen, die verplicht worden om ineens ook met een grote organisatie iets te gaan doen, waar ze expres voor kiezen om dat niet te doen. Ja, zo kan ik nog een hele lijst opnoemen. Dus ik zie nog weinig voordelen eigenlijk. En ik denk dat we het beste kunnen samenwerken met elkaar op het moment dat je niet al die schakels ertussen hebt, officieel, om het met elkaar te regelen in contracten en allerlei systemen. Ja, dus dat is één van de nadelen.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Damen.

Mevrouw Damen: Ik kan me daar deels bij aansluiten. Onder andere bij het belang van de keuzevrijheid van de cliënt. Wij worden als vrijevestigde ook vaak bewust gekozen. Dat zijn mensen die daar expliciet voor kiezen. We zijn laagdrempelig, mensen hebben direct met ons te maken. Wij komen aan de telefoon, wij doen de intake, het is zijn korte lijnen. En dat soort dingen zullen verloren gaan als er over meerdere lagen moet

worden bedacht wat voor de cliënt nodig is. Dat zien wij als grote nadelen. Voordelen, eerlijk gezegd kan ik daar weinig over zeggen, want die zien we niet zo gauw.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

De heer Smit: Dank u wel.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, mijn vraag is net beantwoord.

De voorzitter: Heel mooi. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ja, goedenavond mevrouw Dros. Wij kennen elkaar nog uit de vorige periode, toen hebben we u vaak langs zien komen. En eigenlijk gaat mijn vraag ook daarover. Ik ben u een beetje uit het oog verloren. Ik weet eigenlijk niet wat er is gebeurd na die motie, hoe het toen is gegaan. Kunt u daar iets over vertellen hoe die samenwerking met de gemeente is gegaan? En of de inrichting, de huidige constellatie, een beetje voldoet aan wat u ervan verwachtte?

Mevrouw Dros: Ja, dan zal ik het heel snel proberen te zeggen. We zijn natuurlijk toen eens geweest met de motie om aangenomen te worden. Een jaar later zijn we geweest omdat de tarieven met €20 per uur kelderden. Dus we worden nog steeds, al 5 jaar, zonder her indicering voor precies hetzelfde bedrag onderbetaald, flink. We lopen nog steeds aan dat we op PGB moeten werken, waardoor ouders eerst naar en CJG moeten. Dat kan 6 tot 8 tot 10 tot 12 weken duren voordat iemand hulp krijgt. Ouders moeten heel mondig zijn. Er heerst een PGB ontmoedigingsbeleid, dus iedereen wordt zoveel mogelijk naar zorg in natura gecoacht. Dus ouders moeten echt zeggen, dat wil ik niet, ik wil naar deze vrijgevestigde vaktherapeut toe. Ja, dat heeft onze relatie met het CJG heel erg lang flink onder druk gezet, en dat is heel erg vervelend voor zowel ouders als voor ons. Want je begint in een intake gelijk met, u kunt bij ons terecht, maar dan zult u wel heel mondig moeten zijn bij CJG. En dat is niet hoe je met het CJG en met ouders naar het CJG wil samenwerken. Dus laten we zeggen dat we het nog steeds bijzonder moeilijk hebben in deze constructie. En we hadden gehoopt dat dat nou eens zou gaan verbeteren.

De voorzitter: Dank u wel. En mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Ja, mijn vraag is eigenlijk ook al beantwoord door wat mijnheer Smit heeft gevraagd.

De voorzitter: Nou, dat is mooi, dank u wel. Dan wil ik u beiden hartelijk bedanken voor uw inspraak. En ja, u moet wel denk ik de vergadering verlaten. En dan gaan wij door met het behandelen van het punt. Dank u wel.

Mevrouw ...: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Graag gedaan.

7.1 Advies participatieraad op opinienota verwervingsstrategie jeugdhulp

De voorzitter: Dan gaan wij door met het punt. En dan wil ik het eerste volgens de lijst het woord geven aan de heer Sepers van de PvdA. Ga uw gang.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Met spanning hebben we uitgekeken naar deze stukken. Want in de discussies rond de begroting was het ook, ja, werd voorgeschoteld als een soort keerpunt om te komen tot

een streven naar een duurzame, kwaliteitsrijke en financieel haalbare toekomst van de jeugdhulp. Nou en dat is mij nog niet meegevallen om dat in deze stukken te ontwaren. Wat mij betreft zijn deze stukken, die munten uit in een gebruik van veel te veel jargon. Vanwege de tijd zal ik dat niet toelichten met voorbeelden. Maar voor een gemiddeld gemeenteraadslid is dat toch wel vrij zwaar. Twee, wat mij ook opvalt in de stukken is dat er eigenlijk helemaal niets gezegd wordt over de groep waar het om gaat, namelijk onze jongeren in Haarlem. En dat mis ik toch wel, een analyse van onze jeugd in Haarlem en waar de jeugdhulpverlening op zou moeten inspelen. Drie, qua doelstelling en uitgangspunten bevat de notities allemaal brave formuleringen, maar het wordt veel te weinig concreet. Als voorbeeld noem ik bijvoorbeeld het ontbreken van een '...'beleid om preventie veel centraler te stellen. En ook de strijd tegen de perverse prikkels, zoals bijvoorbeeld op het gebied van de dyslexie, wat vaak door de wethouder als voorbeeld is genoemd, daar kom ik niks op tegen. Vier, het is opvallend dat in de stukken bijna geen cijfers genoemd worden. Alleen maar het aantal contracten die er nu zijn en wat het in de toekomst zou moeten zijn. Maar dat lijkt me toch wel heel vreemd om geen enkele cijfermatige toelichting te zien. Het volgende punt, dialooggerichte aanbesteding. Ja, dat begrip dat vind ik in de vorm waarin het nu gebruikt wordt nogal inhoudsloos. Met alle respect dat ik heb voor oud-minister-president Lubbers, vind ik dit nogal een Lubberiaans woordenspel, dus één en al wolligheid. Volgende punt, het streven om te komen tot een relatie met slechts drie strategische partners ontbeert een analyse van wat er allemaal nodig is aan reorganisatie en de organisaties binnen daarachterliggende op te bouwen netwerkorganisaties. Worden dat onderaannemersconstructies met alle problemen van ketenaansprakelijkheid, verantwoordelijk, et cetera, van dien? En hoe zit het met de kwaliteitsborging als we die weg op gaan? Er wordt ook met geen enkel woord gerept over de juridische haalbaarheid en houdbaarheid van deze zogeheten dialooggerichte aanbesteding. Ik had daar absoluut een juridische beschouwing over verwacht. Wat zijn de juridische risico's? Waar zitten in dat hele proces inhoudelijk gezien de kritische factoren? Waar zitten in het hele proces de procesmatig kritische factoren? En onze voorlopige conclusie is dat de notities alles bij elkaar wel enig inzicht geven in het wat, maar vrijwel geen enkel beeld van het hoe. Een voorbeeld is bijvoorbeeld ook dat de bekostigingsvorm dat die volledig in het midden gelaten wordt. Er wordt van gezegd, nou ja, dat zien we werkende weg wel. Ja, daar kan je natuurlijk alle kanten mee opgaan, en dat maakt het hele proces kwetsbaar. Wij vinden, de PvdA-fractie, vindt het op dit ogenblik onverantwoord om groen licht te geven voor het vervolg. We moeten ons niet op laten jagen. In principe kunnen we nog in de huidige constructie 1 jaar verder. Het gaat tenslotte om groot geld. Over een periode van 9 jaar gemeten over 300 miljoen euro voor alleen Haarlem al. Dat is de helft van de jaarlijkse begroting. En ja, ik ... Ook als commissie heb ik er wel behoefte aan, en dat is een voorstel aan de commissie, of wij niet zouden moeten zoeken naar advisering door één of meerdere wetenschappers op het gebied van de jeugdhulp over de vraag of een dergelijke constructie zou kunnen werken en onder welke voorwaarde. Een advisering vanuit de jeugdautoriteit, en ook een advisering vanuit een andere gemeente, via bijvoorbeeld de VNG. En misschien is het goed om daar een raadsmarkt over te organiseren. Het laatste punt wat ik heb, is dat de positie van de commissie en die raad, dat die mij volstrekt onhelder is. Wat mij betreft, wat onze fractie betreft, is het zo dat het bij een dergelijk grote klus, dat de raad daar uiteindelijk een eindbeslissing over zou moeten nemen, en ook over de eventuele tussenstappen. En ik zie in de tijdschema's helemaal niets van een eindbeslissing of een tussenbeslissing door de raad. En daar hoop ik dat de wethouder ook enig licht op gaan geven. En ja, ik zie heel veel risico's. En soms droom ik er dan van, zou het niet beter zijn om de jeugdhulp weer publiek te organiseren. Ik weet dat dat geen populair standpunt is. Maar ja, als je dit op je in laat werken, zou dat bijna een wens kunnen worden. Kortom, wij zijn nog absoluut niet zover dat we zeggen, dit is een goede weg en zo moet het. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Strop: Ja. Dank u, voorzitter. We praten over de verwervingsstrategie jeugdhulp vanaf 2022. Als Jouw Haarlem vinden we het belangrijk dat inwoners die hulp zoeken voor hun kind, deze hulp kunnen vinden, en dat het duidelijk is waar en voor wat je terecht kunt. Daarbij vinden we het belangrijk dat de hulp tijdig ingezet kan worden en voorhanden is. Beide aspecten lezen we terug in het stuk. We zijn verheugd te lezen dat het een onderdeel van hun strategie is om de vindplaatsen uit te breiden, bijvoorbeeld op scholen. We juichen het toe om publicaties over wat het CJG aan opvoedondersteuning kan bieden op plekken komen te hangen waar men met regelmaat komt. Zo wordt de hulp laagdrempelig. Het wijkcentrum vormt hierbij een belangrijke schakel. Zeker als men daar al is geweest voor een activiteit. In die zin zijn we er ook een voorstander van om de hulp dicht bij huis te organiseren. Maak de hulp zo gewoon mogelijk, voor het kind en voor de ouders-opvoeders. Opvoeders hebben vaak het idee dat het aan hen ligt, denken dat ze niet genoeg opvoedkwaliteiten hebben. Terwijl elk kind, een gezin, wel eens een steuntje in de rug kan gebruiken. Het inzetten van praktijkondersteuners vinden wij een goede ontwikkeling. Niet onnodig diagnosticeren, indiceren, met als voordeel dat men gelijk kan starten met het geven van hulp in de sociale basis. In dat opzicht vindt Jouw Haarlem de acceptatieplicht van de zorgaanbieders en het weghalen van schotten, begrijpelijk en positief. Het zal hopelijk het in hokjes denken en etiketten plakken op een kind doen afnemen. Door het verdwijnen van de schotten kan de ook door ons gewenste integrale samenwerking tussen gemeente, jeugdhulp aanbieders en andere partijen tot stand worden gebracht. Eén aanspreekpunt is daarbij een voorwaarde, zodat het duidelijk is voor iedereen. Dit komt de dienstverlening ten goede. In de vorige commissie heeft de wethouder gezegd dat er zeker ook een specialistisch jeugdaanbod komt. Het volume van de specialistische hulp, maatwerkvoorziening en begeleiding, zien wij tot onze schrik veranderen van de grote van een skippybal naar de grote van een stuitbal, schematisch weergegeven op bladzijde 11 in de opinienota. Wij vinden deze volumedaling wel heel rigoreus en denken dat het beter is om van de skippybal eerst een voetbal te maken. Bent u dit met Jouw Haarlem eens? Wordt het aanbod niet te klein? Als het nodig is moet er een garantie zijn van specialistische hulp, zodat een kind niet vastloopt in zijn ontwikkeling, waardoor er voor het kind en ouders perspectief blijft op verbetering. Maar dit bent u volgens mij wel met me eens. Klopt dat? Jouw Haarlem vindt het prima dat de wethouder eerst met de zorgaanbieders gaat praten over deze verwervingsstrategie. Zij kunnen als geen ander deze strategie toetsen op werkbaarheid in de praktijk. We horen graag wat er uit de gesprekken komt. Dan naar aanleiding van de insprekers. Ik heb een aantal vragen. Kan de praktijkondersteuner het kind en de ouders doorverwijzen naar de vaktherapie en de vrijevestigden? Zo nee, hoe kunnen we deze hulp die snel inzetbaar is, dicht bij huis, snel op- en afgeschaald kan worden, toch blijven inzetten zonder wachttijden? Wat vindt u van de mogelijke groepslessen die zij kunnen bieden in de sociale basis? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaaf ik nu het woord aan mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Dat vergt altijd enige voorbereiding. Ja, dank voor de manier waarop wij als raad worden meegenomen in dit proces van aanbesteding van de jeugdhulp. We hebben wel zorgen over de haalbaarheid van het hele proces. Er moet nog heel veel gebeuren, veel gepraat, veel afgesproken, bekostigings- en verantwoordingssystemen moeten opnieuw worden vormgegeven. En last but not least, er moet een cultuuromslag plaatsvinden, want dat is wat transformatie is. En daar is nu eenmaal tijd voor nodig voor alle partijen. Vraag aan de wethouder, wat zijn de consequenties van het eventueel verlengen van de bestaande contracten met een jaar? En zou het geen goed idee zijn om nu die druk van die ketel te halen en hiertoe alvast te besluiten? Vooropgesteld, GroenLinks deelt de visie van het college inzake de transformatie van harte. Het uitgangspunt van de nieuwe Jeugdwet en decentralisatie was vooral dat de problemen van de jeugd zoveel mogelijk voorkomen zouden moeten worden in plaats van genezen. Preventie dus. Metaforisch gezegd, voorkomen dat het kind van de schommel valt, in plaats van het te moeten gipsen bij een gebroken

been. Dat was ook al het uitgangspunt in 2015 toen de gemeenten de verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg kregen. In dit stuk staat, wederom metaforisch, dat we kinderen vooral moeten laten schommelen, maar we gaan het van jongs af aan leren hoe ze veilig kunnen schommelen. Als ze toch vallen, leren we ze hoe ze hun val zelf kunnen breken, en we leggen ook nog rubber tegels neer. En als het goed is, zullen we hoogstens een paar Hansaplastjes nodig hebben voor een geschaafde knie. En die pleister wordt bij voorkeur aangebracht door iemand uit het netwerk van het kind. Dat is de bedoeling in de toekomst. Preventie, normaliseren en hulp en ondersteuning dichtbij. Daarnaast streven we naar een overzichtelijk en minder versnipperd zorglandschap met minder bureaucratie. En ook dat vindt GroenLinks uiteraard een prima plan. Maar de noodzaak voor specialistische hulp is alleen maar gegroeid sinds 2015, en daarmee zijn de kosten bijna onbeheersbaar geworden. Wat gaat er mis, wat zien we over het hoofd? Gaat het steeds slechter met onze jeugd? Is ons vertrouwen op de lichte preventieve ondersteuning dicht bij huis wensdenken? Of kan het wel, de zo gewenste kanteling van zwaar naar licht? Er wordt gewerkt met dialooggerichte aanbesteding om de samenwerking tussen de verschillende partners in dit stadium zoveel mogelijk te borgen. Utrecht deed dit ook al. En het rapport wat ik las over dit traject, stemde optimistisch. Maar zij deden vooraf wel een paar pilots met de manier van werken van waar ze naar streefden uiteindelijk, en waar zij nu ook in verder zijn gegaan. Utrecht gaat op dit moment nog een stapje verder in zijn transformatiedoelen. Zij hebben uiteindelijk twee strategische partners verworven die het grootste deel van de benodigde specialistische zorg wijkgericht aanbieden. Hun samenwerking met partners in de sociale basis, huisartsen en onderwijs, zit bijna op het niveau van de sociale wijkteams. Utrecht liet daarbij ook de jeugd zelf deel uit maken van de gesprekken tijdens de dialoogrondes, en dat heeft geleid tot een blijvende functie voor twee jeugdigen als adviseur cliëntperspectief. Ook zij zijn met een op kinderen gericht lesprogramma input gaan ophalen op basisscholen. GroenLinks vindt dit een logische beslissing. Het gaat om het kind, hoewel deze in het technische deel van de verwerving amper meer genoemd wordt. Vraag daarom ook aan de wethouder, is buurtgerichte specialistische zorg een model waar Haarlem ook op stuurt? Zijn er in Haarlem ook jeugdigen betrokken bij dit verwervingsproces? Zo nee, is de wethouder bereid om te kijken naar het voorbeeld van Utrecht? En is er contact met de collega's van Utrecht over de werking van de dialooggerichte aanbesteding in de praktijk? Verder, één van de negen doelstellingen van de verwerving is dat de bekostiging en verantwoording zal veranderen, zodat er minder administratieve lastendruk zal ontstaan. Er wordt tegelijkertijd gesteld dat het aantal direct gecontracteerde strategische partners zal verminderen met de nieuwe aanbesteding, maar hoogstwaarschijnlijk het aantal partijen dat daadwerkelijk uitvoert, niet veel zal schelen met de huidige situatie. Dat betekent volgens mij per saldo dat de bekostiging voor een groot deel gecentraliseerd zal worden bij een aantal strategische partners die dan vervolgens werken met onderaannemers. Nog een vraag aan de wethouder, hoe voorkomen we dat het administratief uitputtende systeem van verantwoording en bekostiging niet gewoon nu verschuift naar de verantwoordelijkheid van deze strategische partners? De contractduur zal 9 jaar zijn, dat is een hele lange periode. De stakes zijn bij een dergelijk langdurig contract wel hoger voor de partners. En dat betekent dat een eventuele tussentijdse ontbinding grote gevolgen heeft voor de partner en ook dat het besluit waarschijnlijk aangevochten zal worden. Is de contractduur verdeeld in fases, zoals in Utrecht, waar na de eerste 3 jaar om de twee jaar wordt verlengd? En heeft de lange duur van de contracten aan de voorkant gevolgen voor de keuze van de partners? Tot slot nog twee algemene opmerkingen. Het hebben van een actief sociaal netwerk is voor elke leeftijdsgroep belangrijk en kan heel goed helpen bij de preventie van problemen. Is er een programma dat uitgerold kan worden op Haarlemse basisscholen dat met name inzet op het versterken van je eigen netwerk? En nog een vraag, ik heb hem al eerder gesteld, de jeugd heeft het als gevolg van corona zwaar. Het gebrek aan perspectief leidt vaak tot depressies en een gevoel van machteloosheid. Ik kan me voorstellen dat het beroep psychische ondersteuning zal groeien de komende tijd, en wordt hier rekening mee gehouden in de aanbesteding? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank je wel, voorzitter. Ja, voor ons ... We bespreken de verwervingsstrategie voor jeugdhulp. En we schrikken nogal, en daarbij sluiten we ons aan bij wat collega's van de PvdA en ook GroenLinks al hebben gezegd, van de gekozen aanpak. We zien dat er niet meer specialistische hulp wordt ingekocht, maar dat er een aantal inschrijvers wordt gevraagd ... Dat aanbieders wordt gevraagd om alle hulp te bieden die er nodig is. Ja, dat is dus ... Dat is natuurlijk ... Het is ondenkbaar dat er een partij te vinden is die alle hulp kan bieden. Dus zullen alle inschrijvers op zoek moeten naar samenwerkingspartners om die hulp te gaan bieden. En daarmee zien wij dus eigenlijk dat de opdracht, de regie die de gemeente nu heeft op het veld, verschuift naar een aantal strategische partners. Eigenlijk laten we het, zoals dat wel vaak genoemd wordt, aan de markt over. Dus een aantal marktpartijen gaan bepalen welke hulp er wel en niet geleverd kan worden. En op zichzelf is er natuurlijk wat voor te zeggen om dat aan zorgprofessionals over te laten, in plaats van aan de gemeente. Maar aan de an... '...' [geluid valt uit].

De voorzitter: Oh jee. De heer Hulster?

De heer Hulster: Of dat de grote strategische partners vaak moeite hebben om met kleinere partijen samen te werken.

De voorzitter: De heer Hulster?

De heer Hulster: Omdat ze vinden dat de zorg die zij aanbieden de enige juiste en beste zorg is. Pardon?

De voorzitter: Ja, u was even een paar seconde niet meer te horen, het beeld was bevroren. Dus misschien dat u even 10-15 seconden terug kan gaan in uw betoog.

De heer Hulster: Ja. Dus nou ja, het lijkt op zich een verstandige keuze om aan vaktherapeuten of aan zorgprofessionals te laten bepalen wat de goede zorg is die er geboden wordt. Maar het nadeel daarvan is natuurlijk, en dat horen we ook al uit het relaas van de vaktherapeut, dat die strategische partners vinden dat wat de zorg die zij kunnen bieden natuurlijk de beste zorg is en er daardoor moeite mee hebben om de zorg door te spelen naar andere partijen. Dus wij hebben grote zorgen bij deze manier van werken. Wij zien hier inderdaad een stap richting marktwerking in, en dus minder controle voor de gemeente. En dan gaan we het natuurlijk ook nog eens samen met een heleboel andere gemeentes doen, waardoor de rol van de raad verder uitgehold wordt. Hebben wij straks dus nog wel controle? En hoe gaan we de 30% administratieve lastenverlichting realiseren met deze aanpak? Want grote partijen zijn tot nu toe nog niet heel efficiënt gebleken. En juist kleine aanbieders blijken heel efficiënt en hebben juist weinig administratieve kosten. Dus er zijn een aantal voorbeelden waar juist veel meer zorg door vaktherapeuten en vrijevestigden wordt geleverd en die juist op die manier een kostenbesparing hebben gerealiseerd. Dus we zijn eigenlijk verbaasd over deze aanpak. Want in ons gevoel leidt het helemaal niet tot een kostenverlaging, maar juist een bestending van de kosten en misschien wel een kostenverhoging. En dan is er nog een laatste punt. We zien inderdaad dat er gepoogd wordt om steeds meer zorg naar de sociale basis toe te duwen. Nou zit de sociale basis ook niet heel ruim meer in zijn vel, dus wij maken ons daar wel zorgen om. We zien dat er aan alle kanten nu allerlei taken naar richting de sociale basis worden geduwd, en dat lijkt ons helemaal niet verstandig. En ook het streven om zoveel mogelijk te normaliseren klinkt wel goed, maar dat is eigenlijk het grote probleem in de zorg, dat er steeds meer normale zorg wordt geleverd, dus pleisters plakken, want dat kunnen we best wel goed, terwijl dat juist de zware gevallen buiten schot blijven. En juist de regionale samenwerking, zoals de provincie dat vroeger leverde, maakte het mogelijk om voor een heel klein groepje

zware gevallen een specialistische zorg te leveren, waarmee je een heleboel problemen oplost. En daar zien we weer, lezen we, in dit stuk in ieder geval niks van terug. En dat is eigenlijk onze grote zorg. Want ja, de gewone zorg leveren, dat zullen we heus wel kunnen. Maar het gaat er juist om om die kleine groep mensen die nu heel veel aandacht vergen, om daar een goed zorgarrangement voor te leveren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nu naar mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Voor ons ligt de basis voor de nieuwe verwervingsstrategie jeugdhulp 2022. Ik heb een aantal zorgen en een aantal vragen. Als deze verwerfingsstrategie uitgevoerd gaat worden, heeft de gemeente straks te maken met hoofdaanemers en onderaanemers. Wie bepaalt welke onderaanemers de hoofdaanemers onder hun hoede krijgen? Tweede vraag is, is de hoofdaanemer inhoudelijk verantwoordelijk voor de zorg die de onderaanemer biedt? Wie controleert de kwaliteit van de zorg van de onderaanemer? Vraag is, hoe wordt de onderaanemer betaald? Direct door de gemeente of moet de hoofdaanemer de onderaanemer uit gaan betalen? Hoofdaanemers krijgen te maken met een grotere administratieve last. Een deel van de administratie verschuift van de gemeente naar de hoofdaanemer. Staat daar een financiële vergoeding tegenover of moet de zorgaanbieder deze lasten en kosten zelf dragen? Wethouder, ik hoor graag uw antwoorden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nu naar mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Dank u wel, voorzitter. Complimenten toch voor deze aanzet tot een verwervingsstrategie, die onzes inziens inhoudelijk nog wel wat uitgewerkt moet worden. Wat dat betreft sluiten we ons aan bij de heer Sepers en de heer Hulster. Desalniettemin lijkt het erop dat de wildgroei aan aanbieders, en de financiën, zo toch onder controle kan worden gebracht. Waarschijnlijk ontstaat zo een beter inzicht in de werkwijze van de diverse instanties. Uit de recente brandbrief van de organisatie Scheiden zonder lijden, blijkt daarover grote ontevredenheid, bij enkele organisaties dan. De begeleiding door meerdere, soms tegelijkertijd langs elkaar heen werkende, instanties bleek zelfs tot schrijnende situaties te hebben geleid. Dat zal hopelijk met de beoogde samenwerking van jeugdhulp en de sociale basis ondervangen worden. Verder blijkt uit de bijgevoegde stukken dat Haarlem meedoet aan een vervolgonderzoek van Follow the money. Dat is mooi, want daarmee wordt het financiële reilen en zeilen meteen transparant. En zal het voor met name kleine bureautjes moeilijker worden om te hoge winsten te maken op kosten van de gemeente, zoals bleek uit het voorafgaande onderzoek van de Follow the money. De op zich gewenste ambitie tot preventie, triggerde bij Trots toch wel enige bedenkingen. Wellicht enigszins gechargeerd. Maar wij vragen ons af hoe die vroegsignalering op de zogenaamde vindplaatsen als scholen, sport en zelfs speelplaatsen zal verlopen. Om erachter te komen of een kind in de gevarenzone komt, moeten er immers data verzameld, gecombineerd en uitgewisseld worden, aangevuld met gegevens van andere diensten. Daarbij vragen we ons ook af in hoeverre een dergelijke profilering en mogelijk stigmatisering zelfs contraproductief kan werken, een self fulfilling prophecy in werking kan stellen. Niet voor niets wordt psychotherapie bij sollicitaties en zelfs de huisarts liever niet vermeld, omdat die niet direct te diagnosticeren fysieke klachten dan al snel tussen de oren situeert. Verder vragen we ons af hoe lang gegevens bewaard zullen worden. En met wie ze mogelijk onbewust worden gedeeld. Met andere woorden, is daar voldoende zicht op? En welke privacy garanties worden er geboden? En hoe kan de burger dat controleren? Dat de AVG wellicht door onkunde niet voor de overheid geldt, blijkt wel uit SIRI, de toeslagenaffaire en het op straat komen te liggen van coronatestdata die nog vers in het geheugen liggen. Dan moet ik even verder. Ook krijg ik als voormalig leerkracht en vertrouwenspersoon in het basisonderwijs een heel unheimisch gevoel bij de gedachte dat hulpverleners van buiten de school zomaar in de groep aanwezig zijn. Natuurlijk wordt er wel eens een leerling geobserveerd, maar dat is dan op aanvraag

van de leerkracht of IB'er met een duidelijk omschreven individuele onderzoeksvraag, en niet als screening van buitenaf. Trots ziet dan ook liever zo weinig mogelijk bemoeizorg en ook geen geformaliseerde samenwerking tussen enerzijds school en vrijetijdsvoorzieningen en anderzijds de hulpverlening. Indien nodig weten die elkaar best te vinden. En daarmee is de keuzevrijheid, zoals de inspreker ook al aangaf, tevens gewaarborgd. Verder leert even googelen dat de zo prachtig lijkende kansencirkel uit het gewraakte GIRFEC-systeem komt. De named person met beslissingsrecht is er nog net niet bij. Maar de kansencirkel plaveit wel de weg naar bevoogding volgens een staatsideologie. Het is de taak van de staat om kinderen tegen uitwassen als kindermishandeling en geweld en misbruik te beschermen. Maar het is aan de ouders om te bepalen wat zij veilig en gezond voor hun kind achten. Kinderen mogen niet gezien worden als assets van de staat. Daarbij heeft onderzoek uitgewezen dat al dat voorschoolse extra taalonderwijs aanvankelijk wel helpt, maar uiteindelijk geen enkel verschil maakt. Ook heb ik bij orthopedagogiek, mijn bijvak, geleerd dat professor Dumont ernstig waarschuwt voor vroeg ingrijpen. Dat zou het ontwikkelingsproces alleen maar verstoren, terwijl de ouders het natuurlijke vertrouwen in hun kind verliezen en een lager zelfbeeld en zelfvertrouwen het gevolg kan zijn. Dit klinkt allemaal wat gechargeerd, maar is zeker niet ondenkbaar. Trots zou de wethouder daarom willen vragen om de grenzen tussen bevoogden en faciliteren inzichtelijk te definiëren en te formuleren hoe deze bewaakt en gecontroleerd kunnen worden. Overigens achten wij de inzet op armoedebestrijding, wonen, onderwijs, spel en sport een veel betere preventie. De Impact van het ontbreken van deze essentiële zaken op het ontstaan van psychosociale problematiek wordt door de coronamaatregelen pijnlijk duidelijk. En wij vragen ons ook af en in hoeverre dat is meegenomen in de verwervingsstrategie, zoals mevrouw Klazes ook al vroeg. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan naar de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank je wel, voorzitter. Het college vraagt ons of wij in kunnen vinden in de kaders van de uitgangspunten van de regionale verwervingsstrategie en de lokale ontwikkelingen die worden geschetst in de opinienota verwervingsstrategie jeugd. Het valt niet mee om een antwoord te geven op deze vraag. Allereerst vind ik het niet duidelijk wat de concrete uitwerking van zo'n integrale opdracht is. Vraag aan de wethouder. Welke selectiecriteria worden gehanteerd om tot een juist werkbaar aantal strategische partners te komen? En op welke wijze wordt de sociale basis hierbij betrokken? En hoe wordt gewaarborgd dat de sociale basis ook werkelijk invloed heeft binnen jeugdhulp en de sociale wijkteams? Ik mis in het stuk de betrokkenheid van de jongeren zelf. Daarom vraag ik hierbij aan de wethouder een groep jongeren met ervaring in de zorg, als cliënt welteverstaan, bij de plannen te betrekken. Ik vraag me af of het resultaat van een dialooggerichte aanbesteding goed zal zijn. Daarom stel ik voor om niet alleen geïnformeerd te worden, zoals in dit stuk staat. Maar wij vinden het meten van resultaten en inzicht in gebruik aan zorgkosten ook belangrijk. Wij willen graag ook hierover geïnformeerd blijven. Tegelijkertijd wil ik van het college weten of het mogelijk is om tussentijdse beëindiging van contracten op het moment dat de partners geen goed werk leveren. Zijn hiervoor criteria gemaakt waar iedereen aan moet voldoen? Voorafgaande aan de aanbesteding moet uitvoerig gesproken worden met partners in de stad, zoals huisartsen, psychologen, vaktherapeuten, onderwijs en jongeren, om van hun ervaring in de praktijk te leren. Utrecht, zoals mevrouw Klazes al zei, heeft ervoor gekozen om partners te betrekken, zoals huisartsen, buurtteams, het onderwijs, jongeren, et cetera. In het stuk werd verder gesproken over verbinding tussen jeugdhulp, sociale basis en CJG. Wij pleiten sinds 2015 voor één gezin, één plan, één regisseur. Tot op heden lukt het het college niet om dit te realiseren. Laat staan het verbinden van de CJG, de sociale basis, de jeugdhulp. Graag een reactie van de wethouder hierover. Bij het hanteren van één gezin, één plan, één regisseur, kan voorkomen worden verschillende hulpverleners over de vloer te krijgen. Cliënten hoeven niet opnieuw hun verhaal te doen, want die zorgt voor veel stress en onbegrip bij cliënten. Tot zover, voorzitter. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Özogul van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, voorzitter. Opgroeien en opvoeden gaan inderdaad met vallen en opstaan, lezen wij. Ouders zijn verantwoordelijk voor de opvoeding. Maar als door wat voor oorzaak dan ook dit moeilijk gaat, moet er jeugdhulp beschikbaar zijn passend bij de jongere. Het is dan niet de bedoeling dat je maanden moet wachten voor je hulp krijgt. Wij krijgen signalen dat het budgetplafond nu al bij sommige zorgverleners in februari al op is, en er lange wachtlijsten zijn. Kan de wethouder uitleggen hoe dit kan en hoe de wethouder dit nu gaat oplossen, vooral nu de jeugd het door de corona het zo zwaar heeft? U wilt van zwaar naar licht afschalen, dat vinden wij een goede ontwikkeling. Maar kunnen wij ook snel van licht naar zwaar opschalen indien nodig. Wij krijgen informatie dat dit nu maanden duurt. In het stuk lees ik hier niks over. Jammer. U wilt zorg in de wijk. U wilt formele en informele zorg verbinden om de jeugdige in zijn ontwikkeling te versterken. Wordt zijn leefwereld versterkt en de regie blijft bij de jongeren en ouders. Professionals nemen het niet over, dat is goed om te lezen. Maar dan lezen wij dat jeugdhulp wordt een uitzondering. En hier schrikt de SP van. Waarom een blokkade aan de voorkant? Hoe en of er jeugdhulp nodig is, is toch afhankelijk van de situatie? Hoe kunt u nu al zeggen dat jeugdhulp een uitzondering is. Hier is de SP het absoluut niet met u eens. Dit kan toch nooit in het belang van de jongeren zijn? Jongeren hebben toch wat ons betreft de toekomst. Ook is het de SP nog steeds niet duidelijk of de keuzevrijheid blijft. Kunnen ouders nog kiezen voor vaktherapie of een vrijgevestigde? Zij komen in dit stuk niet goed voor. De samenwerking met scholen en CJG is op dit moment goed met hen. Gaat de kennis en ervaring niet verloren? U wilt samenwerkingsverbanden. Zorgt u hierdoor juist niet voor meer overhead en bureaucratie? Gunning aan een beperkt aantal strategische partners die samenwerking organiseren met overige partners. Hoe ziet u dat voor u? Wij doen een dringend beroep op u om vaktherapie alsnog mogelijk te maken. De SP is benieuwd wat de juridische consequenties zijn en of hier extra kosten zijn. Zo ja, krijgen zij financiële middelen voor wanneer je dus hoofdaannemer en onderaannemer bent? Wij krijgen signalen dat er grote kosten zijn. Ook zijn er signalen dat uw manier van verwerving nu in Alphen aan den Rijn en Hollands Kroon problemen geeft. Weten wij hoe dit komt en kunnen wij ervan leren? Graag uitleg van de wethouder. Bladzijde 8, 7.2, lezen wij, doelstelling van de verwerving is gericht op partnerschap en gelijkwaardigheid. Dat is heel goed en heel mooi om te lezen. Alleen hoe gaat u dit regelen als hoofdaanemers vinden dat zij de zorg ook kunnen bieden? We lezen nergens of de ouderen en jongeren hierbij betrokken zijn bij deze verwerving. Tenslotte zijn zij die straks de zorg nodig hebben. U wilt meer preventie aan de voorkant. De SP is het met u eens. Maar mocht de preventie niet voldoende zijn, dan moet de zorg nog wel beschikbaar zijn. En juist hierover heeft de SP grote zorgen. Praktijkondersteuners zijn nu al betrokken. Maar dit is kortdurende interventie en kan nooit ter vervanging van daadwerkelijke zorg zijn. En wat dat betreft vinden wij niet dat u op de juiste weg bent. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ho, stop, ik ga naar mijn tekst. OPHaarlem heeft met verbazing het traject tot heden van de verwerving c.q. verweringsstrategie jeugdzorg 2022 gevolgd, en wij herkennen de analyse van de heer Sepers. Het proces ... We gaan vanaf 1 april een traject in waarbij de raad in zoverre buitenspel staat dat de commissie c.q. de raad feitelijk achteraf wordt geïnformeerd over gepasseerde delen in het verwervingstraject. Het traject lijkt voorgebakken, en het tijdsplan lijkt beoogd om de raad nu geforceerd mee te krijgen. In april worden partners gezocht die een geïntegreerd aanbod waar kunnen maken. Eventueel kan dat betekenen, maar het wordt niet toegelicht, dat aanbieders van enkelvoudige producten zich aan kunnen sluiten bij de hoofdaanbieder zonder enig gesuggereerd protocol dan wel format. Hoe die aansluiting plaats vindt, is nu nog geheel onduidelijk. Wat het geïntegreerd aanbod behelst, is OPHaarlem ook niet duidelijk. En als het wel aan de inschrijvers duidelijk is, dan zou het toch ook aan de raad gepresenteerd

kunnen worden. In mei vindt er een intern selectieproces plaats zonder, naar onze mening, een consultatie van de raad die er nog toe kan doen. En op 1 oktober kan de raad ja zeggen tegen het eindproduct. Een beoogde contractduur bij de start van 9 jaar vindt OPHaarlem te lang. En mevrouw Klazes refereerde er ook al aan. Als er een nieuw financierings- c.q. diensten- c.q. relatiemodel wordt vormgegeven, dan gaat OPHaarlem ervan uit dat hiermee maximaal 2 jaar wordt proefgedraaid. En vervolgens kan na evaluatie en herijking een langere contractduur worden vormgegeven. Maar naar onze mening niet in één keer 9 jaar met twee evaluatiemomenten. Het is voor OPHaarlem volstrekt onduidelijk welke productrange uit de hoge hoed gaat komen. Het lijkt er steeds meer op dat het PGB niet meer in de hoge hoed gaat, en de vrijgevestigden de vrij van vogelvrij gaan ervaren. Het contractueel uitsaneren van deze groep is de uitkomst van een traject van jaren dwarszitten. En dat is met name bij vaktherapie. Ook heeft OPHaarlem met verbazing gezien hoe de afgelopen jaren in Haarlem meer personele, waaronder ambtelijke, inzet is gepleegd om de kosten te beheersen. Eén inspraakbijdrage refereert onzes inziens daar ook terecht aan. De participatieraad legt een vinger op vele niet duidelijk of helemaal niet genoemde factoren. Het meest frappante is de cliënt, die lijkt als factor niet relevant. Mevrouw Stroo herkent gelukkig ook goede inzichten in het verhaal, en die onderschrijven wij ook. Het is niet alleen maar kommer en kwel. Wij wachten de antwoorden van de wethouder af, en de vragen ga ik zo stellen, alvorens wij met een standpunt komen. OPHaarlem heeft de volgende vragen aan de wethouder. Is het PGB weggesaneerd in de verwervingsstrategie 2022? Zo nee, waar vinden we het PGB dan terug? Verdwijnt elke directe één op één contractuele relatie met vrijgevestigden? Zo ja, wat kan daarvan het voordeel zijn? Waarom is er geen beschrijving en overzicht beschikbaar van producten c.q. diensten die de gemeente gaat vragen aan de aanbieders van het geïntegreerde product? Als dat er wel is dat overzicht, kan de raad dat dan per ommekeer ontvangen? Hoe concreet en intensief wordt het voorgestelde nieuwe model wanneer geëvalueerd en hoe c.q. eventueel bijgesteld? Hoe ziet het traject eruit van de eerste stevige herijking van dit nieuwe model? En de laatste vraag, hoe wordt de ambitie vertaald om de beheerskosten te verminderen? In ieder geval om de beheerskosten te verschuiven naar de zorgaanbieders. En welke gevolgen heeft dat dan voor de ambtelijke formatie? Dank u wel, mijnheer de voorzitter. En dank u wel, mijnheer de wethouder, straks voor uw antwoorden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, als een kind druk is, hoeft er niet meteen een label op hem of haar geplakt te worden. Als een tiener niet lekker in zijn vel zit, is dat niet meteen een rede om zware zorg in te schakelen. Misschien is het oppakken van een sport wel veel beter, of een begeleider of een mentor die naar hem luistert en een geruststellende arm om hem heenslaat. Er is niet meteen iets mis met een kind als hij of zij niet in het mal past. En we streven in deze maatschappij vooral naar perfectie. Althans, zo lijkt het af en toe. En daarmee organiseren we helaas ook zelf ons eigen falen. En dit alles betekent dat een omslag echt nodig is. En met deze verwervingsronde Jeugd wordt nu ingezet op toekomstbestendigheid, op het verminderen van het aantal zorgaanbieders die zorg leveren. Er wordt ingezet op veel meer samenwerking tussen zorgaanbieders, op het afschalen van zware zorg naar lichtere hulp. Zwaar waar moet, natuurlijk, dat moet altijd beschikbaar zijn, en licht waar kan. En ook wordt ingezet op preventie en op het normaliseren van hulp. En deze beweging in de jeugdhulp steunt D66. Maar de verwervingsronde roept ook bij mijn fractie nog de nodige vragen op die ik graag voorleg aan de wethouder. Als eerst over preventie en het normaliseren van hulp. Daar wordt vooral naar de laagdrempelige voorzieningen in de sociale basis voor gekeken. Een stevige aandacht voor jeugd in de sociale basis is hier dus essentieel voor. Maar ik lees niet in het stuk terug hoe deze verbinding wordt gelegd in de komende periode. En kan de wethouder aangeven hoe de beweging in de verwervingsronde Jeugd wordt afgestemd met de sociale basis en bijvoorbeeld ook met sportaanbieders in de wijk. En vervolgens de motie die ik vorig jaar heb ingediend over één gezin, één plan, één regisseur. En de

uitwerking van die motie zie ik deels terug in de notitie. Maar in mijn motie vraag ik ook om meer inzicht in de effecten van de geleverde zorg en de uitstroom van kinderen en jeugdigen. Met andere woorden, voorzitter, zijn deze kinderen ooit weer beter, en komen ze een keer uit die jeugdzorgcarrousel? Want het is de praktijk vooral de uitstroom van kinderen die stukt. Kan de wethouder ingaan op hoe deze verwervingsronde gaat bijdragen aan die uitstroom van kinderen en jeugdigen. En dan de strategische partners, voorzitter. Er is al een hoop over gezegd. Er wordt geopperd om een klein aantal strategische partners te houden voor de gemeente. Deze partners kunnen weer samenwerkingsverbanden organiseren, en op die manier kunnen zij meedingen in de aanbesteding. En ook kunnen deze samenwerkingsverbanden weer onderaannemers hebben voor hele specifieke zorg. Maar ik vraag me wel af of dit niet risicovol is? Omdat hiermee zorg op afstand wordt geplaatst en ik nu niet goed kan overzien wat dit betekent voor al die partijen die dus niet strategisch partner zijn. Graag een reactie van de wethouder. En hoe gaat de wethouder tijdens deze dialooggerichte aanbesteding afspraken maken met deze samenwerkingsverbanden, om goed zicht te blijven houden op de geleverde zorg, de kwaliteit hiervan en op die samenwerking tussen die partijen? Hoe gaat hij dat doen? En worden de ervaringen van ouders en kinderen en jeugdigen ook tussentijds gemonitord? Hoe ervaren zij dit traject? En hoe blijft de raad zicht houden op de ontwikkelingen. Dus niet alleen van de aanbesteding zelf, maar ook naar de gunning in 2022. En dan tot slot, voorzitter, het tijdpad van de aanbesteding. Er moeten nog best veel punten worden uitgewerkt voor die preselectie van zorgaanbieders voor 1 april aanstaande. En mijn vraag aan de wethouder, is dit een realistisch tijdpad? En aan de hand van welke criteria wordt er beoordeeld of het een go of no go is op 30 maart? En ik begrijp dat het tijdpad voor de WMO al is verstraagd, en daarmee de subsidies met de partners in de sociale basis ook met een half jaar worden verlengd. Heeft dit geen consequenties voor het tijdpad van de verweringsronde jeugd? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan gaan we ten slotte naar mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Er is inderdaad al veel gezegd. We gaan het hebben over een inkoop voor een ambulante jeugdhulp, jeugd GGZ, pleegzorg en jeugdhulp. Volgens Hart voor Haarlem is dit direct ook de kans om jeugdhulp te herzien. Sinds 2019 hebben verantwoordelijke wethouders met het werkveld uitgangspunten opgesteld die in onze regio de jeugdhulp moet transformeren met een passende laagdrempelige jeugdhulp op maat. Zo thuis mogelijk, integraal en gericht op preventie. Veiligheid staat voorop, waarbij gestreefd wordt naar weinig mogelijk uithuisplaatsingen. Vroeg signalering, ontzorgen, demedicalisering en eigen kracht versterken, worden belangrijke pijlers. Evenals de aansluiting tussen zorg en onderwijs. Want problemen worden juist op scholen eerder gesignaleerd. Door jeugdhulp eerder in te zetten, kunnen ernstige problematiek worden voorkomen. Vanuit normalisatie beseffen we dat jeugdhulp niet altijd de oplossing is bij het probleem. Het heeft de voorkeur om een probleem van een jeugdige op te lossen middels informele hulp, algemeen maatschappelijk werk, eerstelijns hulp en een wijkteam. De inzet van specialistische jeugdhulp wordt het sluitstuk bij ondersteuning aan jongeren. De nieuwe regionale inkoop van jeugdhulp moet leiden tot een gewenst strategisch partnerschap met aanbieders, een overzichtelijk aanbiederschap in een meer integrale jeugdhulp. De verwervingsstrategie beschrijft wat we willen bereiken met de inkoop van jeugdhulp, welke uitgangspunten we daarbij hanteren en hoe het proces van inkoop eruit gaat zien. Daarbij passen onderwerpen als samenwerking, bekostiging en administratieve lasten de revue. De verwervingsstrategie moet uiterlijk 1 april 2021 gereed zijn. Het doel is dus te komen tot een verdere transformatie van de specialistische jeugdhulp. De verwervingsstrategie moet de transformatie mogelijk maken. We stappen over naar een dialooggerichte aanbesteding, waarbij iedere aanbieder mag intekenen. Er is een maximum aantal vastgesteld en wordt dan ook samen toegevoegd aan een overeenkomst die invulling geeft aan de hierboven beschreven transformatie van de jeugdhulp. De aanbieders die hierop het best aansluiten, zullen uiteindelijk overblijven. Dat zullen er naar verwachting minder zijn dan nu. Dat is

overzichtelijker. En het biedt ... En die kleine aanbieders bieden dan wel het gehele pakket, zo is de eis. Mijn vraag. Wat is de spend van deze aanbesteding? Om hoeveel jongeren gaat het in Haarlem waar dit voor geldt? Ook de Partij van de Arbeid vroeg hier al om. Wat verandert er nu kort gezegd? In de onderhandelingsfase met de aanbieders werken we toe naar een systeem met een juiste balans dus administratieve belasting en kwalitatieve jeugdhulp. Eén, partnerschap in plaats van producten, daar zijn we voor. Alle hulp zelf aanbieden in plaats van doorverwijzen, dat klinkt goed. Creatief zijn binnen het budget, in plaats van opplussen naar oplossingen. Uit de situatie elders in het land blijkt dat er specialistische jeugdhulpproblemen met aanbestedingen nog maar eens opdoemen bij de inkoop van dit product. Het gebrek aan scherp toezicht op basis wat er werkelijk nodig is, ontbreekt vaak. Daarbij kan goedkoop inkomen veel werk opleveren, zoals toezicht op de onderaannemer, opschalingen regionaal en uitvoeren wat nodig bleek te zijn. We kwamen allemaal weleens tegen in het aanbestedingstraject. Hoe gaat de wethouder sturen op een goede uitkomst van deze aanbesteding? Ook de ChristenUnie heeft hierover bevestigd. Hoe scherp zet de wethouder in op de targets? Als een zorgverlener targets krijgt en meegeeft, dan doet hij er alles voor om die targets te halen. Ze zetten alles in om geen anorexia te komen, geen depressies, geen steekpartijen, et cetera. Echter de doelstelling wordt niet gehaald. Wat dan? Wat gaat de wethouder dan ondernemen met deze behandelaar? De kwaliteit. Ik pleit ervoor dat er een strakke vertaling is van de Haarlemse visie die komt naar het operationele veld. De participatieraad mist ook de helderheid over wat goede passende zorg is. Doelen vragen om concretisering. Mijn vraag, welke kwaliteitscriteria worden nu gesteld op basis waarvan de aanbesteding gegund wordt. En daarbij ook het tijdsplan. Het is een relatief korte tijd om het plan goed uit te werken. Het tijdsplan lijkt erg krap. De participatieraad wijst ook op dit tijdsplan. Mijn vraag is, staat het stelsel toe om wijzigingen aan te brengen, aangezien er afspraken zijn voor de lange termijn? Is het niet beter om een jaar te verlengen en dit zorgvuldig in te komen. En eens wat de Partij van de Arbeid is, en wat is de rol van de raad hierin? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad, en dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter, ga uw gang.

Wethouder Botter: Ja. Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik moet u zeggen dat ik eigenlijk naar aanleiding van de technische sessie die we de afgelopen maandagavond hebben gehad, in ieder geval wat minder vragen had verwacht. Omdat er best wel een enorme hoeveelheid zaken nu aan de orde komen. En ik kan me voorstellen dat u ook die vragen heeft. Want een aantal van de vragen die u heeft die heb ik namelijk zelf ook. We zijn op dit moment bezig om een invulling te geven aan een toch wel vrij substantieel anders inkoopproces dan dat we tot op heden gewend zijn. Ik heb ook het gevoel van dat u eigenlijk zelf nog nooit zo nadrukkelijk bij dit proces betrokken bent geweest als deze keer. Ik kan mij herinneren dat toen ik nog wethouder WMO was in de vorige periode, dat we uitvoerig met elkaar toen over het doelgroepenvervoer hebben gesproken. Maar dat in de periodes daarvoor, wanneer het ging over aanbestedingen, dat het dan vooral ook een kwestie was van het college. En met name ook omdat er in regionaal verband wordt samengewerkt en het best wel heel erg ingewikkeld is om al die partijen op één lijn te krijgen. Dat we vooral inderdaad achteraf informeren. Volgens mij is het echt heel erg nieuw dat we nu een aantal sessies al hebben gehad, dat we u van tevoren informeerden en meenamen in dit proces. En dat is volgens mij voor u alleen maar op dit moment pure winst. Het neemt niet weg dat inderdaad het tijdsplan krap is. En ik heb van verschillende kanten de vraag gehoord van, is het niet te krap? Nou ja, het is wel heel erg spannend. Wij hebben afgelopen zomer met elkaar geconstateerd dat de manier zoals wij nu op dit moment de jeugdzorg vormgeven, dat dat niet houdbaar is. Dat we de kosten moeten terugdringen en dat het beroep wat wordt gedaan op de kosten van de jeugdzorg velen malen de vraag en de beschikbaarheid overtreft. En dat betekent dat wij onze hoop hadden gevestigd op een nieuwe aanbestedingsprocedure met ingang 1 januari 2022, waarbij we nadrukkelijker konden sturen

op een aantal elementen. En die elementen die hebben onder andere te maken met het terugdringen van een aantal partners. En ook meer verantwoordelijkheid neerleggen bij conglomeraten, of noem het samenwerkingsverbanden, waar je met hoofdaannemers en onderaannemers werkt. Om ervoor te zorgen dat in één keer het beste, en laat ik dat echt vooropstellen, het beste geïndiceerd wordt voor de desbetreffende cliënt. Dat de cliënt ook niet van het kastje naar de muur wordt gestuurd, maar dat je de expertise in één, twee of maximaal drie verschillende settings kunt hebben, waarbij je integrale dienstverlening aan de cliënten kunt bieden. Ik kan me voorstellen dat het voor u ook best wel een vraag oproept van, hoe zit dat nou met wat gaan we wel en wat gaan we niet leveren? Mevrouw Çimen gaf net al aan dat we proberen, of in ieder geval dat het de bedoeling is om ervoor te zorgen dat we weer naar een vorm van normalisatie overgaan. Het is natuurlijk heel goed mogelijk en wenselijk dat er laagdrempelige zorg wordt aangeboden. En dan kom ik eigenlijk ook meteen op het thema van de vaktherapie, waarbij heel veel vaktherapeuten ook in een bepaalde periode van het begin van de transformatie en de decentralisaties advertenties ophingen in scholen dat je je kon melden bij de vaktherapie om daar diensten te leveren. Maar dat is niet hetgeen wat wij denk ik met elkaar als wenselijk achten. Laagdrempelig, noodzakelijk en het wel of niet verwijzen of het wel of niet laten plaatsvinden in een bepaald behandelkader, dat zijn andere zaken. En wij zijn dus heel nadrukkelijk aan het kijken in hoeverre je via die structuur van hoofd- en onderaannemer ook ervoor kunt zorgen dat je zeg maar ondersteuning die noodzakelijk is biedt ook binnen de financiële kaders zeg maar die we beschikbaar hebben. Dat betekent ook niet dat ik tot op heden helemaal niks doe aan vaktherapie. Want de afgelopen periode is er heel veel aan, hoe heet het, aan kinderen vanuit Haarlem, maar ook in Heemstede en in Bloemendaal en dergelijke, gegeven als het gaat over vaktherapie. Maar dan inderdaad via de family supporters, via andere organisaties en dergelijke. En vaktherapie als zodanig is ook in een aantal gevallen een zeer waardevolle aanvulling op de ondersteuning die kinderen nodig hebben.

Siri: Ik zie geen kinderen tussen je contacten. Wat is de voor- en achternaam van ...

Wethouder Botter: Nou, dat is mijn Siri die even tussendoor helpt. Maar als het dan vervolgens gaat over de vraag van, hoe en op welke wijze ga je dit allemaal vormgeven? En in hoeverre is het wel of niet allemaal juridisch houdbaar? De mensen die ons hierin adviseren, dat zijn echt de mensen die ook betrokken zijn geweest bij de problematiek in Alphen, in Utrecht en op andere gebieden, waar zij al een slag hadden gemaakt in deze vormen van samenwerking. En soms is het zo dat je zeg maar met elkaar nog een slag te maken hebt als het gaat over samenwerking. Maar wij kennen natuurlijk onze partners al best wel heel erg goed. En we hebben de afgelopen periode een vier- of zestal sessies gehad met zestig-zeventig verschillende partners, waar we ook hebben gesproken over hoe wij denken dat we dit nieuwe systeem vorm willen geven. En er is ook een relatie bijvoorbeeld tussen het traject van de verwerving en het traject van de norm voor opdrachtgeverschap. En die dingen komen allemaal straks in juni bij elkaar. En in de norm voor opdrachtgeverschap zit een hele nadrukkelijke rol als het gaat over het betrekken van de cliënt, de jongere en andere partners. In de dialooggerichte aanbesteding gaat het vooral van dat je in gesprek gaat met elkaar over van, hoe zie je nou voor je dat je dit verder vormgeeft. En het is beslist niet zo dat het per se allemaal op 1 januari 2022 rond hoeft te zijn. Maar je kunt ook naar een ingroeimodel. Maar als ik kijk naar de beslissingen die we zullen moeten nemen over go or no go, dan is er zeg maar op 18 maart is er gewoon een heel erg belangrijk moment, en later op 30 maart. En ik denk dat afhankelijk van hoezeer u zich bereid bent te laten overtuigen door mij nu vanavond, een belangrijke stap is om te kunnen zeggen van, we gaan 18 maart wel of niet met deze procedure door. En of er de noodzaak is om in analogie van het WMO-traject te zeggen, nee, dat gaat allemaal niet lukken en we gaan het in ieder geval met een half jaar verlengen. Zelf vind ik het wel risicovol om het met een half jaar te verlengen, omdat je in maart 2022 zit met de verkiezingen. Dat betekent dat je nog te maken hebt met dat er vervolgens nog coalitieonderhandelingen moeten plaatsvinden, en dat er

een nieuw college moet starten. En ik weet niet of het nou wenselijk is of je dan rondom juni al klaar bent met de verschillende colleges, met de regionale samenwerking, om het dan door te zetten. En dan zou je misschien moeten besluiten om het niet zeg maar een half jaar te verlengen, maar inderdaad met een jaar te verlengen. Maar nogmaals, wij hebben er ook vandaag nog als wethouders in de regio over gesproken dat ondanks het feit dat het een krap tijdschema is, het wat ons betreft nog steeds mogelijk is om zeg maar dit proces verder vorm te geven. Als het dan gaat over de positie van de raad, of die wel of niet helder is. Voor mij is die helder, en ik hoop voor u ook. Want wij hebben nu dit gesprek. We hebben eerdere voorlichtingsbijeenkomsten gehad. En op zichzelf is het natuurlijk uiteindelijk als het gaat over aanbesteding een kwestie van dat dat zeg iets is wat bij de verantwoordelijkheden van het college hoort. Maar we moeten natuurlijk wel bij u voldoende vertrouwen zien te wekken dat we op een goede manier met dit proces bezig zijn, en dat we het ook in de vingers hebben en dat we de juiste afspraken maken. En juist het feit dat we vanavond zo uitgebreid met elkaar hierop ingaan en ook eerder dat hebben gedaan, dat neem ik mee om ervoor te zorgen dat er uiteindelijk een product ligt waarin u zich ook kunt vinden. En we kijken heel nadrukkelijk wat er bij andere gemeenten gebeurt. We hebben nauwe gesprekken met het ministerie van VWS, we hebben nauwe gesprekken met de jeugdautoriteit. En wat ons betreft is het zeg maar ook niet zo dat wij het gevoel hebben dat het onduidelijk is. We willen het inderdaad dicht bij huis organiseren. En we willen zoveel mogelijk af van professionele jeugdzorg. Niet omdat wij het gevoel hebben dat dat niet goed is, maar omdat wij denken dat in het kader van de normalisatie er toch veel meer mogelijk is. Je ziet dat ook bijvoorbeeld in een land als Denemarken, waar aanvankelijk de kosten in de jeugdzorg gestegen zijn door het behouden van de zorgcontinuïteit en ook het borgen van de keuzevrijheid. En je ziet dat na verloop van tijd, en dat hebben wij ook in Nederland meegemaakt, dat je die keuze ziet ... Dat je die kosten ziet stijgen. Maar dat dan uiteindelijk, en de mensen die al wat langer meedraaien die kennen misschien nog het principe van de omgekeerde hockeystick, dat je dan op een gegeven moment gaat ... Die kosten die gaan naar beneden, omdat je dan veel meer in staat bent om gebruik te maken van het voorveld, van de basisinfrastructuur jeugd. Het is niet zo dat dat vanzelf gaat. Daar zal dus wat meer geld bij moeten vanuit wat we nu aan de jeugdzorg besteden, naar de sociale basis jeugd. Om ervoor te zorgen dat er ook meer beschikbaar is om op die basis infrastructuur en de jeugdvoorzieningen het één en ander te doen. Er is voor de korte termijn is er extra geld gekomen vanuit het rijk, om ook op het terrein van de WMO, zowel voor de eenzaamheid, maar ook het terrein van de psychische ondersteuning van jongeren, het één en ander te doen. En ik ben ervan overtuigd dat we niet de miljarden zullen krijgen die in het kader van het AEF-rapport worden genoemd die wij als gemeente erbij krijgen. Maar ik ben er wel van overtuigd dat we vanuit het Rijk, ook als je naar alle verkiezingsprogramma's kijkt van de zes tot tien grootste politieke partijen die mogelijkerwijs kans maken om in de regering te komen, dan zijn ze, uitgezonderd, hoe moet je dat zeggen, geen één uitgezonderd zijn bereid om extra geld voor jeugd ook in het kader van de samenwerking jeugd verder vorm te geven. Als het gaat over het zorglandschap waar mevrouw Klazes het over had, dat dat veel meer met preventie noodzakelijk is. Dat dat ... En ook wat de heer El Aichi zegt van, het zou mij echt een enorm lief ding zijn als we veel meer in staat zijn om dat één gezin, één plan verder vorm te geven. Ik ben het niet eens wanneer het gaat over mevrouw Verhagen, dat ze zegt van, die kansencirkel dat is nou een pervers instrument waardoor we proberen meer grip te krijgen op de kinderen, zonder dat het echt noodzakelijk, of mogelijk is om met elkaar de kinderen in hun vrijheid te laten of de kinderen in hun ontwikkeling te belemmeren. Nee, ik denk dat we er niet aan ontkomen om de komende periode met elkaar, vanuit die verschillende leefwerelden van de kansencirkel, te gaan kijken hoe we daar de samenwerking kunnen verbeteren. En dat we daadwerkelijk zullen komen tot dat één gezin, één plan. Er wordt, zoals u wellicht weet, hard gewerkt op dit moment aan een onderzoek ook naar het CJG hoe de motie die u vorig jaar heeft aangenomen verder vorm en inhoud kan krijgen. Eind deze maand, begin volgende maand, hopen we daarvoor ook een eerste concept van dat rapport te krijgen. En het is echt de bedoeling dat we op dat domein van samenwerking tussen CJG en sociaal wijkteam een slag met elkaar gaan maken. Daar heeft u ook al met

elkaar over gesproken in het kader van het rapport dat over het sociaal wijkteam is gemaakt. Het gevoel van het betrekken van jongeren, dat is echt een thema wat iedere keer ook terugkomt, waar ik me ook enorm hard voor heb gemaakt de afgelopen periode, om ervoor te zorgen dat we ook met jongeren bezig zijn. Eén van de vragen was van, hoeveel jongeren betreft het nou eigenlijk? En nou ja, ik heb hier dan de cijfers net doorgestuurd gekregen, dat in de eerste helft van 2020 ongeveer 8,1% van de jeugdigen, die in Haarlem en Zandvoort wonen, hulp krijgen. En dat is totaal ongeveer 3200 jongeren in onze gemeente waar zich dit op richt. Dus dat is in principe, als je het in zijn totaliteit bekijkt, een relatief kleine groep. Als je kijkt van wat het bij elkaar allemaal kost, is het best wel een flink bedrag. We hebben het er al eerder met elkaar over gehad. De jeugdzorg is de afgelopen 5 jaren gestegen van een bedrag van ongeveer 28 miljoen, 30 miljoen, naar zo'n beetje 38 miljoen op dit moment. Het is voor mij ook belangrijk dat we zo veel mogelijk de bureaucratie tegengaan. Ik vind, wat ik al eerder heb aangegeven, het belangrijk dat wij wel met elkaar, door met minder instellingen te gaan werken, ook veel beter invulling en inhoud kunnen geven aan het accountmanagement. Op het moment dat je 194 contracten hebt met 194 partijen, en ook al doe je dat samen met elkaar, ben je niet als gemeente, samen met elkaar, ben je niet in staat om zeg maar ook echt goed contractmanagement te voeren. Daar zijn gewoon te veel organisaties voor. En op het moment wanneer je twee tot drie consortia verantwoordelijk maakt, dat je met die consortia de gesprekken voert, ook over hetgeen wat zijn afspreken met hun onderaannemers, heb je dat veel meer in de klauwen om dat vorm te geven. Dat heeft volgens mij helemaal niets met marktwerking te maken. Integendeel, je zorgt er juist voor, en daar zijn we nog misschien te weinig op in gegaan als het gaat over de governancestructuur. Maar je zorgt ervoor dat het veel meer wordt gezien als een maatschappelijke investering die je met elkaar doet om de jeugdigen te gaan ondersteunen en te helpen. Die marktwerking die haal je er in principe juist uit doordat je met elkaar verantwoordelijk wordt voor het realiseren van het juiste resultaat en de juiste kwaliteit. Want dat is iets, en dat heeft u mij de afgelopen 2 jaar regelmatig horen zeggen. De grootste problemen die ik op dit moment heb bij het huidige stelsel, is dat ik te weinig vind dat we toetsen op kwaliteit en effectiviteit. Ik vind dat we veel geld uitgeven en dat we onvoldoende zicht hebben op de effecten van die maatregelen van die jeugdhulpverleningstrajecten die we op dit moment uitvoeren. En dat zal ook iets zijn waar we de komende periode veel meer op zullen gaan sturen. Ik heb alles opgeschreven wat u heeft aangegeven. Ik weet dat ik niet op alle zaken antwoord heb gegeven. Ik kan ook proberen om samen met de ambtenaren ook nog een keertje hier schriftelijk verder op terug te komen, want er is best wel heel erg veel gezegd. En mijnheer de voorzitter, volgens mij zijn we ook al heel erg lang met dit onderwerp bezig. Maar ik laat graag aan de raadsleden, aan de commissieleden over als het gaat over de vraag van waar zij nog heel expliciet extra antwoord op willen hebben. Of dat ik beloof dat we tussen nu en een week met een aantal reacties nog zullen terugkomen. Als het goed is heeft u ook de reacties gekregen op de vragen die afgelopen maandagavond zijn gesteld. Maar ik wil met alle plezier ervoor zorgdragen dat u op de antwoorden waar u nu op dit moment nog geen antwoord hebt gekregen in mijn mondelinge reactie, alsnog een reactie op krijgt. Want ik vind het alleen maar belangrijk om u hierin mee te nemen. En ik vind het ook heel belangrijk omdat we over heel veel van de zaken die u heeft gevraagd ook hebben nagedacht, maar kennelijk onvoldoende in staat zijn geweest om dat in de stukken die u heeft gekregen terug te geven en voor te leggen. Maar laat ik vooropstellen, op 80% van de vragen die u heeft gesteld, hebben we minimaal een antwoord. En een aantal dingen is inderdaad nog ... En dat zei mijnheer Sepers ook, is dat iets wat u werkende weg gaat doen? Ja, dat gaan we werkende weg doen. Het is een houdbare aanpak om in dialooggericht een aanbesteding te gaan vormgeven. Dat is een beproefde methodiek ook in de rest van het land. Maar als u mij nu precies vraagt van, waar kan ik dat terugvinden en welke gemeenten hebben dat allemaal precies op die manier gedaan? Daar kunnen we u schriftelijk dan ook antwoord op geven, want daar is een antwoord op te geven.

De voorzitter: Dat was het, wethouder?

Wethouder Botter: Ja, voor ... Ja.

De voorzitter: Nou, u heeft een hele uitgebreide toelichting gegeven van ruim 20 minuten. U bent door uw tijd heen voor vandaag. Ik vind het ook heel prettig dat de commissie niet geïnterrumped heeft en u echt het woord heeft laten doen. Dat komt volgens mij ook wel ten goede aan ook dit debat. Er zijn wel nog vragen die gesteld gaan worden. En daarvoor gaan we nu even een tweede termijn doen. En dan wil ik beginnen met mevrouw Klazes van GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja. Dank u wel, voorzitter. Een aantal vragen die ik heb gesteld kunnen echt nog wel even wachten, die zal ik op papier zetten. Wat voor mij wel van belang is, is de vraag die ik als eerste stelde. Wat zijn de consequenties van een eventueel uitstel van een jaar van deze procedure? En dan met name ook de financiële consequenties. We gaan natuurlijk niet voor niks een transformatie aan, het is ook kostenbesparend. Leidt dat tot meer uitgaven als we pas een jaar later die transformatie in gaan? Dat is vraag één. En vraag twee. Wat voor ons altijd heel belangrijk is geweest is het verminderen van die administratieve lastendruk, dat hoor ik heel duidelijk terug in uw verhaal. Het is mij nog niet helemaal duidelijk hoe dat nou zal gaan. Op het moment dat je pak hem beet drie partijen hebt en je hebt te maken met onderaannemers, lijkt het mij eigenlijk heel erg voor de hand liggen dat de administratieve lastendruk niet zozeer verdwijnt maar verschuift naar een andere plek, namelijk van de gemeente naar die hoofdaannemers of die strategische partners van de gemeente. Maar misschien kunt u daar wat meer licht op schijnen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan gaan we naar de heer Sepers van de PvdA.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ik denk de wethouder voor zijn uitvoerige reactie en beantwoording. Daaruit blijkt wel dat wij inhoudelijk behoorlijke achterstand hebben als commissie op datgene wat bij de wethouder en het college aan kennis aanwezig is. Ik denk toch dat het goed is om dat jaar uitstel te overwegen, want 18 maart is echt een te korte termijn. En ik zou in die tussentijd graag willen aanbevelen dat wij een goed voorbereide raadsmarkt hebben waar we de voorbeelden in andere gemeentes en van deskundigen, et cetera, bij elkaar halen om te zorgen dat ook de commissie inhoudelijk goed op de hoogte komt. En ik zou ook willen bepleiten dat de eindbeslissing, ondanks het feit dat de wethouder zegt, het is een collegebevoegdheid, maar dat de eindbeslissing voor deze aanbesteding bij de raad ligt en niet bij het college.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ... Oh, moment hoor, ik moet even schui... Dan gaan we naar mevrouw Özogul van de SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ook wij zullen de vragen schriftelijk opnieuw indienen. Maar ik heb wel twee dingen. Eén van de vragen was met betrekking tot de wachtlijsten op dit moment en het budgetplafond wat bij sommigen inmiddels al bereikt is. En in verband met corona is dit urgent, dus daar zouden we nog wel even antwoord op willen. En als tweede, de wethouder heeft net een sneer gemaakt richting de vaktherapeuten. Vinden wij niet terecht. Juist omdat zij eerder van de voormalige wethouder gehoord hebben dat ze bij deze aanbesteding mee mochten doen. En in het begin was daar helemaal geen sprake van, en in dit stukje vinden wij dat ook niet terug. Ja, ze mogen wel via een ander meedoen, maar dat was niet zoals ze dat besproken hadden, ten eerste. En ten tweede is net bij de inspreek ook aangegeven dat zij al jaren geen indicatie hebben gekregen zoals dat hoort. Dus ook daar zou ik de wethouder graag antwoord van willen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank je wel, voorzitter. Ik heb nog een vraag aan de wethouder. Is de wethouder bereid om met zelfstandige psychologen en vrijgevestigde vaktherapeuten te praten? Want deze mensen die doen echt hun best in de regio om laagdrempelige, kwalitatief hoogwaardige zorg te leveren voor een lage prijs. Ik wil graag van de wethouder horen of hij bereid is om met deze mensen te praten. Zoals het nu eruit ziet, er moet nog heel veel gedaan worden. Is de wethouder het ook met ons eens om dit met één jaar uit te stellen? En graag, wat zijn de financiële consequenties hiervan? Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ja, dank u wel. Nou, de vragen die ik gesteld had, daar heb ik nog geen antwoord op. Ik begrijp dat dat misschien niet, ja, niet te doen is nu op dit moment. Maar, wethouder, dan wil u misschien de vragen via de mail hebben, zodat u vervolgens antwoord kunt geven? Ik heb ook wel een zorg, omdat de termijn natuurlijk zo kort is. In hoeverre zijn alle zorgaanbieders meegenomen in deze plannen? Want we hebben insprekers gehad, en die waren nauwelijks op de hoogte. En dan hebben we het over 18 maart. En ja, ik denk dat dat gewoon niet doenlijk is. Want je overvalt eigenlijk de zorgaanbieders, en we zijn heel erg van ze afhankelijk voor de goede zorg die geleverd moet worden aan alle jeugdigen. Even kijken. Ja, u geeft ook aan dat u drie partijen, als u straks te maken hebt met mogelijk drie partijen, dat dat voor de gemeente natuurlijk wat makkelijker is, voor u, om die te bevragen. Maar wie zijn er dan verantwoordelijk voor al die onderaannemers die daaronder hangen, want ook die moeten bevestigd worden. En kan je die verantwoordelijkheid wel leggen bij een zorgaanbieder wiens, ja, corebusiness niet is ervoor te zorgen dat een andere partij de goede zorg biedt, maar dat zij zelf gewoon verantwoordelijk zijn voor hun eigen goede zorg. Dus ja, ik heb daar toch wel grote vraagtekens bij. Want ja, het zou weleens kunnen betekenen dat er heel veel kleine partijen gewoon maar aan de slag zijn en dat er nauwelijks vinger aan de pols gehouden wordt. Dus ja, graag daarop uw antwoord.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan naar de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder, u bent eigenlijk even wollig als dat wat ons de afgelopen tijd wordt gepresenteerd. En ja, we worden ogenschijnlijk bij dingen betrokken, maar ik voel me toch meer een randgebeuren dan een betrokken raadslid. Dat vind ik ook weer uit de beantwoording van de vragen. Heb ik het gemist dat u niet bent ingegaan op de status van het PGB? Als u dat niet hebt gedaan, dan neem ik aan dat u ook al weet dat u het heeft weggesaneerd, want het is nergens terug te vinden. En ik hoop dat u die bezorgdheid weg kunt nemen bij mij. Ook als het gaat om de beheerskosten. Het is onvermijdelijk dat als u beheerskosten verschuift naar de drie integrale aanbieders, dat die daarvoor kosten moeten maken. En dat betekent dat ik zelden constateer dat de ambtelijke formatie wordt afgeschaald omdat daar werk verdwijnt. Ik wel aan kan nemen dat er aan de andere kant in het werkveld werk bijkomt, en dat dus de beheerskosten gaan toenemen. En als u mij kunt uitleggen dat ze gaan afnemen, dan hoor ik dat uiteraard ook graag. Ik vind het ook jammer dat u niet inzichtelijk kunt maken wat er in de dialoog in feite toch aan producten, diensten, wordt besproken en zichtbaar gemaakt. Want je kunt toch niet alleen maar op het niveau van die dialoog wollig met elkaar praten. En ik ben met meerdere collega's eens dat de positie van 0-23 therapeuten en de vaktherapeuten heel erg weggedrukt is. En dat lijkt niet per ongeluk, dat lijkt beleid. En je kunt op allerlei manieren bedenken dat je die bijvoorbeeld in een organisatieverband samen laat werken, dan weer als één partij in het proces zetten. Maar als onderaannemer van geïntegreerde aanbieders is het een positie die eigenlijk niet goed in te kleuren is. En mevrouw Booms geeft een aantal risicopunten daarbij ook aan, en die deel ik ook. Dus kortom, mijnheer de wethouder, ik heb nog een paar vragen, ik heb geen

antwoorden gehad. En ik vond u heel inspirerend praten, maar uiteindelijk inhoudelijk net zo wollig als dat wij tot nu toe zijn benaderd in het traject. Dus ook dat jaar uitstel is denk ik erg hard nodig. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, en de wethouder had natuurlijk al aangegeven dat hij een aantal vragen niet beantwoord had en nog daar schriftelijk terug zal komen. Dus heeft u alsnog vragen, u kunt ze ook altijd nog schriftelijk indienen natuurlijk. Dan krijgt u een heel pakket aan antwoorden terug.

De heer Smit: Voorzitter.

De voorzitter: Ja?

De heer Smit: Voorzitter? Toch even een opmerking.

De voorzitter: De heer Smit, ja.

De heer Smit: Ik vind een vraag over het PGB, die stel ik nu in de commissie, vind ik een hele relevante vraag. Wat is de status van het PGB? En die wil ik niet weggeschoven zien in de beantwoording van de schriftelijke vraag. Die wil ik hier op dit toneel vanavond graag beantwoord zien door de wethouder.

De voorzitter: Uw vraag is duidelijk, de heer Smit. We gaan door naar mevrouw Zoon.

Mevrouw ...: Nou, ik heb ook nog de beurt dacht ik. Oké.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Dank, wethouder, voor het uitgebreide antwoord. En fijn om te horen wat de spend is. 3200 jongeren die zorg nodig hebben. Hopelijk kunnen we met dit instrument dat verlagen. Ik sluit me nog steeds aan bij de Partij van de Arbeid van, welk risico lopen we om dit uit te stellen? En welke sturing heeft de raad als het dossier uiteindelijk is aanbesteed? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Ja, wethouder, ik begrijp natuurlijk heel goed waarom u anders over de kansencirkel denkt dan ik. En het zal er ook zeker zo uitzien zoals het nu lijkt. Maar ziet u het nadeel van de eventuele vroegsignalering? En ook vooral als dat in actieve zin gebeurt? Het is misschien niet helemaal de plaats om zo'n pedagogische discussie hier te voeren. Maar toch zou ik daar graag even, ja, uw visie op willen horen.

De voorzitter: Dank u wel. Even kijken hoor, nou ben ik het even kwijt hiero. Mevrouw Klazes is al geweest. De heer Hulster, sorry, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij onderschrijven de oproep die door verschillende partijen is gedaan om een jaar uitstel te bezien. En ook de opmerking die door OPH is gedaan, om niet in één keer 9 jaar aan te besteden, maar om bijvoorbeeld een periode van 2 jaar als proefperiode in te bouwen, lijkt ons zeer relevant. Dus ook een belangrijke vraag is natuurlijk hoe je omgaat met verschillen tussen de hoofdaannemers en de onderaannemers. Maar de belangrijkste vraag wat ons betreft, hoe ga je er nu voor zorgen dat de zwaarste groep, waar nu het meeste geld naar toe gaat, nu eindelijk echt goed geholpen gaat worden. Want anders blijven we daar enorm veel middelen tegenaan gooien, terwijl dat je eigenlijk wilt dat die mensen eens een keer echt goed geholpen worden. En dat betekent dat er ook, ja, een andere manier van zorg nodig is. En dat gaat niet helpen door in de wijk dingen samen te doen. Maar sommige mensen daar moet echt weer wat

voor opgebouwd worden. En dat lees ik echt niet terug in dit stuk, dus daar hoop ik toch ook nog een reactie op van de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan gaan we naar mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. En dank ook aan de wethouder voor de uitgebreide beantwoording. Ik denk dat de meeste van mijn vragen wel zijn beantwoord. Er staan er nog wel een paar open over die samenwerkingsverbanden, maar die zie ik dan graag schriftelijk tegemoet. Het is al een paar keer gesteld hoor, ook door mevrouw Klazes en ook door andere commissieleden, wat betekent zo'n uitstel van een half jaar of een half jaar nou? Zowel financieel, maar ook in die regio, aangezien wij dit met de regio gaan aanbesteden en inkomen. En de wethouder geeft net aan, de wethouders in de regio geven aan van joh, het is een krappe planning, maar we gaan nog wel uit van de huidige planning. Dus wat betekent dit dan precies? Want dat kan nu dus nog niet overzien. En ik vraag me daarbij in alle eerlijkheid ook nog wel of we dit als raad en als commissie over een jaar niet net zo spannend gaan vinden. Aangezien wij niet allemaal regelmatig aanbestedingen draaien, en er ook gewoon nog veel tijdens die dialooggerichte aanbesteding zal moeten worden uitgevogeld met partijen. Ja, misschien is dat ook een blik naar onszelf, met alle terechte vragen die er zijn hoor. Maar ik vraag me af of we nou over een jaar helemaal tot in kannen en kruiken overtuigd zijn van alles. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad en dan gaan we naar de wethouder, wethouder Botter. En er zitten een aantal technische vragen tussen, dus ik zou die echt schriftelijk beantwoorden.

Wethouder Botter: Nou ja, laat ik vooropstellen dat als het gaat over het half jaar of een jaar, dan zal ik zorgen dat dat zo spoedig mogelijk bij u terecht komt van wat daar de consequenties van zijn. Wij zijn natuurlijk als één van de grootste partners in het hele gebeuren met de zeven gemeenten wel van cruciaal belang als het gaat over het volume. En dat betekent dat, wil je met elkaar als zeven gemeenten die aanbesteding verder vormgeven, en Haarlem valt weg, dan besluit je eigenlijk in de facto dat die hele regionale aanbesteding op de langere baan wordt geplaatst. En dat moet ik echt bespreken met mijn collega's, daar kan ik vanavond gewoon geen uitsluitel over geven. Als het gaat over de financiële consequenties, daar kan ik alleen maar op speculeren. Ik weet dat we voor in de kadernotabespreking, waar we nu natuurlijk aan het kijken zijn van, hoe zit het met de prognoses voor de komende periode, weer met flinke tekorten zitten als het gaat voor ook het jaar 2021 en '22. Betekent dat we gehoopt hadden om met een nieuwe aanbesteding de tekorten voor 2022 en verder te beperken. En dat zal ik laten zien, inzichtelijk maken, wat dat voor financiële consequenties heeft. Dat weet ik nu gewoon niet uit mijn hoofd. Maar dat loopt wel in het miljoen of in meerdere miljoenen. Dus dat is hetgeen van waar u dan aan moet denken. Maar dat zijn de twee punten waar ik op terugkom. Dan de goed voorbereide jaarmarkt. Ik wil met alle plezier, maar dan wil ik echt gewoon met een groepje mensen. Want ik denk dat op het moment dat u graag mee wil gaan denken over hoe zo'n aanbesteding eruit moet komen te zien, dan moeten we denk ik ook maar eens een keer een ander soort model kiezen van hoe we zoiets dan voorbereiden. Want dan wil ik echt gewoon met u weten op wat voor soort vragen u antwoord wilt hebben. Ik denk dat we dat gewoon echt samen moeten oppakken. En misschien moeten we dat dan ook regionaal samen oppakken om te kijken van wat er dan tijdens zo'n informatiemarkt aan de orde moet komen. En ook welke gedachten u erover heeft van om betrokken te geraken op het moment wanneer die aanbesteding eenmaal heeft plaatsgevonden. Want het is mij op dit moment gewoon niet heel duidelijk van welke vinger u aan de pols wilt houden op het moment dat die aanbesteding eenmaal ... Kijk, ik kan me voorstellen dat gewoon de wethouder jeugd u regelmatig informeert over hetgeen van wat er loopt, hoe het zit met de financiën, hoe het zit met de kwaliteit en met de aantallen. Maar als u specifieke opvattingen heeft

over hoe u na de aanbesteding geïnformeerd wilt worden, dan is dat goed om dat van tevoren met elkaar af te spreken. Want daar kun je rekening mee houden hoe je processen verder inricht. Dan over de wachtlijsten. Ja, er zijn, en dat heb ik ook gezegd, frictiewachtlijsten. Er zijn ook wachtlijsten als het gaat over, die heel kort zijn, omdat mensen toch liever naar een andere organisatie willen. Maar het is niet zo dat er echt heel erg lange wachtlijsten zijn ten gevolge van corona. Wat je wel merkt, is dat er zeg maar een situatie is dat inderdaad sommige instellingen al wel aan hun budgetplafond zitten, omdat we uitgegaan zijn bij de berekening van het budgetplafond van het jaar 2019. En heb je dan een enorme groeispuurt gehad in 2020, dan zit je al heel snel in 2021 aan een budgetplafond. Hetgeen niet wegneemt dat je dan geen hulp kunt krijgen. Wij hebben op dit moment zo dat iedereen die hulp nodig heeft en ook wil hebben, bij een desbetreffende instelling waar een budgetplafond bereikt is, wordt er binnen een week besloten of je daar wel of niet terecht kunt. Dus voor sowieso acute gevallen hebben wij een oplossing. En ook voor de gevallen als het gaat over die met het juridische kader zitten, dus de GI-en. Ook daarvoor is geen sprake van zeg maar een wachtlijst. Als we sneller uit gaan ...

De voorzitter: Sorry, wethouder. U heeft een interruptie van mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dank u wel. Ik heb vandaag een aantal websites van zorgverleners gegoogeld. Ik zie bij Kenter bijvoorbeeld wachtlijsten van 12 tot 20 weken, 24 weken, 16 weken. Bij vrijevestigden zie ik bijvoorbeeld dat ze tot en met juni geen nieuwe cliënten aannemen. En dat vind ik nogal wat op dit moment. Dus kunnen mensen nog steeds wel de hulp krijgen, en hoe lang zijn die wachtlijsten op dit moment? Behalve dan de crisisgevallen.

Wethouder Botter: Ja, wat ik u net zei, is dat wij zeg maar ook naar de situaties kijken en de urgentie. En ik zal me daarin verdiepen. Ik hoor dat nu van u. Ik weet dat Kenter ook in het verleden al wachtlijsten had. Maar ik hoor dat van u, ik ga daarnaar kijken en ik kom daar schriftelijk op terug. Wat ik in ieder geval zelf te horen krijg, is dat op het moment dat er mensen noodzakelijke ondersteuning hebben, bijvoorbeeld bij de family supporters, die zitten nu al best wel heel erg ingewikkeld, daar heb ook van de week een gesprek mee gehad. En nou ja, met die organisatie hebben we bijvoorbeeld afgesproken dat wij naar individuele gevallen gaan kijken, als die echt noodzakelijk zijn, dan kunnen die hulp krijgen. En we gaan medio dit jaar opnieuw kijken van, wie zit er qua onderproductie, want dat blijkt ook het geval te zijn geweest vorig jaar, en kunnen we dan een aantal trajecten overdragen naar een andere instelling. We kijken daar echt heel erg zorgvuldig naar. En ik heb heel erg goed gehoord tijdens de begrotingsbehandeling dat u niet wilt hebben dat we met geïnstitutionaliseerde wachtlijsten gaan werken. Dan de sneer naar de vaktherapeuten, die was niet zo bedoeld. Ik kan me ook niet herinneren die ... Ik heb alleen wel aangegeven dat ik vind dat we ook bij de vaktherapeuten op de kosten moeten letten. En dat we niet het zo laagdrempelig kunnen maken dat iedereen daar maar naartoe gaat. Dus dat is hetgeen ... Dan heeft het over de indicatie en de indexatie. Volgens mij ... U noemde indicatie, en het gaat volgens mij over indexatie. Ook daar zal ik voor u naar kijken. Ik ben bereid om met de vrijevestigden te gaan praten. En ik heb in het verleden ook al met de vaktherapeuten gesproken. En uit mijn hoofd is het zo dat er op 11 maart een bijeenkomst is met de vrijevestigden, om te kijken hoe we die in vormen van samenwerking met elkaar kunnen opnemen, en dat was nog in het kader van de nieuwe aanbesteding. Het is niet zo dat het drie instellingen zijn die verantwoordelijk zijn. Wat mij betreft zijn het samenwerkingsverbanden van instellingen. Ik noemde net al het woord conglomeraten of een bundeling van instellingen. En hoe dat precies vorm krijgt, is nou precies onderdeel van die dialooggerichte aanpak. Dat is hetgeen waar je dat met elkaar op dat moment gaat bespreken. PGB's die zullen op beperkte schaal, zoals die er nu ook zijn, altijd ook blijven. Dat is een verworvenheid die we in Nederland hebben, die zullen we ook in de toekomst houden. Als het gaat over de beheerskosten. Naar mijn idee is het niet een automatisme dat die

verder nu gaan stijgen. Want op het moment dat je dat weet te organiseren dat je bepaalde schakels van indicatiestellingen eruit haalt, bijvoorbeeld nu zoals bij het CJG, en dat laat je over aan het samenwerkingsverband om die indicatie te stellen, dan gaat daar ook weer wat weg. Dus volgens mij is dat niet zo dat dat automatisch duurder hoeft te worden. Maar ook dat is iets wat we in de dialoog met elkaar gaan bespreken. De sturing over hoe het wordt aanbesteed en vroegsignalering. Ja, ik val toch bijna van mijn stoel. Ik ben echt heel erg voorstander, en volgens mij het grootste gedeelte van deze raad en deze commissie ook, dat je wanneer je in staat bent om vroeg te signaleren, problematiek ophaalt, zodat je erger kunt voorkomen of zodat je ervoor kunt zorgen dat je er bijtijds bij bent. Nou, dat is echt ... Ja, dat is één van mijn doelstellingen van mijn beleid. Dus als u het daar niet mee eens bent, dan hoor ik dat heel erg graag en dan wil ik daar heel graag eens met u over in discussie gaan. Vroegsignalering is natuurlijk ook een kwestie van wat door het consultatiebureau wordt gedaan, wat bij de peuteropvang, bij de kinderopvang, wordt gedaan. Ik kan niet genoeg vroegsignaleerders hebben die helpen om te zorgen dat we kinderen in een vroegtijdig stadium ... En hoe je dan in privacy daarmee omgaat, is een vers twee hè. Laten we daar geen misverstanden over hebben. Maar ik weet niet of in het kader van de ...

De voorzitter: Wethouder?

Wethouder Botter: Ja.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie. Ja, ik wachtte op een punt, maar die duurde wel heel erg lang. Dus ik had nog een interruptie van de heer Smit, waarschijnlijk over de PGB. De heer Smit ga uw gang, OPH.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, u lijkt wel een helderziende. Ongelooflijk dat u dat raadt. Mijnheer de wethouder, ik ga u even een technische vraag stellen over de omvang van het PGB-budget dat u nu meeneemt in het traject. Want omdat het woord eigenlijk ... Het woord in ieder geval weggesaneerd is, voor mij, in het verhaal. Ik ben het niet tegengekomen. Wil ik het graag vanuit een technische vraag toch zo belicht hebben dat het duidelijk is dat het PGB in een zinnige omvang blijft bestaan. Dus die vraag krijgt u van mij. En wat u zei over het proberen eruit ... Het eruit halen van schakels bij de geïntegreerde dienstverleners, dat snap ik. Maar de zorgen om alleen maar een stijging van de beheerskosten, in plaats van een daling, die heeft u nog niet bij me weggenomen. En daar moet dan de komende tijd nog maar verder over gediscussieerd worden. Dank u wel in ieder geval voor uw uitleg.

Wethouder Botter: Ik wil alleen nog één ding zeggen over dat PGB. Want kijk, dit gaat over een aanbestedingsdocument. En de PGB's, dat is een apart zeg maar gehouden budget, wat we hebben voor kinderen en hun ouders om specifieke zorg in te kopen. En dat ga je niet aanbesteden. Dus in die zin leest u er niks over in de stukken, maar dat heeft niks te maken omdat ik het weggemoffeld heb, maar dat heeft veel meer te maken met de vraag van dat het een andersoortig iets is en in een aanbesteding niet thuishoort. Maar volgens mij zijn we het helemaal eens. Want u bent blij dat het PGB nu nog bestaat. Goed, dan gaan we ... Nou, volgens mij heb ik verder ... Ja, ik zie ... Ik heb alleen nog iets opgeschreven van, wat betekent dit voor de samenwerking? Maar dat was voor mevrouw Çimen volgens mij. Maar dat heeft veel meer te maken met hoe we zeg maar omgaan met de samenwerking in de regio. Volgens mij was dat het hetgeen wat u bedoelde, en daar was ik mee begonnen. Dus volgens mij heb ik alles gehad, hoop ik. Niet?

De voorzitter: Dat hoop ik ook, wethouder. Maar het zal vast niet. Maar er zijn natuurlijk heel wat vragen die nog beantwoord moeten worden, maar ik denk dat we wel even een punt erachter moeten gaan zetten. Ik heb misschien nog wel een vraagje. We zijn al twee uur onderweg, dus het college was helemaal door de

spreektijd heen. Ik zal zo meteen misschien nog wel even een procesvoorstel gaan doen, want we gaan het anders niet redden deze avond. Maar we gaan eerst eventjes nog naar mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, ik houd hem heel kort. En misschien heb ik hem gemist hoor, wethouder, dat zou heel goed kunnen. Maar het gaat mij met name over het terugdringen van die administratieve lastendruk, wat ik niet zie gebeuren in de opstelling op het moment dat je het verplaatst naar die hoofdaanemers en die onderaanemers. Dat ik nog steeds het idee heb, en velen met mij in de raad, is zojuist gebleken, dat het alleen maar een verschuiving is van de administratieve lastendruk. En omdat het zo belangrijk is voor ons, denk ik, ik vraag het gewoon nog een keer.

Wethouder Botter: Ja, dat kan ik me voorstellen. Ik vind het ook belangrijk, want we willen gewoon met elkaar zoveel mogelijk die administratieve lasten terugbrengen. Maar op het moment dat je een aantal samenwerkingspartners met elkaar hebt, kan er ook makkelijker gebruik worden gemaakt van elkaars intakes, elkaars doorverwijzing. Hoeft één partij nog maar bij ons zeg maar af te rekenen op het Burgerservicenummer van de desbetreffende cliënt. Dus volgens mij kan de administratieve lastendruk juist in dit geval teruggedrongen worden. Mocht dat nou niet zo zijn, en ik zie u heel sceptisch kijken en vriendelijk lachen en met de handen naar de hemel gaan, dan kom ik daar nog bij u op terug.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder, ja, ik snap niet helemaal hoe we hier met het proces verder gaan. Want u zegt, 18 maart dat is een cruciaal moment om wel of niet door te gaan. Er is meerdere keren gevraagd om uitstel van, nou ja, ik denk van een jaar. Kunt u nog even precies uitleggen wat nou het vervolg, de vervolgstappen gaan worden.

Wethouder Botter: Mijn voorstel zou zijn dat op ba... Ik heb ... Wat ik al heb aangegeven, ik heb flink zitten meeschrijven met een aantal vragen. Ik zal dat met de ambtelijke organisatie leggen naast hetgeen wat zij hebben opgetekend. Dat zullen we naar u toesturen, en dan moeten we denk ik ergens rond 15-16 maart met elkaar afspreken van of u er voldoende fiducia in heeft dat het in goede handen is het proces, en dat het door kan gaan. Dan kan ik dat de 18^e melden tijdens het portefeuillehouders overleg. Heeft nou het idee op basis van die antwoorden van, nou ja, daar rammelt het zo nog aan alle kanten, we vinden dat het toch niet dan door moet gaan. Dan hoor ik dat ook heel graag van u. En dan zal ik 18 maart inbrengen in het portefeuillehoudersoverleg dat we vanuit Haarlem in ieder geval voor zijn om het een jaar uit te stellen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb nog een orde vraag van de heer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, voorzitter. Ja, ik hoorde net eerder de wethouder zeggen, nou, we stellen dat een jaar uit en we stellen een groepje in om na te denken over wat de raad nodig heeft om mee te gaan in dat proces en om die nadere voorwaarden met elkaar te bespreken. Begrijp ik nu dat u dat weer terugtrekt? Want ik vond dat een hele aantrekkelijke gedachte, maar daar moet je natuurlijk wel tijd voor nemen. Dus dan is één jaar uitstel wel het minste wat u moet doen.

Wethouder Botter: Mijnheer Sepers, ik begrijp dat u heel eager bent, zeker op basis van de bijdrage die u heeft gehad eerder deze avond. Maar ik heb niet gezegd dat ik dat op die manier zou doen. Ik heb aangegeven, mocht het nou zo zijn dat u het wilt uitstellen, dan kunnen we, en dan komt dat verhaal wat u net zegt. Maar de beslissing om het uit te stellen, zover was ik nog niet. En die toezegging om het uit te stellen heb ik volgens mij ook nog niet gedaan.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nou, zoals de wethouder zegt, er komen een aantal zaken schriftelijk naar de commissie. En zo rond 15-16 maart gaan we een, ik weet nog niet in welke vorm, maar dat gaan we zo meteen bespreken met de griffie, even peilen wat dan de mening van de commissie is over wel of niet uitstel.

De heer ...: Ja, ik denk dan dat ze ...

De voorzitter: Ja?

De heer Smit: Voorzitter, mag ik nog een op...

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ja. Zit er een nagalm in nu? Nee.

De voorzitter: Nou, omdat u spreekt terwijl ik aan het spreken ben. Dus u moet eigenlijk ... Daarom vragen we ook altijd via de chat even te ...

De heer Smit: Ja, dat ... Even vanwege de tijd dat u af wilde sluiten. Wij hebben een verlengde vergadering, en dat lijkt me toch het meest logische moment dat we het daar opnieuw inbrengen. En of dat nou op de dag zelf is of ... Want de 18^e kan toch niet een datum zijn waarop de wereld of instort of doorgaat. Dus dat lijkt me toch een beter podium om met elkaar dan de stand van zaken op te nemen, dan dat wij in een schriftelijke ronde moeten gaan doen ergens zo rond de 15e, 16e, zonder een collegiale afstemming ook die we dan kunnen voeren. Ik leg hier even bij u neer, voorzitter.

De voorzitter: Oké. Nou, daar moeten we nog even kijken wat het precieze moment ... Want er zijn vier commissies op die dag, dus ... En het is dus ... We hebben een hele korte tijdspanne om onze vergadering ook nog in te vullen. Maar wij komen nog terug hoe we dit precies gaan invullen. Ik wil eigenlijk nu een pauze inlassen, want we zijn al dik twee uur onderweg. Ik dank de wethouder voor zijn bijdrage. We gaan zo meteen de statutenwijziging Spaarnesant bespreken. Ik vraag me af of wij dat vandaag nog moeten gaan doen. Wethouder Botter, misschien dat u dat kunt aangeven of we dat een maand kunnen uitstellen of dat het per se nu moet?

Wethouder Botter: Nou ja, ik denk eigenlijk, om heel eerlijk te zijn, dat dit een formaliteit is. En ik zie een heleboel mensen ook knikken. Dus mijn voorstel was om het gewoon maar dan als formaliteit te laten zien, en dan door te laten gaan.

De voorzitter: Dus nu doorgaan. Maar ja, dan hoop ik ook dat de commissieleden een hele korte bijdrage gaan leveren, anders gaan we de andere punten die aan het eind komen namelijk niet redden.

Wethouder Botter: Oké, maar ik zie sowieso al vier mensen met hun duim omhoog. Ja, het is kostenneutraal, het kost helemaal niks. Dus ...

De voorzitter: Nou ja, als er geen bijdrages zijn, dan kunnen we hem nu heel even doen. Want de heer Elkerbout zit natuurlijk ook nog te wachten. En dan wil ik even weten wie er wel een bijdrage hebben, want dan kunnen we dat even heel snel behandelen. En dan ga ik nu even een stukje voorlezen.

De griffier: '...' [buiten microfoon]

De voorzitter: Nou ik zie voor de rest geen bijdrages komen. Oh ja, graag, toch wel. Nou goed, dan moet ik hem toch even introduceren. Ik hoop dat u het heel kort kunt gaan doen. Dan ga ik even heel kort voorlezen waar we het over gaan hebben, anders is het een beetje raar om daar aan te gaan beginnen.

Ter advisering aan de raad

8. 20.10 uur Statutenwijziging Spaarnesant (JB)

De voorzitter: Het is agendapunt 8, statutenwijziging Spaarnesant. Naar aanleiding van een uitbreiding van het bestuursmodel naar een tweehoofdig College van Bestuur en een aantal noodzakelijke wijzigingen in de statuten, is Stichting Spaarnesant voornemens om de statuten van Stichting Spaarnesant te wijzigen. Daar het wijzigingen in de statuten van Spaarnesant betreft, heeft de raad de bevoegdheid om het door de Raad van Toezicht van Spaarnesant goedgekeurde voorstel voor de statutenwijziging goed te keuren. Ik hoor een echo, dus iemand heeft zijn microfoon nog open staan. Graag microfoons even uit. De commissie samenleving wordt verzocht om advies te geven aan de raad over het voorstel, nou ja, even kijken, inhoudende de goedkeuring van de door Raad van Toezicht van Spaarnesant goedgekeurde statuten. Namens het Spaarnesant is de heer Elkerbout als het goed is aanwezig. Die kan eventueel nog wat vragen beantwoorden. En ik wilde eigenlijk gewoon beginnen met mevrouw Steyger als eerste het woord te geven. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja. Dank u, voorzitter. Ik zal het echt heel kort houden. Een had een aantal punten. Maar mijn belangrijkste punt is eigenlijk om een dringend advies te doen om de raad van toezicht een remuneratiecommissie te laten instellen. Ik weet niet of de wethouder dat met de bestuurder kan opnemen? En dat is omdat er aan een tweehoofdig college van bestuur toch wel een aantal knelpunten kleven. En dat kan door een goede remuneratiecommissie, die college van bestuur begeleidt in het functioneren, voor een deel ondervangen worden. Dat was mijn belangrijkste vraag en punt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Het is op het eerste gezicht een eenvoudig agendapunt, want Spaarnesant krijgt geen éénoofdige, maar tweehoofdige leiding. In de vorm overigens van een klein college van bestuur. Voeg ik erbij dat de ervaring met Marten Elkerbout als secuur opererend en zorgzaam bestuurder tot dusver goed zijn. En het lijkt een simpel hamerstuk dat door Elkerbout zelf simpel wordt voorzien van het predicaat noodzakelijke veegronde. De raad van toezicht krijgt binnen deze statutenwijziging een net even zwaarder accent. Dat lijkt vanzelfsprekend, en dus kunnen wij instemmen met het advies, onder voorbehoud van de eerste overweging. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. En excuus aan de heer Elkerbout voor het lange wachten natuurlijk. We waren erg breedspakig met het vorige agendapunt. Maar dank aan het college en uiteraard aan Spaarnesant voor de stukken. Er is sprake van een weloverwogen besluiten om een tweehoofdig college van bestuur in te stellen. Dit doet recht aan de complexiteit van de ontwikkeling in het onderwijs, en is nodig voor de ambities van Spaarnesant in de komende jaren. Het besluit is goed intern afgestemd. De keuze is helder en heeft geen financiële consequenties, dus ik kan hier heel kort over zijn. D66 is akkoord. Hamerstuk lijkt mij. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad die zich heeft aangemeld via de chat nog. En ik denk dat de heer Elkerbout misschien antwoord kan geven op de vragen van mevrouw Steyger? En eventueel nog iets toelichten. Ga uw gang.

De heer Elkerbout: Dank u wel voor de opmerkingen. Ik kan mevrouw Steyger geruststellen. We hebben een remuneratiecommissie, die noemen we alleen werkgeverscommissie, met een goed Nederlands woord. Maar die bestaat al, dus die hoeft niet te worden ingesteld.

Mevrouw Steyger: Oké, dank u wel. Ik kon het niet vinden.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, dan was dat een hele korte bijdrage, de heer Elkerbout. Heel krachtig. En nou, fijn dat we het als een hamerstuk door kunnen laten gaan. En dan wil ik nu dit punt afsluiten. Met uw instemming hè. Ik heb geen andere stemmen gehoord dan hamerstuk. Dus als ik geen andere chats zie, dan gaan we het als hamerstuk doorgeven naar de raad. Ja? Oké, dank u wel. En dan gaan we nu even kort pauze houden, 10 minuutjes. Het is ... Dus 21:40 uur zie ik u weer terug.

Pauze 20.40-20.50 uur

9. 20.50 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Goedenavond, wij zijn weer terug bij de commissie samenleving. En we zijn aangekomen bij agendapunt 9, dat is spreektijd voor belangstellenden. Daar heeft zich één iemand voor aangemeld, en dat is mevrouw Moyano. En mevrouw Moyano die krijgt zo meteen 3 minuten de tijd, u weet hoe het werkt, want dat heeft u al eerder gedaan, om uw verhaal aan de commissie te vertellen. En na de 3 minuten krijgt de commissie nog kans om u enkele vragen te stellen, indien zij dat wensen. Ga uw gang, 3 minuten de tijd. Ik geef u ongeveer bijna aan het eind geef ik even een seintje om af te ronden. Ga uw gang.

Mevrouw Moyano: Ja, dank u wel. Goedenavond. Geachte raadsleden, in december 2020 is de verhuizing van de ISK uitgesteld en werd er beloofd dat er naar een alternatieve locatie zou worden gezocht. Tijdens de vergadering van deze commissie op 4 februari was er veel onduidelijkheid over deze onderzochte alternatieven. De wethouder heeft tijdens deze vergadering een werkbezoek voorgesteld aan de Schoterstraat. Voorafgaand aan dit werkbezoek ontvingen wij een lijst met 26 geïnventariseerde locaties. Uit deze lijst wordt niet duidelijk op welke criteria deze 26 locaties zijn geselecteerd en vervolgens ook weer afgekeurd. De uitdrukkingen en begrippen die gebruikt worden in de toelichtingen zijn subjectief en niet éénduidig. Daarnaast zijn wij niet betrokken geweest bij het bespreken van deze locaties. Mogelijkheden in randgemeentes zijn onzes inziens onvoldoende onderzocht. Wellicht ontstaan op korte termijn wel mogelijkheden voor huisvesting elders. De opzet van deze lijst wekt de indruk van willekeur. Wij stellen ons graag coöperatief en flexibel op bij de zoektocht naar een alternatief. Het welzijn en het leerproces van onze leerlingen staat echter op de eerste plaats. Vanaf het ingaan van de huidige lockdown zijn wij daarom doorgedaan met het fysiek lesgeven. Continuïteit is voor onze leerlingen noodzakelijk. Zij leren niet alleen de Nederlandse taal maar zijn tegelijkertijd bezig met hun socialisatie. Sommigen gaan voor het eerst naar school, en dat moet je ook leren. Daarom is het zeer onwenselijk om voor het einde van het schooljaar te verhuizen. Dat zou weer een onderbreking van de structuur en veel onrust veroorzaken. Het is onze gezamenlijke, maatschappelijke plicht om kansgelijkheid te creëren voor alle leerplichtige leerlingen. ISK onderwijs vereist wellicht meer aandacht en inzet. Het aanwenden van middelen moet daartoe in verhouding staan. Helaas is dat bij ISK onderwijs vaak niet het geval. Voor ons geen miljoenen. Haarlem heeft de nu kans om deze trend te doorbreken. Niet een achteraf lokaal of afgedankt gebouw, maar een veilige en goed uitgeruste school.

Samengevat vraagt de ISK u om drie dingen. Duidelijke criteria opstellen voor waar het schoolgebouw van een ISK aan zou moeten voldoen. Geen verhuizing midden in het schooljaar, zeker niet met een derde coronagolf in aantocht. En als laatste, de kanselijkheid voor onze leerlingen te waarborgen. Nogmaals ons verzoek om gezamenlijk naar de locatiemogelijkheden te kijken, en daarbij de behoefte van onze leerlingen als uitgangspunt te nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Indien de commissieleden nog een vraag willen stellen, graag even in de chat aangeven dat u een vraag heeft. En ik zie al een vraag van de heer Oomkes van de PvdA. De heer Oomkes, ga uw gang.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Mij interesseert uw stelling waarom u eigenlijk niet tevreden zou zijn met de Schoterstraat. We hebben eerder vanavond gehoord dat de wethouder daarop koerst. Kortom, u wordt geconfronteerd met een noodzakelijke verhuizing naar een pand wat u niet wilt. Kunt u nog even aangeven waarom niet?

Mevrouw Moyano: Het pand aan de Schoterstraat is te klein. Daar komt het uiteindelijk op neer. Er kan ... Met alle goede wil kan daar ... Kunnen muren geverfd worden, aanrechten vervangen worden. En dat neemt niet weg dat er gewoon ... Dat het te klein is. Er is geen pauzeruimte, er zijn geen genoeg werkruimtes, we hebben te weinig lokalen. Er zijn geen faciliteiten om bijvoorbeeld mensen met beperkte mobiliteit door het gebouw te kunnen laten bewegen. Er is geen lift, je kan alleen naar boven via de trap. Dat betekent ook dat in geval van calamiteiten vluchtroutes ook voor mensen met minder mobiliteit een probleem is. Nou ja, kortom, het is te klein. Er zou heel veel verbouwing en uitbouw plaats moeten vinden om het pand geschikt te maken. En zoals ik al eerder zei, worden daar voor zover wij weten geen middelen voor beschikbaar gesteld. Dus ja, wij stellen elke keer voor, laten we op zoek gaan naar een locatie die minder ... Dus die meer ruimte biedt voor ons en misschien wellicht ook minder verbouwing vereist. Als dat ... Ja.

De heer Oomkes: Nog een aanvullende vraag.

Mevrouw Moyano: Ja.

De heer Oomkes: We zijn met deze materie eigenlijk pas bezig sinds december, terwijl die al veel langer loopt. Maar dan heb ik het over de rol van de commissie en van de raad. En nu zijn wij in maart, een kwartaal verder. Wat is de laatste keer geweest dat u met ambtenaren of de wethouder om tafel heeft gezeten?

Mevrouw Moyano: Wij hebben ... Wij zijn nooit uitgenodigd om met de wethouder en de ambtenaren hierover met elkaar ideeën uit te wisselen of mogelijkheden te bespreken. Wij zijn met u allemaal ook op 15 februari naar de Schoterstraat geweest om de optie van de enige voorgestelde optie te bekijken. En dat is en blijft de Schoterstraat. Er zijn geen andere mogelijkheden met ons besproken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Stroo, Jouv Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank, voorzitter. Dank u voor het inspreken. Ik heb twee vragen. Hoorde ik u zeggen dat onvoldoende mogelijkheden in andere gemeenten zijn onderzocht?

Mevrouw Moyano: Uhm.

Mevrouw Stroo: De tweede vraag, pardon. Nou, ik ben bij het bezoek geweest aan de Schoterstraat. En ja, ik denk dat de verbouwing nog wel een tijdje gaat duren, dat het veel tijd in beslag neemt, mocht het toch geschikt gemaakt kunnen worden. Dus ja, ik verwacht niet dat er dan voor de zomer verhuisd kan worden. Wat denkt u?

Mevrouw Moyano: Nou, de ... Sorry, uw eerste vraag ging over?

Mevrouw Stroo: Het onderzoek naar de andere gemeenten.

Mevrouw Moyano: Naar de andere gemeentes. Nou ja, wij hebben een lijst gekregen op 10 februari, waarin allerlei, alle 26 onderzochte mogelijkheden staan opgesomd. En ja, er staat hier bij punt 3, regiogemeentes, onder de ambtenaren onderwijshuisvesting van de gemeente Bloemendaal, Velsen en Heemstede is de vraag uitgezet of er ruimte is voor de ISH of de ISK. In geen van deze gemeenten is ruimte voor de ISH of ISK beschikbaar. Maar er staat niet wanneer dat daarom gevraagd is, over welke locaties er gesproken zijn. Misschien is dat gesprek een jaar of twee jaar geleden gevoerd, of misschien niet. Maar wij hebben geen ... Wij krijgen het gevoel dat ... Het wordt zo summier medegedeeld, dat wij eigenlijk het gevoel dat dat niet heel grondig is onderzocht. En over de verhuizing. Ja, wij begrijpen echt wel dat wij uit het Junoplantsoen weg zullen moeten als de ISH daar in moet. Alleen inderdaad voor ons is eigenlijk het schooljaar afmaken op dit moment toch wel een prioriteit geworden. En er is een voorstel gekomen om in de meivakantie te gaan verhuizen. Nou ja, dat is gewoon voor ons eigenlijk niet haalbaar. Zowel operationeel. We moeten alles inpakken en alles moet daar weer operationeel gemaakt worden. Ook digitale middelen en al die dingen. En ook, nou ja, leerlingen, personeel, iedereen is eigenlijk, net zoals in heel Nederland, een beetje op. De rek is eruit. En ja, de stress die dat allemaal zo'n verhuizing over 8 weken zou veroorzaken is eigenlijk niet te overzien.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u ook voor nogmaals uw pleidooi. Ik begrijp dat er ontzettend veel problemen nu aan u opdoemen. Ja, ik krijg toch het idee dat we er niet aan ontkomen dat u toch op korte termijn zal moeten verhuizen. En ik heb de wethouder ook horen zeggen dat hij nog meer inspanning wil plegen om goed met u te kijken naar wat er nog meer aan het gebouw zou kunnen worden aangepast. En dat eigenlijk allebei de scholen toch, ja, naar de gebouwen moeten die we nu ter beschikking hebben. En ja, dan hoop ik dat we voor de toekomst zo snel mogelijk naar een andere oplossing kunnen kijken die beter past bij uw leerlingen. Ik hoor ook uw roep, dat ook deze leerlingen een mooi gebouw verdienen. Ja, dus ik ... Dat is eigenlijk een beetje wat ik u wilde meegeven.

Mevrouw Moyano: Mag ik nog ...

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Moyano: Zou ik ...

De voorzitter: Dan ... Mevrouw Moyano?

Mevrouw Moyano: Ja, ik wilde daar nog heel graag op reageren. Want één van de dingen die heel veel onduidelijkheid veroorzaken, is dat bijvoorbeeld termijnen niet duidelijk worden afgesproken. Er wordt heel vaak gesproken over tijdelijk. En het is alleen maar tijdelijk en daarna komt er een mooie oplossing. En dat

willen wij ... Dat vinden wij heel fijn. Alleen dat tijdelijke wordt nooit uitgesproken, wat is tijdelijk? Want een jaar is tijdelijk. Maar tijdens het werkbezoek aan de Schoterstraat werd ons verteld dat het tijdelijk 4-5 jaar kan duren. En als je dan 4-5 jaar in een te krap gebouw zit met leerlingen die speciale behoeftes hebben, dan is 4-5 jaar toch echt niet meer tijdelijk. En dus voor de duidelijkheid en om misverstanden te voorkomen, zou het heel fijn als wij van de wethouder te horen krijgen, wat zijn de termijnen? En wat als wij het gebouw gebruiksklaar willen maken, waar kunnen wij op rekenen? Bijvoorbeeld in termen van budget wat daar beschikbaar voor wordt gesteld. Want er wordt ons gevraagd om een lijst te maken van nou, hoe kunnen we het gebouw voor jullie goed maken? Dan maken wij een lijst, dat is al eerder gebeurd, en dan worden dingen weggestreept. En dan begint daar een discussie weer over. Dus het is heel belangrijk dat als wij met elkaar het gesprek gaan voeren, dat er wel duidelijkheid wordt gegeven over, wat is tijdelijk? Wat is acceptabel en wat is werkbaar? Wat zijn die termen waar we het over hebben? Want anders heeft iedereen een eigen interpretatie daarbij en ontstaan er constant misverstanden.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie geen vragen meer. Dan wil ik u hartelijk danken voor uw inspreekbijdrage.

Mevrouw Moyano: U ook.

De voorzitter: Ik zie nog een laatste ... Mijnheer Van den Raadt, graag wat sneller, want ik ben aan het afronden. U krijgt deze gelegenheid '...'. Ga uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja. Dank u wel, voorzitter, u bent de beste. Mevrouw, u heeft ... Dat is dan één locatie. Had u eigenlijk ... Ik heb twee vragen. Had u zelf een andere locatie op het oog? En u heeft het er ook over dat het allemaal te krap is en niet ruim genoeg. Wordt er ook rekening mee gehouden dat ... Want u heeft ook natuurlijk mensen, asielzoekerskinderen, en daarvan heeft de wethouder ... Mij is al gezegd dat we er volgend jaar twee keer zoveel van krijgen. Wordt dat allemaal meegenomen in die aantallen? Of wordt het gebaseerd op het huidige wat u nu heeft?

Mevrouw Moyano: Over alternatieve locaties. Wij hebben wel een aantal voorstellen gedaan, maar dat is intern bij Dunamare. Die zitten, ja, daar is nog niet echt een alternatief uit voortgekomen. Maar nogmaals, wij willen daar heel graag een bijdrage aan leveren. Over de aantallen. Ja, wij ... Bij ISK onderwijs is het anders dan regulier onderwijs. Wij hebben het hele jaar door hebben wij instroom. En onze leerlingen stromen na twee jaar ongeveer uit of door naar regulier onderwijs. Wat inhoudt dat wij heel vaak met minder klassen beginnen dan dat we eindigen. En wij zijn dit schooljaar begonnen met zes klassen, en wij zitten nu al bijna op negen klassen. En door corona wordt de uitstroom van heel veel van onze leerlingen vertraagd, waardoor wij nu nog niet precies weten met hoeveel klassen wij in augustus weer gaan beginnen. Maar wij gaan uit van inderdaad van rond de zes-zeven klassen. En meestal zitten wij tegen de kerstvakantie zijn daar meestal twee klassen bijgekomen. Onze maximale capaciteit is tien klassen. En daar moeten wij dus rekening mee houden bij het zoeken van een locatie. En bij de Schoterstraat hebben we ruimte voor zes klassen. Zeg maar zes klassen die theorielessen hebben tegelijkertijd. Dat is de beperking van de Schoterstraat.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, nogmaals dank voor uw inspreekbijdrage. Wij gaan weer verder met de vergadering. Ik verzoek u ook de vergadering nu te verlaten.

Mevrouw Moyano: Ja.

De voorzitter: Dan gaan wij snel door met punt 10. Dank u wel, mevrouw Moyano.

Mevrouw Moyano: Dank u wel. Fijne avond.

Overige punten ter bespreking

10. 21.05 uur Adviesbrief RKC 213a onderzoek combinatiefunctionarissen (MROG)

De voorzitter: Dan gaan we door naar een bespreekpunt, dat is de adviesbrief RKC 213a onderzoek combinatiefunctionarissen. Het college heeft aan het einde van 2020 de raad het rapport over het 213a onderzoek naar de doeltreffendheid van combinatiefunctionarissen aangeboden. En het onderzoek werd in de programmabegroting 2019 aangekondigd en is uitgevoerd door een externe onderzoeker. De RKC heeft vervolgens een onderzoekstechnische analyse uitgevoerd van dit rapport. In de bijgevoegde brief worden puntsgewijs de bevindingen van de RKC opgenoemd. De RKC heeft als advies het college te vragen hoe het perspectief van de doelgroep wordt meegenomen bij de implementatie van het verbeterplan, op welke wijze de volledige implementatie van het verbeterplan is geborgd, en op welke wijze de raad hierover wordt geïnformeerd. En tot slot wordt geadviseerd het college te vragen om te bewaken dat er één subsidiesystematiek in Haarlem wordt ontwikkeld en gehanteerd. Even kijken, volgens de lijst heb ik nu als eerste mevrouw Booms, ChristenUnie. Ga uw gang.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Dank u voor het rapport over het onderzoek naar de doeltreffendheid van combinatiefunctionarissen. De RKC geeft ons advies om de volgende vragen te stellen. Hoe wordt het perspectief van de doelgroep meegenomen bij de implementatie van het verbeterplan? Op welke wijze is de volledige implementatie van het verbeterplan geborgd, en op welke wijze wordt de raad hierover geïnformeerd? En de RKC vraagt om te bewaken dat er één subsidiesystematiek ontwikkeld wordt in Haarlem. Wethouder, kunt u uitleggen wat daarvan het voordeel is? Ik lees dat er vaak sprake is van een sterke vervlechting, zowel financieel als inhoudelijk, van de brede regeling combinatiefuncties en andere subsidieregelingen. Ik lees dat partijen onvoldoende aan kunnen geven wat er met de verschillende subsidies door één organisatie gedaan wordt. Hoe kunt u ervoor zorgen dat de financiële en inhoudelijke verantwoording, ja, duidelijk aan de gemeente teruggekoppeld wordt? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, daar was ik, sorry hoor. Goed. Ja, ik kies een beetje een andere invalshoek bij dit onderwerp. En dat gaat over dat rapport zelf zeg maar, niet zozeer inhoudelijk. Want het RKC heeft er een paar jaar geleden bij het college op aangedrongen om de 213a-onderzoekers serieuzer te nemen. En de uitwerking van dat advies, dat ligt nu voor ons. Dat is een enorm lijvig rapport vol ambtelijk taalgebruik. Niet bijzonder actueel, nog bijzonder inspirerend. Nou, ik heb het diagonaal gelezen, en ik heb daar verder helemaal niks over. En ik vraag me eigenlijk af of er iemand in staat is geweest om het ook horizontaal te lezen. Ik vraag me dat werkelijk af. Omdat GroenLinks niet overtuigd was van het nut van dit rapport, en overigens ook niet van het vorige rapport wat wij in deze commissie behandelden, heb ik technisch uitgevraagd wat het kost zo'n rapport. Nou, de kosten van dit door een extern bureau uitgevoerd onderzoek bedragen €28.850. En daarbij komen nog de kosten voor de ambtelijke ondersteuning, en dat is ongeveer tussen de €5.000 en €7.000. We hebben het dus over een bedrag van grofweg €35.000 voor een rapport dat in mijn optiek een hele elaborate manier is om een vinkje te plaatsen bij een verplicht nummer. Het zal waarschijnlijk in een la verdwijnen, en dan vind ik het zonde van het geld. Jaarlijks ongeveer €70.000, want we hebben de verplichting twee rapporten, twee onderzoeken te doen. En in deze tijden van krapte kan ik wel betere doelen verzinnen voor zo'n bedrag. Ik wil mijn collega's van de raad eigenlijk ook vragen hoe zij dit zien? Of zij dezelfde ervaring hebben wat betreft de inhoud van dit rapport en de vorm waarin het is gegoten?

En ik wil de wethouder vragen of zij de kosten voor dit onderzoek in verhouding vindt met de opbrengst ervan. Ik denk dat wij aan de verplichting van het Rijk kunnen voldoen voor minder geld. En misschien moeten we dan een maximumbedrag instellen voor dit soort rapporten. Dat was het.

De voorzitter: U heeft een interruptie zie ik. Even kijken hoor, van de heer Hulster. Actiepartij.

De heer Hulster: Ja. Dank u wel, mevrouw Klazes. Ja, tot mijn verbazing kwam ik er laatst achter dat er ... Er is een verordening op dit punt. En daarin staat dat wij als raadsleden eigenlijk de vraagstelling bedenken van zo'n rapport. En ook, ja, dus denken over hoe dat rapport eruitziet. Dus u legt de bal nu een beetje bij de raad van, is dit nu eigenlijk wat we willen? Maar eigenlijk zijn wij gewoon aan zet als raad. Vindt u niet dat wij onze rol beter moeten oppakken als raadsleden? En hoe gaan we dat doen?

Mevrouw Klazes: Nou dat is precies mijn vraag. Ik ben mij bewust van die verordening. In die verordening staat trouwens ook dat het college gaat over de keuze voor de onderwerpen. Dus daar gaan wij niet over. En dus, ik leg de vraag nu letterlijk, wat u nu aan mij vraagt, leg ik letterlijk neer bij de rest van de raad. Is dit de vorm die wij verkiezen en is dit ook het geld wat wij ervoor overhebben, en vinden wij dit echt een buitengewoon nuttig rapport? Misschien vergis ik me, maar ik vind het niet zo heel erg nuttig. Ik denk dat de vragen die zijn gesteld in het rapport, en de uitwerking ervan en de aanbevelingen die eruit komen, ik vind het voor €35000 eigenlijk een gotspe, eerlijk gezegd. Dus ik stel voor ... Realiseer me de wettelijke verplichting van het college om deze onderzoeken uit te voeren. Maar volgens mij, als wij eens even goed naar die verordening kijken, en dat zou eigenlijk mijn aanbeveling zijn aan deze raad, dat we gewoon even goed moet kijken of het niet voor een stuk minder geld kan. En misschien moeten we het gewoon wel niet door een extern bureau laten oplossen, maar daar gewoon die ambtelijke uren die nu ook besteed zijn als begeleiding van deze externe commissie, dat zijn zeventig ambtelijke uren. Volgens mij kom je dan heel ver met een onderzoek. Misschien vergis ik me, maar ik ben benieuwd wat de wethouder ervan vindt.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft ook nog een interruptie van de heer Smit. En GroenLinks heeft nog 3,5 minuut ongeveer. Nou ja, ongeveer. Iets meer dan 3,5 minuut voor de hele vergadering. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mevrouw Klazes, ik kan een heel stuk met u meegaan, maar ik vul ook graag even de heer Hulster aan. Het college is verplicht twee keer per jaar een 213a onderzoek te doen. En er komt er binnenkort eentje aan, dat is de first and second line of defence. Nou, ik neem aan dat daar wat meer inhoudelijks in staat dat ons inderdaad aanspreekt. Dit onderzoek ben ik met u eens, heeft mij niet zo aangesproken. En dan zijn de kosten helaas wellicht wat minder in verhouding met het product dat je krijgt. Wellicht kunnen wij als suggestie ...

De voorzitter: De heer Smit, u heeft nog 1,5 minuut nog hè. Ik waarschuw maar even.

De heer Smit: Ja, weet ik. Misschien kunnen wij, mevrouw Klazes, het college ook af en toe voorstellen doen voor issues die de raad ook echt pakt, en misschien neemt het college het dan over. Het is niet zo dat je een 213a onderzoek kunt afraffelen, want het heeft ook wel een bepaalde vormvereiste. Dus ik begrijp in deze uw probleem. Laten we het als een eenmalig onderzoek beschouwen wat inhoudelijk ons niet zo heeft geboeid. Maar in principe kunnen de onderzoeken ons heel erg boeien, denk ik.

Mevrouw Klazes: Ja, als ik daar heel kort ... Ik ga daar echt heel kort antwoord op geven. Het vorige onderzoek kon mij ook niet echt enorm boeien, mijnheer Smit. En daarbij, volgens mij is er geen sprake van afraffelen als

je gewoon zo'n onderzoek doet, maar je gaat hem anders vormgeven. En volgens mij is dat altijd nog in de verordening een verantwoordelijkheid van de raad om te kijken wat de minimale vorm is waarop we dit onderzoeken kunnen uitvoeren. En uiteindelijk blijft overeind dat het college zelf gaat over de keuzes voor zijn onderzoeken, en misschien kunnen wij een beetje sturen. Maar volgens mij is het het college wat bepaalt wat er onderzocht gaat worden.

De heer Smit: En dat laatste beaam ik. Maar vooruit, initiatief van onze kant kan nooit kwaad.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank je wel, mijnheer de voorzitter. CDA dankt de RKC voor haar adviesbrief. Het is goed om te lezen dat het onderzoek uitwijst dat de inzet van de combinatiefunctionarissen in Haarlem over het algemeen als doeltreffend wordt beoordeeld. In dit stuk is te lezen dat Haarlem in 2020-2021 deelneemt aan een pilot voor een monitoringsinstrument dat landelijk ingezet wordt. Mijn vraag aan de wethouder, kan hij iets vertellen over deze pilot? Tot zover. Dank je wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Eigenlijk vind ik het niet zo'n slecht onderzoek door de RKC. Maar dat komt omdat de omvang behoorlijk groot is, over een groep die eigenlijk niet zo bekend is. Het is wel een niet sturend onderzoek. En dat laatste komt omdat deze mensen voor een groot deel onder de radar opereren. Het zijn wel degelijk onmisbare professionals in dat werk in Haarlem. Ze zeggen zelfs als spreekwoordelijk cement in de Haarlemse samenleving. En verzetten bergen met werk. Ik vind dat hun actieradius bij herhaling in beeld moet worden gebracht, omdat het toch om een behoorlijke groep mensen gaat, 37,7 fte's. Zodat de raad beter kan sturen op processen die mogelijk nu te wijd lopend zijn ingezet. Belangrijk daarbij is de overweging dat combinatiefunctionarissen wel actief zijn voor mensen die in de knel zitten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja. Dank u, voorzitter. Combinatiefunctionarissen, voor mij een nieuw begrip. En voor u misschien ook wel. Maar het stuk van de RKC lezende, bleek ik wel op de hoogte van het werkveld van een aantal combinatiefunctionarissen. SportSupport, die sporten voor alle kinderen mogelijk maakt met sport in de wijk. HIT, op de middelbare school. De brede scholen, waar extra aandacht is voor kunst en sport. Ze doen goed werk en beantwoorden aan hun doelstelling, deelname aan sport en bewegen, kunst, voor iedereen mogelijk maken. Ik moest ook terug denken van de voorstelling in de Philharmonie tijdens Haarlem Age Friendly Cultural City 2019. Daar kunt u een filmpje van terugkijken op YouTube, waarbij ouderen participeerden onder de paraplu van Haarlems Goud, met cultuurinitiatieven als BuurtBlik, Gouden Boeken en Gardensongs. Dit was in 2019. Daarbij werd gezegd dat het door de combinatiefunctionaris bij het structurele aanbod zou komen. Is dit gebeurd? Kan de wethouder daar iets over zeggen? Met de aanbevelingen uit de adviesbrief van het RKC, wordt het college gevraagd een aantal verbeteringen aan te brengen, zodat het voor de combinatiefunctionarissen duidelijker wordt waar de prioriteiten liggen, zodat zij daar zich beter op kunnen focussen. Nog een vraagje. Naar aanleiding van deze adviesbrief, ben ik een kijkje gaan nemen op de website van SportSupport en Hart, samenvoeging van muziekcentrum Zuid-Kennemerland en volksuniversiteit. Wat mij is opgevallen, dat deelname met de Haarlempas op de website van SportSupport wel genoemd wordt en op de website van Hart helemaal niet. Deelname aan kunst en muziek lijkt daardoor minder toegankelijk voor mensen met een Haarlempas, maar dat is het volgens mij niet. Bent u bereid hiernaar te kijken?

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, de combinatiefunctionaris. Wie kent hem niet, wie kent hem wel? Wie heeft opdracht gegeven tot dit onderzoek? Wat is dat nu en wat levert het op? Het is een nieuwe functie en voor een nieuwe beroepsgroep. Of een nieuwe naam voor een functie die allang bestaat. Ik ben er maar eens ingedoken, en vroeg me af of de functionarissen ook met de overige functionarissen een combinatie hebben gesloten. Ik kon het uit het rapport niet halen. Ik deel dus de conclusie met GroenLinks dat we veel geld hebben uitgegeven op een fenomeen wat allang bestaat. Ik heb het idee dat iedere functionaris van de gemeente Haarlem een combinatiefunctionaris moet zijn. Integraal kijken, je collega opzoeken en je taak zo breed mogelijk zien. Vraaggericht werken, lokaal maatwerk. Het klinkt allemaal mooi, daar kan niemand op tegen zijn. Maar is het ook niet een beetje lokaal gerommel? Creatief boekhouden, schuiven met subsidiepotjes, marchanderen met cofinanciering. Is het nu een combinatiefunctionaris, of hebben we het gewoon over de buurtcoach die we allemaal kennen? Het doel is verbinden van onderwijs, sport en cultuur door middel van een functionaris. Geef verbreding aan een functie, of meer mogelijkheden, en biedt financiën daar waar nodig is. Ik ben het ook helemaal eens met de conclusie van de rekenkamer, kom tot één subsidiesystematiek, en borg de taken in de organisatie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, het is goed om te lezen dat naar aanleiding van het 213a onderzoek ook verbetervoorstellen zijn gedaan. En deze voorstellen, lees ik, zijn inmiddels ook vastgesteld door het college. En in reactie ook op de vraag van mevrouw Klazes zojuist aan deze commissieleden. Ja, ik ben juist van lijn dat het wel goed is om je eigen beleid door te lichten. Om vragen te beantwoorden als, zijn we de juiste dingen aan het doen om die maatschappelijke doelen die we hebben ook echt te bereiken? En het is het geld waard als er daadwerkelijk wat mee wordt gedaan en dus niet in een la verdwijnt en het meer is dan een ambtelijke invuloefening, maar het wordt gebruikt voor meer inzicht en dus ook actie. Ik snap zeker dat dit onderzoek niet bepaald leest een thriller. Het was taai, absoluut. Maar dit helpt ons wel bij onze controlerende taak in deze raad. En een taak waar ik ook deze keer weer op hamer. Ik heb dan ook een paar vragen aan de wethouder. Wethouder, kijk in het dagelijks leven, ik ben ook één van die ambtenaren bij justitie en veiligheid. En daar draai ik ook beleidsdoorlichtingen. Dus ik snap heel goed hoe ingewikkeld het is om de doeltreffendheid van het gevoerde beleid in kaart te brengen. Maar het kan wel. En ik loop nu al een paar jaar in verschillende onderzoeken over Haarlems beleid tegen dezelfde zaken aan. De gemeente moet een stevigere regierol nemen, de gemeente moet strakker sturen op beleidsdoelen. Er is meer kwalitatieve data nodig. Worden er meer of minder Haarlemmers bereikt? Om maar iets te noemen. Criteria op een inhoudelijk normenkader om aan te toetsen, ontbreken. Er wordt veel waarde gehecht aan observaties en meningen uit gesprekken met betrokkenen, maar dat geeft natuurlijk maar een gedeeltelijk beeld. En hier wordt het ook wat schimmig voor de raad. Hoe moet de raad het college en het gevoerde beleid controleren? En hoe weten wij of het gevoerde beleid ook effectief is? Wanneer is het beleid doeltreffend volgens de wethouder? En hoe gaat de wethouder dus ook borgen dat alle gedane verbetervoorstellen worden geïmplementeerd? Op welk termijn verwacht hij dat? En hoe wordt er rekening gehouden met die doelgroepen Haarlemmers die we willen bereiken, zoals ook de RKC ons adviseert te vragen. En hoe houdt de wethouder deze raad hiervan op de hoogte? En één van die verbetervoorstellen die wordt gedaan is ook die cofinanciering, of die financiering. En ik lees in de verbetervoorstellen dat er allerlei, nou ja, verbetervoorstellen worden gedaan tussen vaste partners en innovatieve projecten. De verdeling van die combinatiefuncties tussen de sectoren sport en cultuur. Maar dan zit er in één zinnetje, om deze aanbevelingen te kunnen verwerken, wordt geadviseerd om de uitvoeringsregeling subsidieverlening

combinatiefuncties te actualiseren. Nou, nou heeft de RKC al eerder aanbevelingen gedaan over een heldere en vooral eenduidige subsidiesystematiek op de verschillende beleidsterreinen in Haarlem. Deze aanbevelingen zijn in december 2018 al overgenomen door de raad in een eerder onderzoek. En neemt het college ook deze aanbevelingen in acht bij de actualisatie van deze uitvoeringsregeling? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan heb ik hier nog de heer Smit. Uw laatste minuut gaat in, ga uw gang.

De heer Smit: Nee, voorzitter, geen behoefte aan spreektijd.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Even denken. Ik zie ... Nou, Ziggy zie ik hier nog ... Sorry, mevrouw Klazes, GroenLinks, interruptie.

Mevrouw Klazes: Ja, mevrouw Klazes, denk eraan hè. Ik had een interruptie op mevrouw Çimen, heel kort. Als u uit mijn woorden heeft gehoord dat ik het absoluut niet nodig vind om het college te controleren, dan heeft u me verkeerd begrepen. De vorm waarin, 30 literatuurstudies, 160 pagina's, ik vind het een beetje veel. Ik heb alleen maar gezegd, dat mag wat minder en het mag wat goedkoper. That's all.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Rog, ga uw gang.

Wethouder Rog: Ja. Dank u wel, voorzitter. En dank voor de commissieleden voor hun reflectie die eigenlijk veel verschillende kanten opgaat. Ja, wij hebben natuurlijk als college die verantwoordelijkheid om twee keer per jaar zo'n onderzoek te doen. Dus u zult het mij niet hoeven duiden dat wij dat onderzoek ook daadwerkelijk uitvoeren. En een aantal van u gaven ook aan, moet daar dan niet de raad bij betrokken worden? Maar juist de raad heeft een eigen instrument daarvoor via de rekenkamercommissie. En tegelijkertijd wil ik in ieder geval ook die rekenkamercommissie bedanken voor hun reflectie, hun analyse op het werk van wat wij extern hebben laten uitvoeren. Ja, de kosten daarvan, zegt GroenLinks, die zijn te hoog. Ja, dat is natuurlijk een ... Dat kunt u zeggen. En tegelijkertijd denk ik dat wij gewoon invulling moeten geven aan deze verplichting. En we weten aan de voorkant natuurlijk ook niet wat de uitkomsten van een onderzoek zijn. En de uitkomsten die we hier hebben, laten in ieder geval zien dat er grote tevredenheid is over het werk van de combinatiefunctionarissen. En zoals een aantal van u ook aangaf, eigenlijk daar meer de spotlight op is gezet, omdat niet iedereen ook dit werk kent. Als ik dan kijk naar bijvoorbeeld SportSupport, daar werken gewoon dus alleen combinatiefunctionarissen. Dat zijn de combinatiefunctionarissen. En dat geldt ook bij de Hart en bij andere verenigingen die het werk doen in die culturele of in die sportsector. Oh sorry.

De voorzitter: Wethouder? Ik zie ...

Wethouder Rog: Ja, Excuus. Ja.

De voorzitter: Ja, het is een beetje onduidelijk hier in deze chat ook. Maar het lijkt me of mevrouw Klazes een interruptie wil plegen.

Mevrouw Klazes: Ja, ik ga even ...

De voorzitter: Ah, daar bent u weer. U was in het donker. Ga uw gang.

Mevrouw Klazes: Ja. Mijnheer Rog, ik heb helemaal niks tegen combinatiefunctionarissen. Mijn hele simpele vraag aan u is, en die heb ik net ook gesteld. Vindt u de opbrengst van dit rapport in verhouding tot de kosten

die ervoor gemaakt zijn? Dat is eigenlijk de hele simpele vraag. Als u antwoord ja is, heb ik waarschijnlijk wat gemist. Maar ik zou het graag nu willen horen.

Wethouder Rog: Ik weet niet, voorzitter, of ik meteen mag antwoorden.

De voorzitter: Ja, dat mag.

Wethouder Rog: Normaal gesproken ... Ja. Dan kijk, ik vind dat heel lastig te beoordelen, mevrouw Klazes. Wat ik zie, is dat er een reëel bedrag voor een goed onderzoek is betaald, wat wij ook gewoon wettelijk verplicht zijn om te houden. Aan de voorkant wisten wij niet wat de uitkomst zou zijn. Ik ben blij om te zien wat de positieve uitkomsten zijn. En tegelijkertijd, dat heeft u gezien, zijn er een groot aantal verbetervoorstellen die wij inmiddels gewoon ook al ter hand hebben, waar we gewoon mee aan de slag zijn gegaan en in het komende jaar verder mee doorgaan. Dus ja, ik ben daar blij mee en ik ben daar tevreden over. En ja, ik sta soms ook te kijken van wat dingen kosten, maar dat is ook gewoon zo. Ja, er is een vraag gesteld inderdaad ook door D66 inderdaad, over die doeltreffendheid. En dat is dus inderdaad ook een ingewikkeld punt. Dat hebben we ook gelezen in het rapport. En we moeten daarbij wel vaststellen dat er in de periode 2008-2018 ook helemaal geen criterium was, ook niet vanuit het Rijk waar wij aan moesten voldoen. Dus dat maakt het ook wat ingewikkeld om te kijken welke wijze het beleid ook doeltreffend is. Aan de andere kant hebben we in de verbetervoorstellen juist hierop denk ik echt een slag geslagen. Inmiddels al met de monitoringstool waar Haarlem ook vooroploopt om daarmee aan de slag te gaan. En dat is dan ook meteen mijn antwoord op het CDA. Weten wij die uitkomsten al? Nee, we zitten nu in die testfase. Vanaf eind maart, dus eind deze maand, zal dat ook landelijk uitgerold worden. Dan zullen we ook landelijk kijken wat de effecten daarvan zijn. Dan heeft GroenLinks een vraag gesteld over de vervlechting. En ik zit heel eventjes te kijken. Ik kom daar zo heel eventjes op terug als u het goed vindt. Ja, OPHaarlem heeft inderdaad het ook over de vormvereisten gehad. En voor wat betreft Jouw Haarlem rond de Haarlempas. Ja, die ... Wij gaan ervan uit dat die ook van toepassing moet zijn bij Hart. En daar gaan we dus inderdaad ook even naar kijken. Als dat niet op de website is, gaan we daarover met elkaar in gesprek om te kijken of dat genoteerd kan worden. Op welke termijn verwachten we dan, ja, concreet de resultaten, vraagt D66, wat betreft de verbetervoorstellen? We zijn dus met een deel bezig. Alles wat in het staatje wat bij de verbetervoorstellen stond wat eind vorig jaar gerealiseerd moest worden, hebben we geïmplementeerd. We verwachten daar eind dit jaar alles ook rond te hebben. En dat zal zijn doorloop hebben in '22. Maar ik ben natuurlijk bereid, want dat vroeg u, of de raad daarin op de hoogte gehouden kan worden, om u daarover op de hoogte te houden. Dan is het zo dat u een vraag stelde ook waarbij ik heb genoteerd dat uw raad zeer recent ook die nieuwe algemene subsidieverordening heeft vastgesteld. En dat ... Ik heb dat als antwoord op een vraag op u genoteerd. Maar ik zit eventjes te zoeken naar wat uw vraag was, naar alle eerlijkheid.

Mevrouw Cimen: Zal ik dat anders nog even toelichten wat mijn vraag ...

De voorzitter: Ja, doet u maar

Mevrouw Cimen: Ja, het ging ... Dank u wel, voorzitter, excuus. Nee, dat ging over die eenduidige subsidiesystematiek. Dat heeft al in een eerder rapport van een RKC-rapport is dat al aan bod gekomen, leren waarderen. En nou ja, goed, dat is overgenomen door het college. En ook met algemene stemmen aangenomen, overgenomen, door deze raad. En de vraag is eigenlijk, nemen we die resultaten en die aanbevelingen ook in acht bij het actualiseren van deze subsidieregeling? Want er zijn heel veel aparte subsidie uitvoeringsregelingen. En de vraag was heel even, neemt u dat dan daarbij ook in acht?

De voorzitter: Wethouder Rog.

Wethouder Rog: Ja, hier vrees ik even dat ik gewoon niet de geschiedenis ken waar u naar vraagt. Maar ongetwijfeld nemen we dat in acht. Als u het goed vindt, wil ik daar gewoon heel even schriftelijk op terugkomen. Ik weet in ieder geval dat dit ook een element is wat we dus in die eenduidigheid gerealiseerd gaat worden dankzij die algemene subsidieverordening waar we hier ook ons aan invoegen. Maar ik zal even op deze concrete vraag terugkomen.

Mevrouw Cimen: Fijn, dank u wel.

Wethouder Rog: De ... Ik zit even te zoeken naar de vervlechting van de ChristenUnie. We zijn inderdaad ... We proberen eigenlijk dus door een stapeling van subsidies ... Het is ... Het mooie van deze combinatiefunctionaris is dat dit echt aansluit bij het beleid wat wij als Haarlem willen, deels al ingezet hadden, deels hebben uitgerold. En we slagen erin dankzij de rijkssubsidie die een groot deel van de totale kosten voor hun rekening nemen, slagen we erin om die combinatie en het beleid uit te zetten in Haarlem. En we zorgen er nu dus voor dat via meerdere regelingen er subsidie bij elkaar gebracht wordt. En ja, wij hebben ook ... We krijgen uiteindelijk dus ook een overzicht van de resultaten vanuit die verschillende kanten. De ChristenUnie heeft ook, ja, de vraag eigenlijk van de rekenkamercommissie nog een keer genoemd. Die zal ik proberen kort, voorzitter, te beantwoorden. Het perspectief van de doelgroep mee te nemen bij de implementatie van het verbeterplan. Ja, dat willen we doen. Enerzijds dus die combinatiefunctionarissen die rechtstreeks met de doelgroep werken raadplegen. Wij gaan ook meer op bezoek en zullen daarin ook in die werkbezoeken degene, de afnemers, betrekken en bevragen. En wij zullen door de monitoring waar ik het net ook over heb gehad, dus ook meer een beter beeld krijgen van hoe het beleid uiteindelijk uitwerkt, en ook de concrete data daarbij betrekken. En de vertegenwoordigers van de doelgroep zullen we ook uitnodigen om mee te praten. En dan hebben we het bijvoorbeeld ook over de kinderraad en de participatieraad.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ja, ik wilde nog even duidelijker vragen naar dat bepaalde organisaties krijgen voor een bepaald product krijgen ze van verschillende subsidies, maar kunnen niet goed aangeven hoe ze die subsidies dan precies besteden. Omdat ... Ze kunnen niet goed het onderscheid maken, heb ik begrepen uit het stuk. Bijvoorbeeld, ze gaan voetballen met jongeren in een buurt. Maar dat wordt uit verschillende subsidies wordt dat dan betaald. En het gevaar is natuurlijk dat ze dubbel geld krijgen voor de acties die ze doen, in plaats van ... Ik vind dat een partij gewoon goed aan moet kunnen geven van, ik heb van die 10.000 gehad en van die 10.000, en dat je dat omzet in Fte's of in uren, en dat je precies aan kan geven wat je er dan voor gedaan hebt. En ik heb uit het stuk begrepen dat ze dat onvoldoende kunnen. En dat kan natuurlijk betekenen dat, ja, dat eigenlijk ook geld een beetje verspild wordt. Want dan wordt er misschien dubbel betaald voor één product. Dat is wat ik begreep uit het stuk. Maar misschien heb ik dat niet goed gelezen. Maar het is natuurlijk wel een gevaar als er voor één bepaalde combinatiefunctionaris, als we van allerlei kanten subsidie ... Of meerdere kanten subsidie krijgen. Dus misschien kunt u daar nog iets over vertellen.

De voorzitter: Wethouder Rog.

Wethouder Rog: Ja, maar ik denk dat u eerlijk gezegd een iets te pessimistisch beeld heeft over hoe dit loopt. Want het gaat uiteindelijk om het werk van één combinatiefunctionaris die vaak via verschillende potjes dus inderdaad gefinancierd wordt, en wij dat inderdaad uiteindelijk moeten monitoren. En dat daarin een kwalitatief en een kwantitatief verhaal zit, dat is waar. En we hebben een heel scherp kwalitatief beeld. En op

elementen is er, nou, verbeterpotentieel, om het zo even te zeggen op kwantitatief niveau. Tegelijkertijd, en ik denk haast dat u dat met me eens zult zijn, is ook niet alles van waarde ook te meten. En is het zo dat we natuurlijk het werk van combinatiefunctionarissen in de wijk, als je met doelgroep-jongeren bezig bent met sport, dan kan het ook zo zijn dat je met elkaar in gesprek raakt. En dat je dus misschien een bepaald sportdoel niet bereikt, maar wel van grote waarde bent. Ja, dat is toch het lastige inderdaad blijft het met dit werk, wat echt in dat sociale domein plaatsvindt. En waarin ik ook wat vertrouwen wil uitstralen naar die professionals die dat in onze wijken doen.

De voorzitter: Dank u. Was dit het, wethouder Rog. Of had u nog meer?

Wethouder Rog: Ja, nou ja, eigenlijk denk ik dat ik recht doe ook aan mevrouw Booms om de laatste twee vragen die de rekenkamercommissie heeft gesteld, en die zij ook heeft herhaald, toch nog kort te beantwoorden. De implementatie van het verbeterplan. We zijn dus al gestart. Ik word daar net als mijn cultuurcollega, mevrouw Meijs, kwartaallijks over de voortgang bijgepraat. Er is inmiddels een aparte functionaris aangesteld die zich specifiek bezighoudt met de coördinatie en dus ook met het verbeterplan. En zodra er verdere implementatie komt van dat verbeterplan, met wijzigingen in financiën, in beleidsmatige keuzes, et cetera, dan wordt uw raad daar natuurlijk over, ja, dan wel geïnformeerd, dan wel geraadpleegd al naar gelang we staan. En kunt u dus in die zin meepraten. En het laatste punt was inderdaad, bewaken dat er inderdaad één subsidiesystematiek in Haarlem wordt ontwikkeld en gehanteerd. En dit is inderdaad dat punt, ik zat het net op te zoeken, bij mevrouw Çimen inderdaad, die daar eigenlijk ook naar vroeg. En het is zo dat de uitvoeringsregeling van de combinatiefuncties wordt bijgewerkt naar de recent aangenomen algemene subsidieverordening. En bij de implementatie van het verbeterplan wordt ook aandacht aan de verbondenheid met de andere subsidieregelingen en beleidsnota's gemaakt. En dat geldt ook voor het verbeterpunt monitoring en lerend beleid, zoals dat inderdaad in het verbeterplan is opgenomen. Voor mij was het dat, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik weet niet of er nog iemand dringend behoefte heeft aan een tweede termijn? Anders wil ik dit punt gaan afsluiten, want we hebben nog een behoorlijk zwaar punt te bespreken volgens mij. En het is al 22:30 uur. Dus iedereen die nu echt nog een tweede termijn wil, dan wil ik dat nu graag zien, en anders gaan we hem afsluiten. Nee? Dan ... Nou ja, u heeft het voldoende besproken. De wethouder die gaat nog even bij Hart kijken hoe het zit met de vermelding van de Haarlempas op de website, dat heb ik als toezegging gehoord. En hij komt ook schriftelijk terug op de vragen van D66 over die subsidiesystematiek die als aanbeveling in het RKC-rapport staat. Zover heb ik begrepen wat de toezeggingen waren. Ja? Dan gaan wij door. Dank u wel, wethouder.

11. 21.35 uur Verwervingsstrategie Gewoon in de Wijk (MTM)

De voorzitter: Dan gaan we door naar punt 11, dat is de verwervingsstrategie Gewoon in de Wijk. Dit betreft de verwervingsstrategie Gewoon in de Wijk. Basisondersteuning, sociaal wijkteam, meedoen, aanvullende begeleiding thuis en dagopvang. In de verwervingsstrategie is beschreven welke stelselwijziging het college beoogt en volgens welke procedure het college deze wil realiseren. Gezien de impact van de stelselwijziging voor aanbieders kiest het college voor een dialooggerichte aanbesteding. Dit besluit ligt nu ter bespreking aan u voor, conform de afspraak de commissie te betrekken bij de verwervingen in het sociaal domein. Als eerste wil ik het woord geven aan mevrouw Özogul van de SP. Mevrouw Özogul, ga uw gang.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Wederom een aanbesteding, wijkgericht. Op zich zijn wij het daarmee eens. Alles moet zo laagdrempelig mogelijk in de wijken. Wat wij wel heel apart vinden is ... Ik

draai natuurlijk nu inmiddels heel lang mee in de gemeenteraad. In het begin hadden wij in iedere wijk een buurthuis, en op een gegeven moment werd dat min of meer een beetje wegbezuinigd. Jongerenwerk, ouderenwerk, overal ... Het moest allemaal iets minder. En nu inmiddels 12 jaar later zijn wij het één en ander weer aan het optuigen en aan het opbouwen. Ik hoop niet dat we over 10 jaar wederom de andere kant weer opgaan, want dat is natuurlijk verspilling van financiën, maar ook van ervaring van de mensen die daar bezig zijn. Laagdrempelig, soort buurthuizen, waar iedereen bij elkaar is, ook de hulp in de wijken, maar ook een kopje koffie drinken voor de wijk. Daar zijn wij een voorstander van. Wat wij wel ons afvragen is, de echte zorg, hoe gaan we dat nu inrichten? Sociale basis is niet sterk. We zijn toch al ... De trein rijdt, laat ik het zo zeggen. Hoe ... Ja, wij maken ons zorgen hoe we dat toch nu gaan regelen, aangezien dus de sociale basis nog niet sterk genoeg is. Daarnaast, ik heb het net al gezegd bij jeugdzorg, ondersteuning vanuit de sociale basis voor jongeren is natuurlijk leuk, daar waar geen echter zorg of in ieder geval zware zorg nodig is. Maar het moet geen vrijbrief zijn om het als bezuiniging te gebruiken, maar eigenlijk voor als erbij of als een soort preventie. Maar de mogelijkheid tot zwaardere zorg moet wat ons betreft mogelijk zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Vanwege de tijd zal ik het zo even beperkt houden. De taal van de notatie verradt keer op keer als belangrijkste drijfveer, kostenbeheersing. Hulpverlening, hetzij via de professional, hetzij via naaste buurtbewoner, dient daarnaast hogere idealen. Waar voor je geld en warmte voor de samenleving. Met de onderzoeksrichting is niets mis. We moeten nu eenmaal met zijn allen een complex netwerk aan voorziening overeind houden, en zonder veel vrijwilligers kan dat niet meer. Idealisme helpt daarbij, maar is niet alleen zaligmakend. Waar we bij basisdemocratie en nieuwe democratie en participatie ... naar de stem van de gewoon burger, ontbreekt die op essentiële momenten in deze uitgangspunten en uitwerking van deze voorstellen. Waarom niet beter de doelgroepen aan het woord laten? Waarom niet completer in kaart brengen aan welke criteria de samengestelde ondersteuning moet voldoen? En waarom geeft deze notitie onvoldoende aan welke minimale basisvoorzieningen overeind dienen te worden gehouden. Hier ontbreekt een reële inschatting van de financiële haalbaarheid. Haal me uit de droom, wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar, even kijken, mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja. Dank u wel, voorzitter. Er is gekozen voor dezelfde principes als bij de verwerving van de jeugdzorg. Zorg en ondersteuning dichtbij, samenwerking, dialooggerichte aanbesteding en ontschotten en preventie. De nadruk ligt op de kanteling van zwaar naar licht. Een belangrijke pijler in deze verwervingsstrategie richting deze kanteling, is het samenwerking van de verschillende partijen met de specialistische hulp en vindplaatsen als huisartsen, onderwijs en de wooncorporaties. De vorm en kwaliteit van samenwerking van de partijen die de beoogde strategische partners worden, en daarmee aanspreekpunt voor de gemeente, namelijk DOCK en Effect, is cruciaal. Zij worden in de nieuwe functie een soort werkverdelers en regievoerders. Tenminste, zo heb ik het begrepen. Of gaan zij toch ook echt uitvoeren? We hadden graag het onderzoek over deze samenwerking vandaag besproken bij dit onderwerp. We hebben dit in november geagendeerd, maar ik was een beetje traag met invullen van het formulier, dus het komt later nog aan de orde, hopelijk. Kan de wethouder aangeven hoe het proces naar ... Het proces van deze samenwerking tussen DOCK en Effect inmiddels verloopt? Bij de aanbesteding kan niet uitgesloten worden dat zich een partij meldt met goede papieren. Een landelijk opererende partij bijvoorbeeld, die heel goed is in aanbestedingen, en misschien ook wel in het uitvoeren. Om te waarborgen dat de sociale basis in de toekomst wordt uitgevoerd door partijen die het werkveld in Haarlem goed kennen en al een bruikbaar netwerk hebben in

deze stad, zou wat GroenLinks betreft de voorkeur hebben als het de voorwaarde zou zijn in een programma van eisen. Dat het in ieder geval ... Dat er een netwerk bestaat bij deze partij die wordt aanbesteed. Is dit ook opgenomen in het programma van eisen? We hebben zelfs eerder uitgebreid gesproken over onze zorgen over de slagkracht van de sociale wijkteams in het licht van de toenemende zwarte van de taken. Vraag aan de wethouder, wanneer is het sociaal wijkteam in staat om deze taken op zich te nemen? En wat moet er volgens de wethouder gebeuren voordat dat zo is? Tot slot, we begrijpen heel goed dat het heel veel tijd kost om deze aanbesteding richting de beoogde transformatie in goede banen te leiden. Haarlem is daarin niet anders dan andere gemeenten. Het is overal een langdurig proces. Net als veel andere gemeenten, die ongeveer hetzelfde doel voor ogen hebben, worstelt ook Haarlem met de vorm waarin deze ingewikkelde opgave plaats moet vinden. En toch betreuren we het dat deze opgave niet binnen deze bestuursperiode zal plaatsvinden. Na de verkiezingen van volgend jaar, volgt weer een periode met een nieuw college en nieuwe raadsleden, wat misschien weer vertragingen tot gevolg heeft. En we zouden graag zien dat er knopen worden doorgesneden en er duidelijk komt voor de partijen en voor de bewoners van Haarlem. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog 10 seconden over, mevrouw Klazes. Dan gaan we naar mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, het gaat inderdaad hetzelfde als met de jeugdzorg. De algemene tendens is helder. Door te bundelen kan er kracht ontstaan. En hopelijk blijft het voor de Haarlemmer ook makkelijker om de weg naar de zorg en de ondersteuning te vinden. De stad vergrijsst en het budget gaat naar beneden. We krijgen dus steeds minder zorg en ondersteuning. Wat gaat de wethouder doen om het niveau op orde te houden met minder middelen. Een belangrijk punt is dat kleine aanbieders ook ruimte moeten blijven krijgen in dit spel. Komen de kleine partijen ook nog aan tafel voor de dialoog? Graag daar een antwoord op. Hoe gaat u regelen dat de waardevolle initiatieven niet ondersneeuwen door de grote professionele aanbieders? Hoe gaat u ervoor zorgen dat het bestaande maatwerk niet wegvalt, en dat men verwezen wordt naar de algemene voorzieningen. En wat is de rede dat u de markt op gaat? Waarom niet zelf doen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja. Dank u, voorzitter. De verwervingsstrategie voorzieningen Gewoon in de wijk. Ik val maar meteen met de deur in huis. Ronduit blij wordt Jouw Haarlem van het volgende uitgangspunt, niet de procedures of beleidsregels zijn leidend, maar het resultaat voor de inwoner. Een ander genoemd uitgangspunt juicht Jouw Haarlem ook van harte toe, dat het van essentieel belang is dat er een herkenbare plek in de wijk is, waar de inwoner met vragen en problemen naartoe kan. We vinden dat de verschuiving van een stedelijk aanbod voorzieningen naar een aanbod voorzieningen gewoon in de wijk, positief. Dat maakt het aanbod laagdrempelig en dicht bij huis, meer alledaags en gewoon. Tijdens de vorige commissie heeft Jouw Haarlem al aangegeven een eigentijds wijkcentrum belangrijk te vinden, evenals de SP. In Haarlem Noord vind ik dat het wijkcentrum De Horizon daar een goed voorbeeld van is. Jouw Haarlem onderschrijft de toegevoegde waarde van de genoemde wederkerigheid genoemd in het stuk. Degene die komt voor een gezellig praatje om zich minder eenzaam te voelen, kan zich ook nuttig maken door een bijvoorbeeld een andere vrijwilligersklus op zich te nemen, indien mogelijk. De samenhangende aanpak zonder schotten spreekt ons aan. De inwoner moet vaak geholpen worden op meer dan één gebied. En u vindt terecht dat de inwoner geen last van schotten moet hebben.

De voorzitter: U heeft nog 25 seconden, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja. In deze verwervingsstrategie zien we net als bij de verwervingsstrategie jeugdhulp eenzelfde volumedaling bij maatwerkvoorzieningen. Aanbod nu ter grootte van een skippybal, en straks ter grootte van een stuiterbal. We vinden deze volumedaling wel erg rigoureuus. Als laatste wil ik u een compliment geven voor de erkenning van de rol van de zelforganisaties, en dat u hen in deze strategie de belangrijke plek geeft die zij verdienen. Jouw Haarlem klinkt de zin, een nader te bepalen deel van het jaarlijkse budget van het samenwerkingsverband wordt geormerkt voor zelforganisaties, als muziek in de oren en ziet dit als boter bij de vis. Klopt dat?

De voorzitter: Dank u wel. En uw tijd is nu helemaal op, mevrouw Stroo. Dan gaan we naar de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, dit is weer een nieuwe fase in wat begonnen is als de aanbesteding van de sociale basis. En nu worden ook de wijkteams er toegevoegd. En ja, dat ... En zelfs nog een stukje WMO. Ja, dat zou natuurlijk kunnen helpen om een beter aanbod te maken. En misschien is het verstandig, maar ik denk dat het toch nog goed is om terug te keren naar de uitgangspunten die we bij de sociale basis hadden voorgesteld, zoals dat ook eerder is besproken. Dus wat ons betreft is toch hier heel belangrijk, hoe gaan we nu monitoren dat we inderdaad ook leveren wat we willen? En welke criteria stellen wij daaraan? En hoe gaan we dat beoordelen en monitoren? Want dat wordt me op dit moment nog niet helemaal duidelijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Ja. Dank u, voorzitter. Het opzetten en het ontwikkelen van de sociaal wijkteams heeft veel tijd en energie gekost. Als groot voorbeeld, de nieuwe route van Ankie Siegers is gebruikt om de sociaal wijkteams op te zetten. Waar ik me zorgen om maak, is dat de verschuiving van de maatwerkvoorziening naar de sociale basis, de functie en het doel van het sociaal wijkteam onder druk zet. Ik zie nu al een verschuiving van WMO-indicaties worden afgegeven. Dat is als het waren nu verschoven naar de sociaal wijkteams, heb ik begrepen. Ik heb ook begrepen dat het nog wel door dezelfde WMO-medewerkers, of de ambtenaren, gedaan wordt. Toch, ja, ik hoor wel verontrustende berichten vanuit de sociaal wijkteams. Daarnaast ... Ja, kunt u mij vertellen, wethouder, welke taken er nog meer bij komen voor het sociaal wijkteam? Want ook in de presentatie die we deze week gehad hebben, hartstikke goed, van mijnheer Haker. Maar ik lees in de presentatie, op pagina 2 zie ik sociaal wijkteam ontlasten. En als ik dan verder kijk, dan zie ik dat de verschuiving van die ballen dat gewoon in de wijk, dat wordt van een klein balletje naar een grote bal. En de gewoon in de wijk daar valt dus het sociaal wijkteam onder. Dus nou is er zoveel tijd en aandacht gegeven om die sociaal wijkteams met een bepaalde functie op te richten. Of tenminste, dat ... En ze hebben een bepaalde methodiek waarbij ze een specialist en generalist zijn, maar vooral niet de bedoeling is dat ze helemaal gaan verzanden om uitgebreid in allerlei casussen vast te zitten en maandenlang betrokken te zijn bij burgers, want dat is niet te doen. Dan kan je hem op een bepaald moment wel verdubbelen in aantal medewerkers. Dus ze zijn zo'n end op weg, en ik maak me gewoon ernstig zorgen of het sociaal wijkteam niet op een hele verkeerde manier verder, nou ja, dingen op het bord krijgt wat niet de bedoeling is. En als zij dat dus niet gaan doen, wie zitten er dan in die sociale basis die dat dan gaan doen. Want, nou ja, u heeft natuurlijk zelf ook die presentatie gezien. Maar als je die ballen ziet, dan ja, dat is, ik vraag me gewoon echt af hoe dat mogelijk is, ook die maatwerkvoorzieningen, dat dat zo makkelijk zomaar kan verschuiven naar de sociale basis. Als het nou zo makkelijk is, had het waarschijnlijk al veel eerder gebeurd. Dus ja, misschien kunt u mij dat uitleggen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft ook nog maar 13 seconden, mevrouw Booms. Dan gaan we naar de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank je wel, voorzitter. Vanaf het begin af aan hebben wij als CDA aangegeven dat wij voorstander zijn van wijkgerichte aanpak. Graag wijs ik de wethouder op een aantal belangrijke suggesties, en vraag hierbij het college om hier extra aandacht aan te besteden. In de dialoofenfase van de verwerking moet meer aandacht gaan naar alle organisaties in de wijk. Denk hierbij aan de rol van de huisarts, de wooncorporaties, zelforganisaties, aan alle initiatieven aan projecten in de wijk. Ondersteuning moet worden afgestemd op de behoeftes van de wijk. Oog hebben voor de specifieke noden en kansen in verschillende wijken van Haarlem. Mogelijkheden aan talenten van wijkbewoners moeten centraal staan. Dit vergt een positieve benadering en uitgaan vanuit eigen regie van mensen zelf. Het werken in en met de samenleving doe je vooral op basis van wederkerigheid. Je werkt aan onderlinge ontmoetingen en verbindingen tussen mensen. Het is slim om aan te sluiten bij bestaande structuren en initiatieven. Het motto moet zijn, niet beheersen maar loslaten. Op pagina 22 van het stuk lees ik, ik citeer, een nader te bepalen deel van het jaarlijkse budget van het samenwerkingsverband wordt geoorndekt voor zelforganisaties en bewonersinitiatieven voor financiële ondersteuning en gebruik van de ruimte vastgoed. Vraag aan de wethouder, welke criteria hanteert het college om het budget voor zelforganisaties en bewonersinitiatieven vast te leggen? Worden wij hier meegenomen wanneer het zover is? Tot zover, voorzitter. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan gaan we naar de heer Smit van OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw de wethouder, ik lees uw tekst, de ondersteuning van zelforganisaties, bewonersinitiatieven en andere kleine vrijwilligersorganisaties wordt geborgd in het samenwerkingsverband. Dat klinkt heel mooi. En wil graag weten van u hoe u geborgd verder inhoud geeft en toelicht. Want een pagina verder schrijft u ook, de beoogde stelselwijziging heeft een flinke impact op de aanbieders. Voor veel aanbieders zal de directe relatie met de gemeente verdwijnen, en voor een deel van de aanbieders zal in het geheel geen ruimte meer zijn. Slaat dat toch weer op die zelforganisaties en de daarbij genoemde organisatie van de pagina daarvoor? Of hoef ik me over deze discrepantie geen zorgen te maken? Dan ook een vraag, hoe brengt u de administratieve lastendruk nou feitelijk omlaag. Want net zoals bij de jeugd hebben wij ... Heb ik de indruk, en misschien de meerderheid van de commissie, dat wordt verschoven. Maar dat zal zelden leiden tot een bezuiniging bij de gemeente. Dus die kosten lopen door en moeten gedekt worden. En wel tot meer kosten bij de regisseurs in het veld, de aanbieders van de grote integrale zorgproducten die moeten gaan coördineren en afstemmen. Hoe brengt u de administratieve lastendruk omlaag? Dat is voor nu even de vraag, mijnheer de voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Uw tijd is om. Dank u wel. Dan zijn we volgens mij door alle mensen die wilde spreken. Ja. Dan gaan we naar de wethouder, mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, dank u wel. Ik zal het net zo kort en krachtig doen als de commissieleden. Dank voor de terugkoppeling, en dank ook voor de heldere vragen. De SP begint over dat zij blij is dat we nu weer eigenlijk teruggaan naar de huizen in de wijk, en ziet daar een golfbeweging in. Tien jaar geleden hebben we het één en het ander afgebouwd, nu gaan we weer opbouwen. En u spreekt uw hoop uit dat we niet over tien jaar weer gaan uitkleden. Nou, dat hoop ik ook. Ik ben ook een beetje wat dat betreft van de oude stempel en het oude huis in de wijk type. Dus ik kan het met u delen dat deze ambitie die wij hier uitspreken hoog zullen houden. U maakt zich zorgen over het wellicht in de knel raken van zware zorg. Maar het motto wat we hier voor ogen hebben is, licht waar het kan, zwaar waar het moet. Dus de specialistische of zware zorg die nodig is zal zeker niet helemaal verdwijnen. Dus ik deel uw zorg, maar daar hebben wij een borging voor afgesproken, en dat

heb ik u volgens mij ook al bij de vorige behandeling gezegd. Maar daar waar het licht kan, en vooral in algemene voorzieningen licht kan, heeft dat onze voorkeur. En de PvdA, de heer Oomkes, vraagt, klopt het dat er een balans is tussen de professionals en de vrijwilligers. Het is niet zo dat we alles bij de vrijwilligers of alles bij de professionals leggen. Maar het is juist het dilemma of de juiste balans vinden in de uitvoering juist van een hele krachtige, sterke basis, om als professionals oog te hebben voor de vrijwilligers, en de vrijwilligers zich gesteund kunnen voelen door de professionals. We kennen heel veel organisaties die echt niet alleen maar op professionals kunnen draaien, maar vooral heel afhankelijk zijn van de vrijwilligers. Maar vaak wel een krachtige basis vinden in die professionals. Dus het klopt dat we die balans ook zeker in de samenwerkingsverbanden goed voor ogen zullen houden. En dat hebben we ook over de verschillende wijken zo verdeeld. Want niet alle wijken zullen een even zware zorg of een even zware basis nodig hebben. Dus we gaan ook zeker goed kijken hoe we dat per wijk in goede balans kunnen brengen. GroenLinks spreekt uit dat ook zij blij is met de wijkvoorzieningen dicht bij de inwoners. En de kanteling die daarbij plaatsvindt, vraagt wel aandacht voor de mogelijkheid die nieuwe partijen hebben in die samenwerkingsverbanden. Dat je daar niet een stuk ervaring of een stuk kennis over de lokale infrastructuur verliest. Nou, die zorg dat begrijp ik. Maar in deze nieuwe kans en nieuwe ronde met aanbestedingen zetten we het ook open voor nieuwe partijen, maar vragen wij wel of zij kennis hebben van de lokale infrastructuur en zo een borging ook hebben. Zo stel ik me dat voor, dat we in die nieuwe samenwerkingsverbanden juist met nieuwe partijen en oude partijen een goede vermenging hebben. We hebben in het onderwijsveld al veel langer ervaring met samenwerkingsverbanden, ook van onderlinge partijen met krachtige nieuwe partijen daarin. Dus ik ben daar op zich wel vrij hoopvol over, maar ik deel uw zorg dat je niet zomaar willekeurig elke partij toe kunt laten, zonder je kennis van de lokale structuur en de lokale problemen overboord moet gooien. Dus daar zullen we zeker aandacht ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks. U heeft nog 8 seconden. Ga uw gang.

Mevrouw Klazes: Ja, ik vraag het omdat er tekenen zijn dat het inderdaad, dat er een grote aanbieder is die overal de aanbestedingen wint. Heel korte vraag, wordt het opgenomen in het programma van eisen? De eis dat er kennis van de lokale infrastructuur?

Wethouder Meijis: Nou, ik weet niet uit mijn hoofd of die erbij staat. Maar ik zal u toezeggen dat ik hem erbij zal stoppen, omdat me dat wel een hele reële, realistische randvoorwaarde lijkt. Maar wil je niet de deur helemaal sluiten voor nieuwe partijen, moet je natuurlijk wel een bepaald risico nemen. Maar ik kan je voorstellen dat we wel eens randvoorwaarden opnemen dat ze kennis moeten hebben van de lokale infrastructuur en het sociale netwerk. U vraagt vervolgens zich ... U maakt zich zorgen over de ingangsdatum van deze hele nieuwe structuur. En zoals u kunt zien in de planning, zit dat inderdaad vlak na de verkiezingen dat dat momentum moet plaatsvinden van die definitieve rondes. Maar eigenlijk zitten we dan al heel dicht bij de finish. Het hele project, traject, gaat in fases, maar we zitten al rondom april-mei volgend jaar toch al in een vrij definitieve fase. Dus echt al de klap erop en de handtekening onder de contracten, dat vindt inderdaad plaats na de coalitievorming. Denk ik, als we zo even terugkijken naar 4 jaar, 3 jaar geleden. Maar het hele voorgaande proces met die dialoogvorming en die samenwerkingsverbanden is dan natuurlijk al geweest. Dus ik maak mij daar wat dat betreft niet zo'n zorgen om. En zullen we daar zeker, en u als raad, daar zeker nog tot ver in volgend jaar nog de vinger in de pap hebben. Hart voor Haarlem maakt zich zorgen over, is dan nu sprake van vermindering van zorg? Er is naar mijn idee geen vermindering van zorg, maar wel een kanteling van zorg. Dus ik begrijp uw zorg, om het maar even zo te zeggen. Maar juist doordat we de goede ervaring al opgedaan hebben bij het kantelen van de dagbesteding naar algemene voorziening, hopen we dat we diezelfde kanteling nu bij de ambulante begeleiding ook naar algemene voorziening gaan doen, daar toch een

borging zullen hebben van geen verminderde zorg, maar juist een meer toegankelijk laagdrempelige zorg. Dus het is geen vermindering van zorg. En zoals ik al net bij de beantwoording voor de andere partij zei bij de SP, dat er ook nog een deel zal blijven bestaan over de heel specialistische zorg. Dus wat mijns inziens is er geen vermindering van zorg. Jouw Haarlem ook blij met het resultaat dat we dicht in de wijk, dicht bij de inwoners zitten. Ook het voorbeeld van huis in de wijk in Haarlem Noord van Horizon. Nou, wij zijn daar als college vorig jaar nog, misschien alweer langer geleden, nog op visite geweest. Dus ja, dat zijn juist één van die vormen waarbij je juist die combinatie van professionals en vrijwilligers heel nauw ziet samenwerken. Dus juist het samengaan, daarvan in dat soort combinaties zie ik zelf ook heel sterk als voorbeeld, als we het dan hebben over kantelingen en veel wijkgerichtere aanpak. En dank voor het compliment van de zelforganisaties en hun plek in deze constellatie. Dus ja, daar was nooit twijfel over de serieuzeheid en hun plek. Maar door ze juist nu gaan toe te voegen in die hele sociale basis, en niet meer zo'n status apartus, maar echt mee te nemen in de wijkaanpak en dicht bij de inwoners, denk ik dat ze een veel verankerde positie kunnen krijgen. De Actiepartij. Ik neem even een slokje, sorry. De Actiepartij vraagt over, net zoals de vorige keer, over de monitoring en de evaluatie, hoe houden we als commissie en vooral u als raad vinger aan de pols. We hebben vorige keer al toegezegd dat we, zoals in het stuk beschrijven staat, dat we in ieder geval voldoende evalueren om mee te nemen daar waar we moeten bijstellen. Maar dat we ook jaarlijks iets van een event gaan organiseren om voor een deel u mee te nemen in de vorm hoe dat dan uitgewerkt wordt en hoe die samenwerkingsverbanden uitwerken en hoe die projecten hun vorm krijgen. Iets van jaarlijkse presentaties of jaarlijkse evaluaties, dat hebben we vorige keer al toegezegd. En ik ben samen met de ambtenaren aan het kijken hoe we dat in een goede vorm kunnen gieten, zodat u daarin wordt geïnformeerd en meegenomen, en ook nog kunt bijstellen. Want we gaan voor een langere tijd deze contracten aan. Maar er moeten wel ijkmomenten momenten zijn waarop we nog van koers kunnen wisselen of bij kunnen stellen en bij kunnen schaven. Ik raap even mijn pennetje op.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Hulster van de Actiepartij.

Wethouder Meijs: Ja.

De heer Hulster: Ja, dank u wel. Ja, dat is natuurlijk prima dat we jaarlijks een terugkoppeling krijgen. Maar hoe verhoudt zich dat nou met de aanbeveling die de RKC heeft gedaan om de activiteiten in dit domein beter meetbaar en, ja, dus wat kwantificeerbaarder te krijgen.

Wethouder Meijs: Nou, ook daarover hebben we natuurlijk de indicatoren al met u besproken en ook vastgesteld. Dus dat zullen we ook zeker met de aanbestedingen bij de samenwerkingsverbanden en de individuele partners ook afstemmen. Dat hebben we volgens mij de vorige keer ook uitgelegd. Zij worden wel degelijk op hun prestaties afgerekend. Dus daar waar de prestaties onder de maat zijn, zullen wij ook weer hen ook weer aan kantoor vragen en hun verantwoording af laten leggen. Want ja, er gaat vele miljoenen in om, en we willen natuurlijk wel waar voor ons geld. Dus vooraf stellen we vast wat voor prestaties wij daarvoor willen zien, en we zullen ze daar ook op afrekenen. De ChristenUnie maakt zich nog zorgen over hetgeen we volgens mij de vorige keer hebben besproken over de sociale wijkteams en mogelijke verschuivingen van verzwaren van hun pakketten. Nou, aan de ene kant deel ik uw zorg wel. Daar was de vorige keer ook wel nog kritiek op de evaluatie bij het sociaal wijkteam, dat ze wat meer sturing nodig hadden vanuit de gemeente. En daar hebben we ons dat wel aangetrokken en zijn we met een verbeterplan bezig. Maar aan de andere kant ontlasten we ze doordat we veel meer wijkgericht gaan werken met allerlei algemene voorzieningen, waardoor zij ook sneller kunnen doorverwijzen. Dus we ontlasten ze doordat ze minder lang met bepaalde casuïstieken zelf aan de slag gaan, maar dan eerder gebruik kunnen maken van

algemene voorzieningen in de wijk. Dus die doorstroming moet hen toch op de één op andere manier lucht geven. En ik bespeur uw zorg hè. Van aan de ene kant heb je het over generalisten die daar werkzaam zijn, en je hebt vooral specialistische behoeftes soms bij inwoners. En hoe verhoudt zich dat nou als je aanklopt bij het sociaal wijkteam? En ik denk dat daar wel het verbeterplan ook met het sociale wijkteam op toegespitst zal worden. Om toch te kijken van, hoe kun je sneller doorstroming veroorzaken naar die algemene voorzieningen? En daar waar het heel specialistisch nodig is, dan daar ook je capaciteit en je kwaliteit op te hebben, maar daar niet te verzanden. En daarmee hoop ik natuurlijk toch wat lastenverlichting tot stand te brengen. Maar ik vind het een wezenlijk punt van zorg, dus daar zullen we zeker over een jaar, op het moment dat wij gaan evalueren, weer met u over in gesprek raken. We hebben goede, nou ja, goede ervaring met die kanteling van die algemene voorziening bij de dagbesteding. Dus ik verwacht dat als wij bij die ambulante begeleiding ook kunnen kantelen, dat daar toch wat lucht moet komen bij de sociale wijkteams. CDA vraagt ook hier weer extra aandacht voor eigenlijk de hele kanteling, betrek ook alle initiatieven die er al in de wijk zijn, en doe dat breed. En ga niet in een fuik met alleen maar professionals zoals de welzijnsorganisaties. Maar kijk heel wijkgericht naar die diversiteit die elke wijk heeft, en kijk breder dan je neus lang is. En u noemt de voorbeelden die volgens mij ook in het uitgangsrapport staan als, betrek huisartsen, scholen, voorzieningen in de wijk waar je niet in eerste instantie als sociale basis aan denkt. En gebruik vooral de eigen kracht van de inwoners, dat is uw oproep ook. Nou, daar heeft de vorige keer volgens mij de heer Hulster ook al een goede aanzet toe gegeven door ons te verwijzen naar het werk van Judith Wolf. Dat staat ook volgens mij vernoemd nu in het stuk over dat eigen kracht en het krachtige werk wat inwoners zelf kunnen bewerkstelligen. Ontneem ze dat niet, maar neem juist dat spel mee waarbij je als vrager ook iets kunt bieden en daarmee dus je eigen kracht weer kunt vergroten. Niemand is gebaat bij het klein houden, iedereen is gebaat bij het weer in je eigen kracht zetten. Dan rest mij nog de OPH die zegt van, het juist de link leggen naar de administratieve lasten, verschuif je daarmee niet de lasten naar ... Als je dus een kanteling maakt naar algemene voorzieningen, verleg je dan niet de administratieve lasten naar de professionals en naar de instellingen? Wij hopen natuurlijk hier juist een lastenverlichting te bewerkstelligen. Maar goed, ik heb ook een deel van uw discussie bij de jeugdhulp van begin van deze avond gevolgd, en ook begrepen dat u daar ook met zijn alleen kritisch op bent geweest. En dat zullen wij natuurlijk ook meenemen in onze gesprekken met de partners en met de samenwerkingsverbanden, om dat nou juist te voorkomen. Want niemand is erbij gebaat dat er zo verschrikkelijk veel geld of last gaat naar een administratieve afhandeling, terwijl je eigenlijk alle handen gewoon in de wijk bij de bewoners zelf wilt hebben. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik had nog wel een interruptie van het CDA. Maar ik denk dat we maar gewoon een tweede termijn maar gelijk gaan doen. Want ik zie mevrouw Özogul ook al een ... En mijnheer Smit zegt dat hij nog een antwoord wil hebben op een eerder gestelde vraag. Dus misschien dat u die ook nog kunt opzoeken. Degenen die nog tijd hebben kunnen nog een tweede termijn aanvragen. Dat is dus om te beginnen de SP. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, voorzitter. Ik hoorde de wethouder net zeggen op mijn vraag met betrekking tot zorg, dat er professionele, of in ieder geval specifieke, zorg overeind blijft. Nou, wat ons betreft kan zorg in de wijk, waar we het nu over hebben, nooit en never in de plaats van echte zorg komen. Dit is een vorm van begeleiding, maar niet wanneer een kind zorg nodig heeft, of in plaats van. Want ik hoor net dat vrijwilligers en professionals in evenredig hiermee aan de slag gaan. En wat ons betreft kunnen vrijwilligers nooit echte zorg verlenen. Ik heb wel een vraag aan de wethouder. Afgelopen jaren hebben wij Spel in huis van DOCK of Opstap, Overstap, en dat soort programma's gehad, wat in de jaren natuurlijk wegbezuinigd zijn. Hoe kijkt u daar tegenaan? Want dat is juist de vorm waarvan ik denk van, dat kan dus wel laagdrempelig met ouders, met kinderen omgaan. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank je wel, mijnheer de voorzitter. Bedankt, wethouder, voor uw antwoorden. Ik mis toch een antwoord over mijn vraag die ik gesteld heb. Ik zal hem toch even herhalen. Er is een jaarlijks budget van het samenwerkingsverband dat geormerkt wordt voor zelforganisaties en bewonersinitiatieven. Ik zal hem nog concreter maken. Op dit moment krijgen de meeste zelforganisaties €3000. Dat is niet eens voldoende voor de huur. Mijn vraag is van, als het bij die €3000 blijft, dan haken toch de meeste organisaties af. Mijn vraag is van, wanneer kunnen wij precies weten wat het budget is? Kunt u ons hierin meenemen? Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. En wat ik net al zei, de heer Smit verwacht nog een antwoord op zijn vraag. Ik weet niet of u de vraag nog weet, mevrouw Meijs?

Wethouder Meijs: Volgens mij gaat het over het betrekken van die zelforganisaties, maar ik kan het mis hebben.

De voorzitter: Mijnheer Smit, herhaalt u hem maar even.

De heer Smit: Ja, en dat gekoppeld aan de vraag van mijn voorganger. Wat is nou eigenlijk het woord geborgd, wat betekent dat? Kunt u dat inhoud geven? Want ze zijn de afgelopen jaren fors bedreigd geworden. En nu zegt u, ze zijn geborgd. Nou, daar wil ik dan graag een inhoud achter hebben, en ook het gevoel dat deze organisaties kunnen functioneren in het beeld dat u schetst. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Meijs, ga uw gang.

Mevrouw Meijs: Ja, dank u wel. Als eerste op de SP over de specialistische jeugdhulpzorg, die blijft natuurlijk bestaan, dat is evident. Ik denk niet dat we de ambitie hebben om hier in de sociale basis of in gewoon in de wijk die specialistische zorg te ontnemen. Dat kan ook niet, dat is heel specifiek. Maar er zullen wel een aantal dingen verschuiven naar een meer algemene begeleiding en meer algemene voorzieningen. Maar ik ben het geheel met u eens dat bepaalde specifieke ondersteuning van specifieke jeugdhulpverlening absoluut niet overgenomen kan worden, en dat blijft ook gewoon bestaan. Ik weet dat ook wel uit mijn ervaring uit mijn vorige werkkring, dat dat echt niet in een buurtcentrum opgelost kan worden. De programma's waar u over spreekt, over jeugdprogramma's zoals Opstap en dergelijke, dat weet ik niet precies. Volgens mij is een deel van dat soort programma's overgenomen door onderwijsinstellingen zelf en opvoedkundige bureaus. Dus volgens mij gaat of dat deel weer mee in de sociale basis, daar waar het niet overgenomen is. Of is het overgenomen door anderen. Maar als dat anders is, dan wil ik u daar zeker nog even schriftelijk over informeren voor de raadsbehandeling. En evenals de borging of de financiële budgetten waar u als CDA om vraagt, de heer El Aichi en de heer Smit. We hebben daar nu een bepaald budget voor. Ik wil dat budget opnemen in de sociale basis, en dat dus ook daarmee borgen. Dus dat is de term van borgen en vasthouden. Welke criteria of dat dat budget nog uitgebreid zal worden, daar zal ik u ook over informeren. Want ik heb er zelf al ambtelijk daar wel over gesproken, maar ik heb nu niet paraat wat dat budgetverruiming dan in zou houden. Dus daar zal ik u ook nog even over informeren. Of daar waar we tijdens de aanbesteding tegenaan lopen, u dan informeren. Dus daar kom ik nog op terug. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi had een interruptie.

De heer El Aichi: Wordt het geormerkt of geborgd, wat is het nou het verschil eigenlijk?

Wethouder Meijs: Oeh. Kijk, zoals het nu georganiseerd is, is het helemaal buiten de sociale basis gehouden. En dat wil ik niet. Ik wil eigenlijk dat het helemaal geïntegreerd wordt in de sociale basis, omdat het werk wat zij doen als zelforganisaties net zo van evident belang is, net zo serieus is als alle voorzieningen binnen die sociale basis. Maar ik wil wel kijken hoe ik dat geld, zoals dat nu van zelforganisaties buiten die sociale basis onder de sociale basis terechtkomt. En dat moet op de één of andere manier geoormerkt blijven. Dus dat het niet verdwijnt op de grote hoop, en dat zelforganisaties daar nog steeds aanspraak op kunnen doen. Maar dat moeten we wel even goed kijken hoe je dat dan, als je het steeds hebt over zelforganisaties en samenwerkingsverbanden, hoe je dat dan technisch zal ik maar zeggen in hun contracten doet. Dus mijns inziens hebben we dan iets van semantiek als we het hebben over of dat borgen is of oormerken. Maar ik wil het veilig stellen, zodat we niet weer, net zoals we nu eigenlijk in de discussie van een paar weken geleden of een paar maanden geleden terechtkwamen, dat ze niet meegenomen zijn in de sociale basis.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog een vraag van de heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, allereerst dank dat het krachtmethodiek nu ook in het stuk is gezet, wethouder.

Wethouder Meijs: Ja.

De heer Hulster: Andere vraag, blijft het budget voor de directe noden nog bestaan?

Wethouder Meijs: Ja, ja.

De heer Hulster: Dat is volgens mij '...' wat wijkteams hebben. En wordt er ook gebruik gemaakt van de ervaringsdeskundigen in de nieuwe opzet?

Wethouder Meijs: Volgens mij beide antwoorden positief. Dus die directe noden die blijven volgens mij bestaan bij de sociale wijkteams, en de ervaringsdeskundigheid ook. Mocht dat niet zo zijn, dan zal ik u dat nog laten weten. En dat krachtenwerk van Judith Wolf, dat was al bekend bij ons, maar was niet zo expliciet benoemd. En dan denk ik dat het wel zinnig is geweest om het nu toch echt expliciet ook op te nemen. Want voordat je het weet ben je het toch kwijt, zal ik maar zeggen. Maar als methodiek is het natuurlijk al wel wat ouder, of wat langer actief in het werk en dit welzijnswerk in de sociale basis. Maar het is heel goed en een prettige methodiek om juist de kracht van de inwoner te, ja, te hebben en ook te bezien, zal ik maar zeggen, en niet alleen maar als vraag en aanbodspel te bekijken.

De voorzitter: Dank u wel. Ik weet niet of er nog een nieuwe vraag was van de heer El Aichi, want ik zie hem hier staan. De heer El Aichi, kunt u dat bevestigen? Ja, u heeft er nog even een interruptie?

De heer El Aichi: Ja.

De voorzitter: Ga uw gang.

De heer El Aichi: Ja. Dank je wel, mijnheer de voorzitter. Mijn laatste vraag, mevrouw Meijs. Het is al een beetje laat, dus ik zal hem even kort stellen. Vorige keer is het één en ander fout gegaan met informeren van de zelforganisaties. Bent u nu ook in gesprek met ze? Weten zij waar het over gaat?

Wethouder Meijs: Ja.

De heer El Aichi: Wilt u ze meenemen in het hele gebeuren? Of weten zij nog van niks?

Wethouder Meijs: Jawel, wij zijn zeker in gesprek met ze. En dat heb ik u de vorige keer ook al uitgelegd dat ik mijn excuus ook heb aangeboden. Maar ik vind het vervelend dat u zich daar nou zorgen om maakt dat ik dat niet gedaan zou hebben. Want volgens mij heb ik dat al uitgelegd dat dat wel gebeurd is. En ja, zij worden nu ook erin meegenomen in deze hele nieuwe aanbestedingsfase. Dus ik heb je altijd al omarmd en ik blijf ze omarmen.

De heer El Aichi: Nou, dat is heel lief.

Wethouder Meijs: Nou, het gaat niet om lief, het gaat ook om heel serieus nemen.

De voorzitter: Dank je wel. Nou, u heeft het voorstel voldoende besproken. Ik heb twee toezeggingen genoteerd. Dat is dat de wethouder schriftelijk terugkoppelt, de vraag van het CDA over het jaarlijkse budget voor de zelforganisaties en bewonersinitiatieven. En u gaat ook het programma van eisen daar gaat u opnemen als eis of randvoorwaarde, dat er kennis moet zijn van de lokale infrastructuur. Ja?

Wethouder Meijs: Ja. Zeker, ja.

De voorzitter: Oké, dan hebben we dit punt voldoende besproken. Het is 23:15 uur. Er zijn nog een aantal partijen die hebben nog wel wat tijd. Het is een punt wat we nog moeten bespreken, dat is al een keer doorgeschoven, dus ik zou hem wel willen behandelen van mij betreft, met uw welnemen. Maar als iemand daar echt bezwaar tegen heeft, laat het nu dan even weten, dan gaan we stoppen, want we zouden normaal om 23:00 uur stoppen. Maar ik wil nog wel eigenlijk dit laatste punt ook even behandelen. Want ik vind het een beetje lullig om dat nog een keer door te schuiven. Dus als u dat niet wilt, geef dat even snel aan dan. En anders gaan we door met dit punt. Ja? Oké, ik zie geen tegenreacties.

Overige punten ter bespreking

12. 22.30 uur Eigen bijdrage maatschappelijke opvang (MTM)

De voorzitter: Het laatste punt, dat is de eigen bijdrage maatschappelijke opvang. In de commissie samenleving van 7 januari is bijgevoegd de brief van de Actiepartij, met steun van de commissie en onder eenmalige coulance opgewaardeerd tot bespreekpunt, en in reactie op de ingezonden brief van de Actiepartij door het college een raadsinformatiebrief opgesteld. Die zit bij de agenda. En hierin bent u geïnformeerd over het huidige beleid met betrekking tot de eigen bijdrage in de maatschappelijke opvang. Het is geagendeerd door de Actiepartij, en daarmee wil ik als eerste het woord geven aan de heer Hulster van de Actiepartij. Ga uw gang.

De heer Hulster: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ja, de Actiepartij heeft geconstateerd dat er bij het krijgen van toegang voor mensen tot de maatschappelijke opvang een paarse krokodil bestaat. En die paarse krokodil heet, opgelopen schulden. Dus als we mensen die al eerder in de opvang hebben gezeten, maar daaruit zijn gekomen, nog een openstaande rekening hadden staan en ze doen een nieuwe aanvraag, dan kunnen ze daar tegenaan lopen. En vaak wordt er dan een betalingsregeling getroffen, staat in de brief van de wethouder. Maar er is een groep mensen waar dat niet bij lukt. Dat zijn vaak ook administratieve redenen, mensen die op straat leven hebben niet altijd hun zaakjes goed op orde. Dat is helemaal te begrijpen denk ik. Dus ja, dat is eigenlijk heel bizar. Want als raad hebben we natuurlijk met zijn allen gezegd, we willen heel graag dat niemand op straat hoeft te slapen. Dus dat er nu een hindernis ontstaat door de procedure, waardoor een groep daklozen dus geen toegang tot de opvang kunnen krijgen omdat ze nog schuld hadden openstaan,

vinden wij een slechte gang van zaken. En we zouden graag met de commissie van gedachten willen wisselen hoe we deze hindernis nou zouden kunnen opheffen.

De voorzitter: U heeft nog 25 seconden, mijnheer Hulster. Dus de gedachten wisselen gaat heel kort worden. Dus houdt het kort alstublieft.

De heer Hulster: Ja, precies. Dus nou ja, mogelijke oplossingen zijn natuurlijk dat we de eigen bijdrage verlagen of dat we het meteen verrekenen met de eventuele uitkering. Dat zouden mogelijke ... Maar misschien zijn er nog andere oplossingen denkbaar.

De voorzitter: Dank u wel. Dat gaan we horen. Dan gaan we nu naar de heer Zohri van GroenLinks. Sorry, de heer Zohri heeft geen tijd meer. We gaan nu naar de heer Yerden van de PvdA.

De heer Yerden: Ja.

De heer Zohri: Doe eens lief.

De heer Yerden: Dank je wel, voorzitter. Goedenavond allemaal. Ja, toegang tot maatschappelijke opvang, eigen bijdrage. Uit de informatiebrief van de gemeente komt naar voren dat de huidige regeling in theorie goed functioneert. Door de Actiepartij worden de problemen van de enkele daklozen opgesomd, waardoor deze daklozen buiten de boot vallen. De Actiepartij doet enkele suggesties om deze problemen op te lossen. De fractie van de Partij van de Arbeid vindt dat het systeem in het algemeen goed functioneert, en wil van het college weten hoe zij met de door Actiepartij gesignaleerde problemen denkt om te gaan. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, voorzitter. PvdA noemde het net heel mooi. In theorie is het misschien wel mooi en goed, maar in de praktijk is het wel heel wat anders. Afgelopen jaar zijn zelfs twee daklozen die al in bewind waren, waarbij de rechter al een uitspraak had, toch uit de opvang gezet. Terwijl de bewindvoerder bezig was en met de BZT belde. Dat zijn schrijnende zaken die ook bij de rechter en bij onze eigen bezwaar- en beroepscommissie is gekomen. En waarbij dus de gemeente op de vingers is getikt en teruggefloten is. Zo zie je dus dat het niet enkele gevallen zijn, maar er zijn meer. Ik heb een vraag aan de wethouder, concreet. Op het moment dat je betalingsafspraken maakt, komt ons ter ore dat je niet bijvoorbeeld met €25 of €50 in de maand kan aflossen, maar dat het om hogere bedragen gaat. Klopt dat? Is het mogelijk om voor kleine bedragen een betalingsafpraak te regelen? En ten tweede, hoe kunnen we ervoor zorgen dat twee soortgelijke gevallen in het vervolg niet meer voorkomen in Haarlem?

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Özogul-Özen: En we zijn het met de Actiepartij eens

De voorzitter: Uw tijd is ook om, mevrouw Özogul. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja. Dank je wel, mijnheer de voorzitter. Wij staan er als Haarlem bekend om dat met onze motie van toentertijd dat niemand op straat mag slapen. Ik verbaas me dat toch mensen zijn die toch op straat slapen. Mijn vraag aan de wethouder is, klopt het dat als een dakloze zich bij de BZT aanmeldt en dat hij de

eigen bijdrage niet kan betalen, dat hij de laan wordt uitgestuurd. Graag uw antwoord hierover, mevrouw de wethouder. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem. Ik zie dat mevrouw Zoon heeft volgens mij de vergadering verlaten. Of niet? Ja. Dan wil ik nog even kijken. Ik vind het ook een beetje, nou ja, niet fijn voor de heer Zohri dat hij de hele avond heeft zitten wachten. Dat hebben we de vorige keer bij de heer Yerden ook al gedaan. Dus ik wil ...

De heer Yerden: Gaaf maar een kans aan hem.

De voorzitter: Ik wil deze keer ook de heer Zohri nog even wat tijd geven. Maar ik ...

De heer Zohri: Ja, het is heel kort hoor, voorzitter. Dank je wel. Oh, het galmt aan alle kanten. Ja, zo '...'. Er is al naar gerefereerd door mijnheer El Aichi van het CDA over de motie niemand slaapt op straat. Kijk, op zich, de beantwoording van de wethouder wat betreft de bekostiging en de eigen bijdrage en over de inkomsten, zoals die geformuleerd zijn, ja, die zijn duidelijk. Maar wanneer een cliënt met een inkomen desondanks toch weigert om een eigen bijdrage te betalen. Hoe verhoudt zich dat dan met de motie niemand slaapt op straat? Want die worden dan wel geweigerd uiteindelijk.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Zohri: Dat was het, even kort.

De voorzitter: Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, dank u wel. Ik zal korte antwoorden gezien het tijdstip. In principe ... Of, in principe, wij voeren de motie niemand slaapt op straat uit. En we hebben een enkeling, en op dit moment zijn het er echt minder dan een handvol, die niet mee willen werken aan een regeling. Want in principe, ook al heb je een schuld, word je de toegang tot de maatschappelijke opvang niet geweigerd. Er worden op elk moment dat iemand aanklopt en hij of zij een schuld heeft, wordt er geen hindernis opgeworpen om haar of hem toe te laten. Maar er wordt wel medewerking gevraagd om die schuld of die betaling voor de maatschappelijke opvang te regelen. En de meeste cliënten die zijn daartoe genegen. Dus in de praktijk weigeren wij niemand die een schuld heeft of die een betalingsachterstand heeft, maar leveren wij wat dat betreft wel maatwerk en zullen wij op die gronden niemand weigeren. Alleen op dit moment zijn er bij een aantal cliënten waarvan ik weet dat er problemen zijn, omdat zij niet mee willen werken aan een betalingsregeling. Wij zullen te allen tijde hen hulp aanbieden of hen verwijzing naar een bewindvoeringstraject, of op wat voor wijze dan ook hulp verlenen. En de SP vraagt mij heel duidelijk om de bedragen, of dat kleiner of groter is dan €25 of €50. Nou, dat antwoord moet ik u schuldig blijven, dat weet ik niet. Maar ik weet wel dat wij met iedereen die aanklopt, met elke persoon die mogelijk niet in staat is de eigen bijdrage op dat moment te betalen vanwege een schuld, dat we daar een regeling voor treffen. Maar het enige criterium waarop wij kunnen weigeren, is als men niet mee wil werken. En dan gaat er wel iets anders werken. Want het moment dat je als cliënt wel onderdak wil, maar je wilt niet meewerken om die betalingsregeling tot stand te brengen, ja, dan hebben we een andere situatie. Want dan kweek je onevenwichtigheid tussen de cliënten die wel mee willen werken aan een betalingsregeling. Dus dat is het antwoord op het CDA en de SP en GroenLinks over, weigeren wij mensen? Nee, wij weigeren geen mensen, maar ze moeten wel bereid zijn om mee te werken aan een betalingsregeling.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, ik denk dat het zo goed besproken is voor de rest. Tenzij iemand nog een tweede termijn wil hebben, die nog tijd heeft natuurlijk. Die moet dat nu even aangeven. Nee? Dan wil ik iedereen bedanken voor de bijdrage, en dan ga ik bij dezen de vergadering sluiten. Prettige avond.

Mevrouw Özogul-Özen: Oh.

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter, voorzitter? Ik heb geen antwoord gehad op mijn vraag over die twee bezwaren en een rechtszaak, waarbij dus die bewindvoerder. Want dat is dus juist het punt, het gebeurt dus wel. En de wethouder was vorig jaar daar ook al van op de hoogte, ik had daar al over gebeld.

De voorzitter: De vraag is duidelijk. Wethouder kunt u daar nog op reageren op die vraag?

Mevrouw Özogul-Özen: Heb ik geen antwoord op.

Wethouder Meijs: Nou, ik weet van een aantal cliënten, heb ik net gezegd, dat zij weigeren mee te werken. En op dat moment gaat er een ander ... Ja, dan ligt het anders. Maar op het moment dat zij wel mee willen werken, en dat de bewindvoering aangevraagd kan worden en dat zij hulp accepteren om een betalingsregeling te doen, dan weigeren wij geen mensen.

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter, ik wil hier even iets kortst met uw permissie zeggen. Bewind was uitgesproken door de rechter, bewindvoerder was bezig, en dat wist de gemeente en toch zijn ze willens en wetens eruit gezet. En daar wil ik antwoord op, hoe dat kan. En de rechter heeft ze ook in het gelijk gesteld.

De voorzitter: Oké. De wethouder heeft geantwoord op de vraag. Ik wil nu even naar de heer Van den Raadt. Die kwam ook nog even als laatste binnen. Trots Haarlem, ga uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, want de motie is natuurlijk, niemand slaapt op straat. Maar ik begrijp dus nu uit uw woorden, je slaapt wel op straat, want u weigert niemand die meewerkt, maar er worden dus wel mensen geweigerd die niet meewerken. Dat is dus wel nu even het feit toch? Dat is wat u zegt.

De voorzitter: Dat heeft de wethouder inderdaad zo gezegd.

Wethouder Meijs: Ja, dat kan ik alleen maar vragen aan ... Wij vragen ... Oh, sorry. Wij vragen medewerking voor het maken van een betalingsregeling. Dus wij weigeren niemand in principe. Dus dat heb ik ook al gezegd. U kijkt daar heel argwanend bij. Maar wij laten iedereen toe, ook al heeft hij een schuld. Wij willen wel medewerking van de cliënten om een betalingsregeling tot stand te brengen. Op het moment dat zij dat weigeren, ja, dan houdt het op. Dat is zoals ik het zeg.

Mevrouw Özogul-Özen: Voorzitter, van de orde. U zei net dat ik mijn antwoord heb gehad. Maar ik heb een specifieke vraag gesteld. De gemeente is er ook nog eens op teruggefloten, bewind was bezig, en daar heb ik geen antwoord op gehad. Ik krijg een heel ander antwoord van de wethouder. Twee mensen waarvan het bewind al uitgesproken was door de rechter, dus die werkten mee. Plus ze waren bezig, er is gebeld met WZE, en toch zijn ze eruit gezet. En de gemeente bezwaar- en beroepscommissie en de rechter heeft gezegd, foei, gemeente, dit had je niet mogen doen. En daar wil ik antwoord op graag.

De voorzitter: Nou, als laatst, mevrouw de wethouder.

Wethouder Meijs: Ja, ik weet niet precies waar mevrouw Özogul op duidt. Maar ik weet dat er een enkele beroep en bezwaar, dat wij daarop teruggefloten zijn. Dus dat klopt. Ik weet niet of dat dit specifieke onderwerp is. Maar wij hebben ruim 160 bewoners die wij onderdak bieden per jaar. En bij 160 bewoners gaat het zoals ik net gezegd heb. Wij handelen naar beleid. We handelen naar de uitvoering van de motie, dat in principe niemand op straat slaapt, tenzij hij medewerking weigert.

De voorzitter: Oké. Nou, dank u wel, wethouder. Het stuk is voldoende besproken, het is al 23:30 uur. De wethouder gaat ook bijna slapen voor de camera, maar niet op straat.

13. 22.50 uur Sluiting

De voorzitter: Ik wil u allen hartelijk danken voor uw bijdrages, en ik wens u een fijne avond. Welterusten en tot de volgende keer.